

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

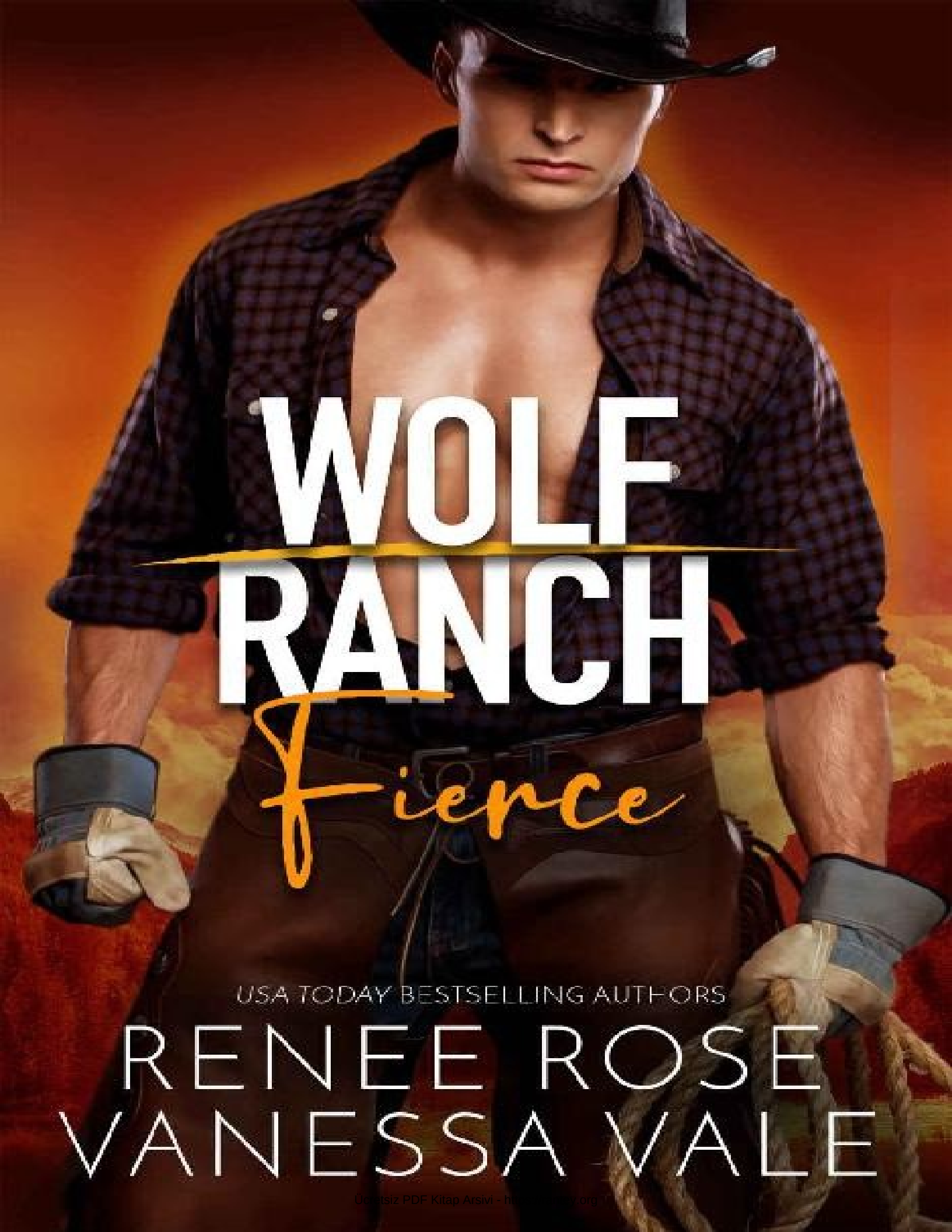
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A man with a serious expression, wearing a black cowboy hat and a dark plaid shirt with the top buttons open, revealing his chest. He is wearing brown chaps over dark pants and has tan gloves with grey wristbands. He is holding a thick rope in his left hand. The background is a warm, orange-hued landscape with a sunset or sunrise sky.

WOLF RANCH

Fierce

USA TODAY BESTSELLING AUTHORS

RENEE ROSE
VANESSA VALE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

WOLF RANCH: FIERCE

KURT ÇİFTLİĞİ - KİTAP 5

RENEE ROSE
VANESSA VALE

Kurt iftliği: Vahşi

Telif Hakkı © 2020 Bridger Media ve Wilrose Dream Ventures LLC tarafından

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, işletmelerle, şirketlerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, her iki yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak tasarımı: Bridger Medya

Kapak grafiği: Period Images; Deposit Photos: tolstnev

BEDAVA RENEE ROSE KİTAPLARI İSTER MİSİNİZ?

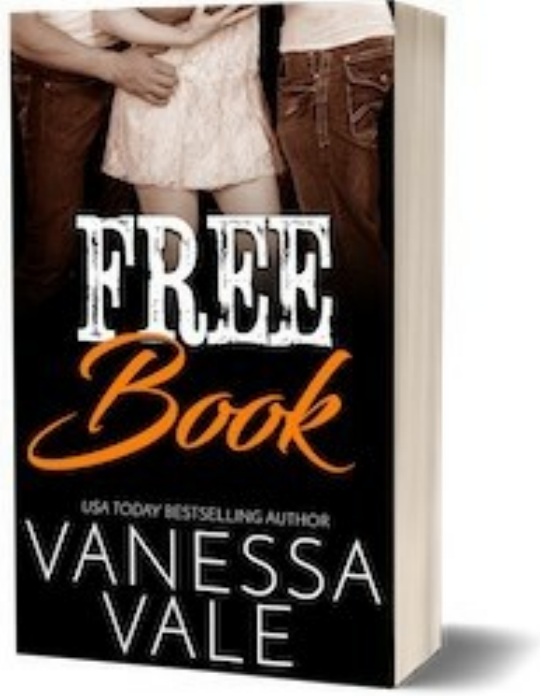
Renee Rose'un haber bültenine kaydolun ve ÜCRETSİZ KİTAPLAR alın. Ücretsiz hikayelere ek olarak, özel fiyatlar, özel önizlemeler ve yeni çıkan kitaplarla ilgili haberler de alacaksınız.

<https://www.subscribepage.com/alphastemp>

BEDAVA VANESSA VALE KİTABI ALIN!

Yeni çıkan kitaplardan, ücretsiz kitaplardan, özel fiyatlardan ve diğer yazar çekilişlerinden ilk siz haberdar olmak için Vanessa'nın posta

listesine katılın. <http://freeromanceread.com>

İÇİNDEKİLER

[Bölüm 1](#) [Bölüm](#)

[2](#) [Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#) [Bölüm](#)

[5](#) [Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#) [Bölüm](#)

[8](#) [Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Sonsöz](#)

[ÜCRETSİZ Renee Rose](#)

[Kitapları İster misiniz? Ücretsiz](#)

[Vanessa Vale Kitabı Alın!](#)

[Ayrıca Renee Rose tarafından](#)

[Renee Rose Hakkında](#)

[Ayrıca Yazan](#)

[Vanessa Vale](#)

[Vanessa Vale](#)

[Hakkında](#)

L EVI

YATAKHANEDE BİR *İNSAN*.

Tanrım, bu berbat olacaktı.

Gençken insanlarla yaşamaktan bıkmıştım. Kurt dürtülerimi bastırmaya zorlanmak. Tek istediğim çılgınca koşmak ve lanet dolunayda ulumakken gerçek doğamı saklamak. Özellikle de azgın ergenlik hormonlarıyla. Bu beni neredeyse yok etmişti ve on sekiz yaşıma bastığım gün insan ailemi terk etmiştim. Bir daha asla bir insanla aynı çatı altında yaşamak istemedim.

Şimdiye kadar.

Şapkamı çıkardım, cebime sıkıştırdığım bandana ile terimi sildim.

Clint, Johnny ve ben sığırları güdüyorduk ve nihayet bugünlük işimiz bitmişti.

"Hiç mantıklı değil." Çiftlikteki arkadaşım Johnny atından indi, çizmelerinin etrafında tozlar uçuşuyordu, arkamızdaki çiti kapatmak için. Atımın dizginine yaslandım ve bekledim. "Neden bir adam sadece bir kısırak yetiştirmek için iki hafta burada kalsın?"

Peki neden bizimle yatakhane kalmak zorundaydı? Sormak istedim ama ağzımı kapalı tuttum.

Herkes bir insanla aynı çatı altında yaşamak konusunda ne hissettiğimi zaten biliyordu. Geçmiş travmalarım hakkında. "Ne kadar sürer? İşe koyulduklarında çiftleşmeleri birkaç dakika mı sürüyor?" Johnny

devam etti. "Adam bir kadını hamile bırakmaya çalışmıyor ki. Bu lanet bir kısırak."

"Biliyorum," Clint kızgınlığını bu iki kelimeyle belli etti. "Görünüşe göre, merada çiftleşme bu adamın değerli kısırağı için çok zor. Bizim tarafımızdan değil, kendi veterineri tarafından elle çiftleştirilmek istiyor. Bir at için şaperon gibi."

Homurdandım.

"Anlamıyorum." Johnny söyledi. At yetiştiriciliğinin incelikleri ona göre değildi.

Aslında onlar benim de değildi, ama zengin bir adam Wolf Ranch'e yetiştirilmek üzere getirdiği bir kısırağa kendi veterinerinin bakıcılık yapmasını istiyorsa, bana ne? Sadece veterinerin benimle ve

Johnny'yle ranzada kalmak zorunda olduğu kısmı sevmedim.

Clint Johnny'ye katılmıyor değildi. Onda her zaman bir sakinlik vardı ama sürekli gülümsemesi yeni bir şeydi. Sonbaharda eşiyle tanışmıştı ve sadece birkaç ay önce bir bebekleri olmuştu. Mutlu olduğunu söylemek hafif kalırdı. Kurt cennetindeydi. İşaretli bir eş. Bir yavru.

Clint bize, "İşi bitirmek için birden fazlası gerekir," diye hatırlattı.

Johnny sinsi bir sırıtış ve göz kırpışla, "Sadece bir kez oldu," diye karşılık verdi.

Clint ve insan eşi Becky ilk denemelerinde hamile kalmışlardı - tek gecelik bir ilişki gibi bir şey. Sonunda onun eşi olduğunu anladığında, ranzadan taşınmış ve şimdi yeni ailesiyle birlikte tepelerde bir kulübede yaşıyordu.

Clint, "Bu ülkede çok fazla bakım gerektiren at insanı var," dedi. "Bu adam da onlardan biri. At yetiştiriciliğini denetlemek için bir veterinere sahip olmak istiyorsa ve bunun için en yüksek fiyatı ödemeye hazırsa, parasını istediği kadar boşa harcayabilir. Birkaç haftalığına etrafta bir insan olmasına katlanabiliriz. Ödediği paraya değer, inanın bana."

Johnny kaşlarını çatı ama buna verecek bir cevabı yoktu.

"Ayrıca," diye devam etti Clint. "Kısrağı sadece bir kez değil de gün aşırı çiftleştirilebilirse, atın ve veterinerin iki hafta sonra Wolf Ranch'ten ayrılma şansı daha da artar." Clint şapkasını geriye doğru eğdi. "Ondan sonra, bu huysuz herifle ranzayı bir kez daha paylaşmak zorunda kalacaksın." Omzuyla bana doğru işaret etti. "Sonbaharda şerif olarak seçilinceye kadar, o zaman tam zamanlı olarak ailemin kasabadaki evinde yaşayacak."

Atımdan indim ve dizginini gevşetmek için onu parmaklığa doğru götürdüm. Şeriflik işini istiyordum. On beş yıl önce öldürülen ailem için adaleti sağlayamayabilirdi ama başkaları için sağlayabilir ve bu ilçede şekil değiştirenlerin yaşadığı sırrını koruyabilirdim. Hava kanyon yolunu kullanmak için çok kötü olduğunda birkaç kez Janet ve Tom'un evinde kalmıştım, ama şehirde yaşamak? Bundan pek emin değildim. Seçimlere daha aylar vardı, bu yüzden nerede uyuyacağımı tartışarak başımı belaya sokmayacaktım.

Alfa'nın kardeşi Boyd, "Gelmek üzere," diye seslendi.

İşimizi bıraktık ve yukarı baktık. O ve arkadaşı Audrey ana evden bize doğru yürüyorlardı. Kucağında küçük Lizzie'yi tutan arkadaşının hızına uymak için yavaş adımlarla yürüyordu. Audrey hastanede çalışmadığı zamanlarda, üçü birbirlerinden çok uzakta değillerdi. "Daha havalı bir römorku olan havalı bir kamyon."

Bir kez başımı salladım çünkü beklediğim gibiydi. Zengin, eksantrik bir at sahibi, yirmi dört/yedi veteriner de dahil olmak üzere süslü at malzemeleri.

Sürü arkadaşlarım insan eşleriyle mutlu mesut yaşıyor olabilirlerdi ve ben de onların eşlerini seviyordum ama genel olarak insanlar? En sevdiğim değil. Hem de hiç. İşaretli eşler neyse de, bir şekil değiştiren olduğum gerçeğinden nefret eden büyükanne ve büyükbabalarım olmuştu... kurdumun sonsuza dek özgürce koşmasını engelleyen bir hayat. Kurdum bu mutsuz anı karşısında hırladı. Büyükanne ve büyükbabam yüzünden hâlâ şekil değiştiremiyordum. Onu çok fazla bastırmak zorunda kalmıştım. Sadece yarı şekil değiştiren olduğum için değildi. Biliyordum çünkü içimdeki kurdu hissediyordum. Oradaydı ama sıkışmıştı.

Büyük kamyon ahırın önünde dikkatlice durdu. Boyd kurulum konusunda şaka yapmıyordu. Klimalı at karavanı ihtişamıyla dikkatlice taşınan bu kısrağın, şımartılmış bir prenesti... Wolf Ranch aygırı tarafından kirletilmek üzereydi.

Güneş kamyonun camlarını parlatıyor, gözlerimi kısmama neden oluyordu. Motor durdu ve bir saniye sonra kapı açıldı.

"Oh." Clint baktı, kaşları şapkasının altında kaybolacak kadar kalkıktı.

Kamyondan inen bir *erkek* değildi, bir kadındı. Ve lanet olsun, *tamamen* kadındı.

"Kahretsin," diye fısıldadı Johnny, bariz bir hevesle ona bakarak.

Clint uzanıp onun kafasına bir şaplak attı. Ama ben bunu sadece göz ucuyla görebildim, çünkü dilimi dışarı çıkarmadığım halde *onu* içime almakla meşguldüm.

Uzun boyluydu. Tahminimce 1.80'di. Zayıftı ama bir kot pantolonun altında saklanamayacak kıvrımları vardı. Boyalı değillerdi ama onu tam olarak sarıyorlardı. Beyaz bluzunu içine sokmuş, kollarını kıvrımış ve boynunun uzun çizgisini göstermek için birkaç düğmesini açmıştı. Güneş ışığında neredeyse parlayan sıcak kahverengi tenini ortaya çıkarıyordu. Vücudunda ilerlediğimi fark ettim çünkü en son yüzüne baktım.

Vay anasını, muhteşemdi. Süper model gibi değil, hayır efendim. Gözleri iri, burnu kalkıktı. Dudakları dolgun ve gürdü. Yüksek elmacık kemikleri ve kare çenesiyle hiç de narin görünmüyordu. Onunla ilgili hiçbir şey zarif değildi. Kulaklarındaki küçük altın halkalar ve üstündeki pamuklu kumaş dışında. Üzerinde tek bir kırıklılık bile yoktu. Hayır, zarif değildi. Süslü, kamyonu ve karavanı gibi.

Aletim kotuma çarptı, ona ulaşmak için sabırsızlanıyordum çünkü uzun zamandır beni anında sertleştiren bir kadın görmemiştim. Neyse ki Boyd ve Clint onu görünce sertleşmiyorlardı. Bu gerçeği gizlemek için duruşumu değiştirdim ve ona doğru adım attım.

"Merhaba," dedi Clint. "Sanırım sen Charlie Baker değilsin."

Ona küçük bir gülümseme sundu ve omuz hizasındaki saçlarını bir kulağının arkasına sıkıştırdı. Koyu kahverengi ve pürüzsüzdü, yüzünün etrafında uzun katlar halinde sarkıyordu. Parmaklarım ona dokunmak için kaşınıyordu.

Benim sorunum neydi?

İnsan. O lanet bir insandı. Elbette, daha önce de insan sikmiştim. Sikim onlar için sertleşmişti. Ama bu şekilde değil. Belli ki, elimden başka bir şeyle boşalmayalı çok uzun zaman olmuştu.

"Aslında ben Charlie Baker'ım. Charlotte'un kısaltılmışı." Sesi boğuk ve derindi ama gergin bir tınısı vardı.

Clint başını arkaya eğdi ve güldü. Bakakaldım çünkü bu ses hepimiz için çok yeniydi. "Ben Clint Tucker. Patronunuzla telefonda konuştum."

"Evet. Evet. Memnun oldum," diye cevap verdi.

"Bu Boyd Wolf, karısı Audrey ve küçük kızları Lizzie." Boyd şapkasını çıkardı ve ona hanımefendi dedi.

"Çiftlikte bir kadın daha. Sonunda," dedi Audrey. Boyd, Audrey'de eşini bulduğundan beri diğer erkekler sinek gibi düşüyordu. Birbiri ardına her biri bir eş bulmuş ve çiftlikteki cinsiyetler eşitlenmişti. Özellikle de ikisi de dişi olan iki yeni bebekle birlikte.

"Beni çiftliğinizde ağırladığınız için teşekkürler," diye kibarca teklif etti. Eğer düzgün bir şey değilse ne olayım. "Pekâlâ," dedi Boyd her zamanki havalı haliyle. "Burası benim ailemin arazisi, ama kardeşim Rob,

burayı işletiyor. Şu anda Billings'de, onunla daha sonra tanışırsınız." "Bunlar Johnny ve Levi," diye tanıştırdı Clint.

Ona doğru adım attık.

Şapkamı çıkardım, başımı salladım. Burnum kokuya tam bir şekil değiştireninki kadar uyumlu olmasa da kokladım. Çok sinir bozucuydu ve kendimi kusurlu hissetmeme neden oluyordu. En azından olağanüstü bir şekil değiştiren duyma yetisine sahiptim. Bu konuda hiç kazık yememiştim.

Johnny'ye küçük bir gülümseme verdikten sonra bakışlarını nihayet bana çevirdi ve gözleri büyüdü. Sanki göğsüme bir at tarafından tekme atılmış gibi hissettim. Kurdum anında yükseldi. Uludu. Beni onadoğru itti. Evet, onun da seksi olduğunu düşünüyordum. Kesinlikle sikilebilir.

Yaklaştığımda gözleri kısıldı. Bir yabancı için fazla yakın. Küçük bir adım geri çekildi.

"Memnun oldum, Charlie." Elini kendi elimle kavradım ve koluma kadar bir enerji yayıldı. Bir arzu şoku. Hemen onu bıraktım ve geri çekildim, hissi hafifletmek için etkilenen elimi enseme gezdirdim.

"Artık Charlie olduğunu ama *Charlie* olmadığını *bildiğimize göre*, seni ana eve yerleştireceğiz," dedi Clint. "Ranzalı evin uygun olacağını sanmıyorum."

"Bir otelde kalabilirim." Sesindeki sertliği fark etmemiştim. "Kasaba yirmi mil uzakta. O kadar da uygun değil," dedi Boyd şüpheyle.

Audrey gözlüklerini burnuna doğru itti ve başını salladı. "Rob ve Willow büyük evde kalmana aldırılmazlar."

Bakışlarını benimkilerden ayırıp Audrey'e bakarak, "Kimseyi söndürmek istemiyorum," dedi. "Başlangıçta ne planladıysan o olsun."

"Yatakhane kalacak." Ne demek istediğimi bile bilmeden konuştum. Genelde kararları Rob'a, Colton'a ya da Boyd'a bıraktırdım ama muhteşem bir dişiyle iki hafta geçireceksem onun yanımda olmasını istiyordum. Bir insanla aynı çatıyı paylaşma konusundaki tüm huysuzluğumu bir kenara bırakmıştım. Charlie'nin bir erkek ve sinir bozucu biri olacağını düşünmüştüm, sık sertleştirici, sikilebilir bir kadın değil. Bu kesinlikle kötü bir fikir değildi.

Clint kıkırdadı. "Yatakhane iyi hoş ama bayanlar için pek uygun değil. Ortak banyo falan."

"Dediğim gibi-"

"Yatakhane kalıyor," diye ısrar ettim, sözünü kestim ve bakışlarıyla bir kez daha buluştum. Tutuyorum. "Rahat ettiğinden emin olacağım."

Bana baktı ama Clint'le konuştu. "Zor olacak gibi görünüyor. Bir otel odası tutacağım."

Zor mu? Zor olacak tek şey, o etraftayken sertleşmiş sikimi pantolonuma sığdırmak olurdu. Kızgın bir kısrakın yanında tahrik olmuş bir aygır gibiydim.

"Yatakhane kalacaksın," diye tekrarladım. "Hadi, çantanı getireyim."

Derin ses tonum karşısında sırtı dikleşti. Kulağa sert geldiğini biliyordum ama elimde değildi.

"Levi, değil mi? İşleri garipleştirdim. Hepiniz bir erkek için plan yapmıştınız ve bir de ben vardım." Elini boynunun yanına koydu ve kısa tırnakları gözümünden kaçmadı. Uçuk pembe renkte manikürlü.

Evet, onun için plan yapmamıştım. İki hafta boyunca tarzımı bozacak pislik bir insan erkeği planlamıştım. Güzel bir insan veteriner değil. Ve çok dişi.

Clint, "Levi, belki de Rob ve Willow'la kalsa daha iyi olur," diye uyardı.

Boğazını yumruklamak istedim. Başımı Clint'e doğru çevirdim ve gözlerimi nasıl kıstığımı görebildiğinden emin oldum.

"Ben motelde kalacağım," dedi. "En kolayı bu olacak gibi görünüyor." Belli ki gergindi ve ben onu rahatsız etmişim. Ürkek bir kısrak gibiydi.

Ona herhangi bir gergin kısraka davrandığım gibi davranmalıydım. Kendimi rahatlamaya zorladım ve öne doğru adım attım, gevşek bacaklı ve arkadaş canlısıydım. Ona en çekici gülümsememi verdim - doğrudan Boyd Wolf oyuncusunun oyun kitabından - tabii ki Audrey ile tanışmadan önce. "Kesinlikle olmaz. Yatakhane kalıyorsun. Benimle birlikte."

Tercihen yatağında.

C HARLIE

Erkeklerin dünyasında çalışmaya alışmıştım ama bu çiftlikte Bronco futbol takımının tamamından daha fazla testosteron vardı.

Başka bir kadın ve sevimli bir bebek görmek güzeldi ama yardım etmek için hiçbir şey yapmadılar. Levi ayağını yere vurduktan sonra olmaz.

Levi'yi yatakhaneye kadar takip ederken, geldiğimde bana nasıl baktıklarını aklımdan çıkardım. Bütün çantalarımı taşımakta ısrar etmişti, hatta çantamı bile taşımak istemişti ki bu çok saçmaydı.

Bu, bir grup at insanının veterinerlerinin bir kadın olduğunu öğrendiklerinde çılgına döndükleri ilk sefer değildi. Hem de *siyahi* bir kadın. At dünyasında en başından beri klişeleri yıkıyordum. Cooper Valley'de bile her zaman profesyonelce giyinmemin ve davranmamın bir nedeni vardı. Bay Claymore'un Colorado'daki çiftliği ile Wolf Ranch arasında büyük bir fark vardı. Patronumla her şey kusursuz ve mükemmeldi... klinik. Çalışanlarından atlarına kadar her şeyde mükemmellik beklerdi. Bu yüzden Montana'daydım. Kısrağının Wolf Ranch aygırıyla çiftleştirilerek mükemmel yavrular elde edilmesini istiyordu. Bunun yapıldığını görmek benim işimdi. Tam anlamıyla.

Levi adında süper ateşli, süper seksi, süper huysuz bir kovboyla kalmak anlamına gelse bile.

Umursadığımdan değil. Levi kısmı değil ama Montana'da olmak. Kendime iki haftalık bir erteleme almıştım. İşimin stresi. Büyükbabam unutkan olmaya başlamıştı. Bunlar uğraştığım şantajın yanında hiçbir şeydi. Bağırsaklarımdaki çalkantıyı hafifletmek için nane şekeri gibi antiasit aldım.

Burada olmak ve sadece hesap çizelgeleri ve at tohumlaması hakkında endişelenmek zorunda olmak, hayatımı geri kazandığım anlamına geliyordu. Daha fazla yasadışı ketamin partisi sipariş etmeyi umarım unutabilirdim. Keşfedileceğimden sürekli korkuyordum. Kovulacaktım. Veterinerlik lisansımı kaybedecektim. Mahvolacaktım. Hepsi Dax yüzünden, satmak üzere zulasını tedarik etmek için beni kullanmanın bir yolunu bulan pislik bir iş arkadaşı yüzünden.

"Orada her şey yolunda mı?" Levi beni düşüncelerimden uyandırarak sordu.

Elimi hızla atan kalbimin üzerine koydum ve ona baktım. Sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş

gibi beni dikkatle inceliyordu. Ona sahte bir gülümseme verdim, başımı salladım ve peşinden gittim.

Yatakhane ahıra yakındı, çimenlik bir alanın hemen karşısındaydı. Levi beni içeri götürdü ve odaların bir ucunda bir balkona, diğer ucunda da ortak bir banyoya açılan üst kata çıkardı. Alt katta diğer iki yatak odasının açıldığı bir yaşam alanından geçtik. Büyük bir mutfak ve içinde pinpon masası ve langırt olan bir dinlenme odası gördüm. Clint'in neden buranın erkeklere yönelik bir yer olduğunu söylediğini anlayabiliyordum; sade bir dekor ve iri adamlar için büyük mobilyalar vardı. Altı yatak odası olduğunu tahmin ediyordum ama kaçının dolu olduğundan emin değildim.

"Hemen şurada olacaksın." Levi kapıyı iterek açtı ve içinde özenle yapılmış tek kişilik bir yatak, bir şifonyer ve okuma lambalı bir komodin bulunan sade ama temiz bir odaya girdi. Ağır valizlerimi büyük bir kolaylıkla taşıdı, onları yatağın üzerine kaldırırken kollarındaki kaslar etkileyici bir şekilde esnedi.

Ona döndüm, eşyalarımı yere bırakırken ona baktım. İri yarı, devasa omuzları ve geniş bir göğsü vardı. Bana kendimi küçük hissettirecek kadar büyüktü ve ben de oldukça uzundum. Kovboy şapkasının altından gözleri su renginde görünüyordu ve ortaya çıkan bir tutam saçı kumlu sarıya benziyordu. Yüzünde sanki dünden beri tıraş olmamış gibi kırlar vardı ve bu da sert kovboy görünümüne katkıda bulunuyordu. Yoğun ama sessiz görünüyordu, bu da bana biraz kendimi hatırlattı.

Gerçi bana hiç gergin denmezdi. *Gergindim*. Evet, bir kadın hep öyle olmak ister. Otuz yaşında hâlâ bakire olmama şaşmamalı. Kim bir kadının tutuculuğunu becermek isterdi ki? Kesinlikle Levi değil. O kıvrımlı kolları ve sağlam kalçalarıyla kadınların ilgisinden yoksun olduğunu hayal bile edemezdim. Her yerinin iri olup olmadığını merak ediyordum.

Saçma düşüncelerime şaşıarak gözlerimi kırptım. Boğazımı temizledim.

"Teşekkür ederim. Levi'ydi, değil mi?" Adını bildiğim halde bunu sordum. Asla unutmayacağımdan şüpheliydim.

Geçmesine izin vermek için geri çekildim, ama oda o kadar küçüktü ki, sonunda çok yakınımaya geldi - deri, at ve saman kokusunu alabileceğim kadar yakınımaya. Tenindeki ter parıltısını görmek, dürüst bir gün geçirdiğini ve kirlenmekten korkmadığını bilmek için.

Onun ham erkekliği karşısında nabzımın hızlanmasını sağlayacak kadar yakındı.

Beni kaldırıp yatağa fırlattığı görüntüsü beynime çarptı ve geriye doğru hızlı bir adım daha attım. Tanrım, tıpkı Seraphina gibi kızgınlık dönemindeymişim gibi davranıyordum. Karavanın arkasında tamamen unuttuğum kısrak. Sikilmek için burada olan ben değildim.

"Levi, evet." Derin sesi giysilerimin altında yılan gibi kıvrılıyor, bakışları üzerimde gezinirken sessiz yankılarıyla beni soyuyor gibiydi. "Orada garip davrandıysak özür dilerim. Bizi gafil avladınız. Gelen veterinerin bu kadar..."

Kaşlarımı kaldırdım. "Oldukça öyle, ne?"

"Çok güzel." Yüzünde, göğsümdeki gerginliğin bir kısmını hafifleten dostça bir gülümseme belirdi. İş yerinden kimseyle ilişki kurmama konusundaki kararlılığıma rağmen - Cooper Valley işten yüzlerce kilometre uzakta olsa bile - kendimi bu dev gibi adamdan biraz daha fazla etkilenmiş buldum.

Burası sıcak mıydı?

Kendimi yelpazelemek yerine gözlerimi devirdim. Onun oyununa gelmeyecektim. Çiftlik sahibiyle takılacak tipte biri değildim, özellikle de geldikten beş dakika sonra.

Ne yazık ki, *kimseyle* takılacak tipte *biri* değildim. Denemiştim ama... evet, ilk aşamayı pek geçemediğimiz için işe yaramamıştı. Levi yüksek sesle işleyen bir biyolojik saatim olduğunu ve sikini içime sokmak istiyorsa V-kartımı yumruklaması gerektiğini öğrendiğinde, vahşi bir mustang'den daha hızlı kaçtı.

Bu iyiydi çünkü Dax'ten ve Bay Claymore'un ahırında olanlardan uzaklaşmak için buradaydım. İki eyalet uzakta olmanın o küçük pisliğin tehditlerine karşı iyi bir mola olacağını umuyordum.

"Çiftlikteki görevin nedir?" diye sordum. Clint ve Rob Wolf ile telefonda konuşmuştum.

üreme ziyaretini organize etmek için e-posta gönderdi, ama hepsi bu kadardı.

"Ben yarı zamanlı bir çiftlik işçisiyim. Kırık çitleri tamir etmekten buzağı doğurmaya kadar her şeyi yapıyorum." Şapkasını geriye doğru eğiyor. "Aynı zamanda Cooper Vadisi'nin şerif vekiliyim."

Gülümsemem kayboldu ve midem bulandı. "Şerif?" Fısıldadım, sonra boğazımı temizledim. "Üniforma giymiyorsun."

Kaşlarını kaldırdı. "Ne giydiğimi fark etmene sevindim, bebeğim. Bugün çalışmıyorum."

Sadece başımı sallayabildim çünkü... *Şerif mi?* Cidden mi? Seksi adam bir kanun adamı mıydı? Bundan kesinlikle uzak duruyordum.

Neye bulaştığımı öğrenmesi korkunç olurdu. Kötü biri olduğumu bilirdi. Gülünç derecede yasadışı şeyler yaptığımı. Dax için sipariş ettiğim büyük miktarlardaki ketamin muhtemelen genç insanların eline geçecekti. Beni üzen de buydu. Elbette o benim hayatımı mahvediyordu ama ben de onun dediklerini yaparak muhtemelen başkalarını mahvediyordum. Kahretsin, içim çalkalandı. Bir antiaside daha ihtiyacım vardı.

"Seraphina'ya bakmalıyım. At," diye aptalca ekledim. Ya Dax benimle temasa geçerse? Arardı. Uzakta olmam telefonların çalışmadığı anlamına gelmiyordu. Derin bir nefes aldım ve bıraktım. Zamanı geldiğinde onunla ilgilenecektim. İş yerinde her fırsatta irkilmeye ve zıplamaya alışkındım, onunla karşılaşmaktan ya da beni bir yerlerde yalnız bulmasından korkuyordum. Bu düşünce beni içten içe çıldırtıyordu.

Ya buraya gelirse? Hayır. Cooper Valley'e kaçmak için geldim, içinde bulunduğum karmaşadan nasıl kurtulacağımı bulmak için. Bir adamın bana şantaj yapmayı bırakmasını nasıl sağlayacağımı bulmaya, bu arada bir şekilde hapse girmemeye.

Sadece sakın davranmak zorundaydım. Bunu nasıl yapacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Haftalardır onun tarafından rahatsız ediliyordum. Henüz bunu durdurmanın bir yolunu bulamamıştım. Alnımda "suçlu" damgası olduğundan emindim. Ve Levi'nin şerif olmasıyla-

"Eminim Clint ve diğerleri onu ahıra yerleştiriyorlardır. Ona bir prenses gibi davranacaklarına söz veriyorum."

Tamam, hiçbir fikri yoktu. *Hiçbir fikri yoktu.* Nefes al!

"Evet, ama kızgınlık döneminde," dedim sonunda, onun sözlerine odaklanarak. "Şimdilik ayrılması gerekiyor. Sonra da ağılda aygırınızla oynaşmalı. Vajinal salgıları gösteriyor ki-"

Dudağımı ısırdım. *Aman Tanrım.* Az önce *vajinal salgıları* yüksek sesle söylemedim. Bu adamın önünde.

"Bir at yetiştirmek için buradayım," dedim sonunda bir nefes aldıktan sonra. Sonra bir nefes daha. Yanaklarım yanıyordu ve bakışlarımı onun üzerinde tutmak neredeyse imkânsızdı ama kendimi zorladım.

Gülümsemesi büyüdü ve yüzü hırçınlıktan nazikliğe dönüştü. Elleri yemek tabağı gibi olan ve Vikinglerle mağara adamlarının DNA'sını taşıdığı belli olan bir adam için bu neredeyse imkânsız görünüyordu. "Yerleşmek için birkaç dakikanızı ayırın. Eminim patronunuz hemen işe koyulmanızı beklemiyordur. Dedğin gibi, kısrığın önce kızdırılmaya ihtiyacı var. Bütün dişiler biraz ön sevişmeyi sever, değil mi?"

Hâlâ Seraphina'dan mı bahsediyorduk?

Gözleri karardı ve *bunun* bir şekilde bizim için bir ön sevişme olduğunu hissettim. Feromonlar ondan dalga dalga pompalanıyor olmalıydı ki ben bile bu kadar ateşli ve rahatsız olmuştum. Vajinal salgılardan bahsetmişken... külotum *ıslanmıştı*.

Bir anda geri adım attı. "Sen yerleş. Ben Seraphina ile ilgileneceğim."

Kapıyı arkasından kapattığında *yatağa düştüm.* Az önce ne olmuştu? O kovboy ilgileniyordu.

Benimle. Tecrübesizdim, aptal değildim.

O bir *şerifti*!

Mesafemi korumaya, ateşli bir kovboyla yatmaktan çok daha fazla ihtiyacım vardı. Çantamdan telefonumu çıkarıp, babama göz kulak olan komşu Bayan Vasquez'e mesaj attım.

uzaktaydı. Erken bunama belirtileri vardı, zaman zaman nerede olduğunu, adımı unutuyordu. Şimdiye kadar güvendeydi ama bunun değişebileceğinden endişeleniyordum. Yürüyüşe çıkıp nerede olduğunu unutmasını ya da banyo yapmaya gidip unutmasını, suyu açık bırakıp evi su basmasını istemiyordum.

Veterinerlik lisansımı ve işimi korumak her şeyden önemliydi. İpotek ve diğer her şeyin yanı sıra babamın ilaç faturaları ve reçeteleri de düşünüldüğünde, özel bir muayenehane satın almak yerine Bay Claymore için çalışarak daha yüksek maaş almak bir gereklilikti.

Artık sıkışmıştım. Dax için ketamin sipariş edebilmek için işime devam etmek zorundaydım. Düzenli bir muayenehanede çalışırsam bunu yapamazdım. Bir at çiftliğinde mi? Siparişler fark edilmeyebilirdi. En azından ben öyle umuyordum.

Berbat durumdaydım. Hem de çok.

Ama en azından Bayan Vasquez babama göz kulak olmayı teklif etti, böylece uzakta olabilirdim. Güvendeydi. Sıkıntıları ya da stresim hakkında hiçbir fikri yoktu. Hafıza kaybının tek avantajı.

İç çekerek başparmaklarımı cep telefonu ekranında gezdirdim.

Ben: Babam nasıl?

Hemen cevap yazdı.

Güzel. Elks Lodge'da yemek yedi. Şimdi şovlarını izliyoruz.

Rahatlayarak iç çektim.

Harika. Sadece iyi olduğumu bilmeni istedim. Tina:

Oradayken endişelenme. İyi eğlenceler!

Endişelenmiyor musun? Muhtemelen nereye gittiğimi merak eden bir şantajcı vardı. Eğlendin mi? Levi ile mi demek istedi?

Olmuyor. Şarj cihazımı aldım ve telefonumu taktım. Buraya bir iş için gelmişim ve bu işi yaparken bir şantajcıyı nasıl ekeceğimi bulmam gerekiyordu. Sadece Seraphina'nın iyice sikilmesi gereken kişi olduğunu unutmamalıydım, ben değil.

L EVI

Her adımda Charlie'yi düşünerek ahıra doğru yürüdüm.

Bir kadından bu kadar etkilenmek benim için alışılmadık bir şeydi. Beni meraklandıracak kadar sıradışıydı.

Hayır. Hayatta olmaz. Eşim olsaydı bilirdim. En azından ben öyle sanıyordum. Erkek şekil değiştirenlerin eşlerinin kokusunu aldıkları anda hissettiklerini söyledikleri o anında tanıma olayını yaşamadım. Audrey ile Boyd gibi. Colton ile Marina gibi.

Elbette, kurdum gizliydi - içimdeydi ama dışarı çıkamıyordu - bu yüzden bilmemem mümkündü.

İşte bu yüzden bir dişi kurtla eş olmak istiyordum. Eğer Charlie bir şekil değiştiren olsaydı, eş olup olmadığımızı bilirdi. Bana söylerdi. Kurdum büyükannem ve büyükbabam tarafından kırıldığı için -artık o kelime her neyse- tahmin yürütmek zorunda kalıyordum. Charlie onun benim olduğunu bilseydi her şey daha kolay olurdu. Çok açık. Şu anda sevişiyor olurduk ve ben de onu benim yapardım. Bana ait olduğundan, işaretimin onun koyu tenine ait olduğundan hiç şüphesi olmazdı. Bu kadar basit olurdu.

Ama hayır. "O kişi "yi bulmaya çalışan sıradan bir insan kadar çaresiz olmam mümkündü.

Kader berbattı. Annem insan olduğu için onun DNA'sını da almıştım. İnsan DNA'sı beni önemli şekil değiştiren şeylerden uzak tutuyordu. Kurdumu serbest bırakmak. Eşimin kokusunu almak. Onu tanımak. Daha fazlasını.

Charlie'ye gelince? Onu istiyordum. Bunu inkar edemezdim. Çiftleşme kokusu olmasa bile kimya oradaydı. Hayal kırıklığı içinde homurdandım. Ona sahip olacaktım. Bunu yapmak için iki haftam vardı.

Soğuk ahıra girdim ve atımı fırçalamakta olan Johnny'ye işaret ettim. Bunun için ona teşekkür etmeliydim ama söyleyecek daha önemli şeylerim vardı.

"Ailenle kalıyorsun."

"Ben mi?" Johnny gözleri büyüyerek sordu, atın böğründeki köri tarağıyla durakladı. Genç olabilirdi ama bu evde, çocukluk yatağında olmak istediğı anlamına gelmiyordu. Çok yazık. Clint ve Boyd diğeri iki atı fırçalıyorlardı ve ben seslenince durdular. "Nedenmiş o?" Clint elinde fırçayla sordu. Ağzının köşesi yukarı kalkmıştı.

Gözlerimi kıstım, ellerimi kalçalarımaya koydum. "Evet, Levi," dedi Audrey.

Sesini duyunca döndüm, köşede olduğunu fark etmemiştim. Boyd'un kendisi için ahırdan getirmiş olması gereken bir sandalyeye yerleşmişti. Omzuna bir bez atmış, altında Lizzie'yi emziriyordu. Minik çıplak ayaklarının pembe örtünün kenarından dışarı çıktığını gördüm.

Bir kadının çocuğunu emzirmesi bana dişlerini fırçalayan ya da mısır koçanı yiyen bir kadından daha fazla bir şey ifade etmiyordu. Ama Audrey'nin bebeğini emzirmesi birdenbire sinirime dokunmaya başladı. Çocuğumun eşimin göğsünü emmesini istiyordum. Charlie'nin bebeğimizi beslediğini hayal ettim ve... lanet olsun. Bebekler mi? Başım büyük beladaydı. *O benim eşim değildi. Bebeklerimi istemiyordu. Koridorun aşağısında bile kalmak istemiyordu.*

"Johnny neden seninle ve sevimli veterinerle birlikte ranzada değil de ailesiyle kalıyor?" diye sorarak beni düşüncelerimden kopardı. Ağzı sinsi bir gülümsemeyle yukarı kalktı. Gözlükleri ona masum bir görünüm veriyor olabilirdi ama şu anda hiç de öyle değildi.

Audrey'i terslemeyecektim. Kurdum hırlamaya hazır olabilirdi ama benimle alay ediyor olsa bile bunu hak etmiyordu. Boyd da boğazımı parçalayabilirdi.

"Çünkü onu istiyorum," diye cevap verdim dişlerimi sıkarak. "O senin eşin mi?" diye sordu.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Hayır, hiç sanmıyorum." "Belki de öyledir ve sen kokusunu alamıyorsundur," diye karşı çıktı Audrey.

Mümkündü, ama *bilirmişim* gibi hissediyordum. Bu hiç adil değildi. İçimde bir kurt vardı ama kaçmasına izin veremiyordum. Kendi eşinin kokusunu alamıyordu.

"Onu istiyorum. Bu kadar yeter."

Clint, Boyd'un omzuna bir tokat atarak dönüp onlara bakmamı sağladı. "Yirmi dolar, dostum," diye emretti Clint.

"Siz iki pislik neye bahse girdiniz?"

Boyd sırttı. "Eminim ona sahip çıkacaksın. Kurt ya da değil."

Audrey kocasına ve kayınbiraderine gözlerini devirerek, "Bir ipucu, Levi," dedi. "*Kibar ol.*" Omzumun üzerinden ona ters ters baktım ama o da gülümsemekle yetindi.

Boyd arka cebinden cüzdanını çıkararak, "Evet, huysuz bir herif olmanın sana bir faydası olmayacak," dedi.

"Huysuz değilim." Şapkamı çıkardım, elimi saçlarımda gezdirdim.

Hepsi güldü ve ben önce kime yumruk atacağımdan emin olamadım.

"Kısrığı nerede?" Atların önünde bir şekil değiştiren kavgası başlatmamak için yönümü değiştirmeye çalışarak sordum. Hayvanlar hepimizin şekil değiştiren olmasına, içimizdeki yırtıcılara alışmıştı ama onların yanında dikkatli olmamız gerekiyordu. Özellikle de Charlie'nin getirdiği at gibi yenilerin yanında.

Clint başını eğdi. "Onu yakın meraya götürün."

Charlie'nin kısrığıyla ilgilenen diğer adamlardan hoşlanmamam garip miydi?

Sadece garip değil, düpedüz delice. Özellikle de Seraphina'nın Charlie'nin bile olmadığını düşünürsek. Kısrak patronu Bay Claymore'a aitti. Eksantrik bir milyoner.

Her neyse. İsteddiği kadar eksantrik olabilirdi çünkü Charlie'yi buraya getiren şey onun çılgınlığıydı. Adama bir teşekkür kartı borçluydum. Ve yakında eski veterineri olacak adam için bir istifa mektubu çünkü içimdeki her şey bir insan istemeye karşı çıksa da Charlie'nin burada olmasını

istiyordum ve iki haftanın yeterli olmayacağını hissediyordum.

Topuklarımın üzerinde döndüm ve otağa doğru yola çıktım, çünkü yatakhaneye geri dönüp Charlie'nin odasının önünde çılgın bir sapık gibi bekleyemezdim. Atla birlikte olmak bir sonraki

en iyi şey. Charlie'nin atını tanımak -Seraphina ile arkadaş olmak- beni bir şekilde onun huysuz veterinerine yaklaştıracaktı.

C HARLIE

Oh, tatlı bebek İsa. Vibratörümü yanıma almalıydım. Hayatımda gördüğüm en seksi uyku rüyasından uyandım. Gözlerimi mi ovuştursam yoksa klitorisimi mi emin olamadım.

Rüyamda aynı yataktaydım, sadece dev kovboy Levi benimle birlikteydi.

Elleri ve dizleri üzerinde üzerime çöktü, beni çerçeveledi, böylece tek görebildiğim, tek hissedebildiğim oydu.

Bana güzel diyordu ve - Aman Tanrım, ne demişti?

Wolf Ranch'te her türlü ihtiyacınızı karşılamak benim işim. Ve bununla başlıyor.

Sadece bir rüyaydı. *Sadece bir rüya.*

Nasıl uyuyakaldığımı bile bilmiyordum! Seraphina'nın yumurtlama çizelgesini güncellemek için oturup Bay Claymore'un kısıraklarının son sekiz yıldaki tüm üreme faaliyetlerinin verilerini gözden geçirecektim ama Colorado'dan buraya gelmek beni çok yormuştu. Belli ki bayılmıştım.

Ve bir seks rüyası gördüm. Şimdi dinlenmişim ama telaşlıydım. Azgındım da.

Koridorun sonunda uyuyacak olan özel bir kovboy için.

Elimi saçlarımda gezdirirken saatimi kontrol ettim. Saat yedi olmuştu bile. At römorkunu çözüp akşam yemeği için kasabaya gitmem gerekiyordu. Lanet olsun, Boyd kasabanın ne kadar uzakta olduğunu söylemişti? Yirmi mil mi? Midem guruldadı.

Belki de sadece çantamdaki granola barı yerdim.

Yerden aldım ve cep telefonumu buldum. Mesajı gördüğümde kalbim küt küt atmaya başladı.

Dax: Neredesin lan sen? K vitamini arıyorum.

Kahretsin. Derin bir nefes aldım, geçen hafta onun için sipariş ettiğim ketamini bulmaya çalıştığı gerçeğinden dolayı çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalıştım. Kusmamaya çalıştım. Titreyen parmaklarımla cevap yazdım.

Gönderiliyor.

Dax: İki gün önce burada olacağını söylemiştin.

Ben: Bir nakliye şirketi üzerinde hiçbir kontrolüm yok.

Gerçek buydu. Malı ben sipariş ettim. Ne kadar sürede ulaşacağı benim sorunum değildi.

Dax'in ne düşündüğünü.

Dax: Öyle olsa iyi olur.

Nefesimi içime çektim.

Ben: Ne yapmamı istiyorsun?

Dax: Daha fazla sipariş verin. Hızlı kargo alın.

Ben: Daha fazla sipariş veremem ve Claymore ahırlarına gönderemem. Bir adres için çok fazla.

Ben yokken siparişi bir başkası almış olsaydı, bir parti kaşlarını kaldırmayabilirdi, ama iki? Bu açıklayabileceğimden daha fazla ketamin demekti.

Dax: O boku Montana'ya gönder. Yanında geri getir.

Wolf Ranch'e mi gönderelim? Etrafa bakındım. Bu delilikti. Buradaki insanların benim bokumla hiçbir ilgisi olmadığı gibi, bu durum tehlikeyi daha da artırıyordu. Teslim edilen bir kargoyu nasıl açıklayabilirdim ki? Tatilde falan değildim. Düğün için internetten elbise sipariş etmiyordum. Clint'e posta almakla ilgili ne söyleyebilirdim ki?

Levi'nin Wolf Ranch'te sadece bir çiftlik görevlisi değil, aynı zamanda eyalet şerifi olduğunu hesaba katmamıştım bile. Yasadışı faaliyetlerin kokusunu alabileceğinden hiç şüphem yoktu.

Dax: Bana sipariş onayını göster, yoksa veterinerine gideceğim.

Kusacak gibi hissettim. Dax kurula giderse lisansımı ve işimi kaybederdim. Ama aynı zamanda, buna kesinlikle devam edemezdim. Durmayacağını biliyordum. Beni sonsuza kadar zorlayacaktı. Montana'dayken ne yapmam gerektiği konusunda biraz netlik kazanmayı umuyordum ama her zamankinden daha fazla korkmuştum. Uzakta olmak durumu daha da kötüleştirdi. *Dax'ı* daha da kötüleştirdi.

Beklemedim, sadece Dax'in istediğini yaptım. Dizüstü bilgisayarımı aldım. On dakika sürdü ama sipariş verilmişti. Bir gecede gelmeyecekti ama ben yola çıkmadan önce gelmesi gerekiyordu.

Tamamdır. Siparişin ekran görüntüsünü ekledim.

Kapım hafifçe çalındı ve bir adım sıçrayıp dizüstü bilgisayarın kapağını indirdim. Cep telefonum yere düştü. "Lanet olsun."

Nefes nefese kapıyı açtığımda, seks rüyamın öznesini kapının girişinde iri bir şekilde buldum.

Levi'nin beyaz tişörtü kaslarının etrafında gerilmişti, ince kumaşın altında göğüs kasları açıkça belli oluyordu. Kovboy şapkası yoktu ve yeni duş almış olmalıydı çünkü kare çenesi pürüzsüzce tıraş edilmişti ve sabun ve yağmur gibi kokuyordu. Elinde folyo kaplı bir tabak tutuyordu.

"Hey," diye gürledi, derin sesi karanlık bir davet gibi külotumun içine girdi. "Seni diğerleriyle birlikte ana eve yemeğe götürmek için erken geldim ve uyuduğunu gördüm. Dinlenmene izin vermek istedim ama şimdi acıkmış olabileceğini düşündüm."

"Evet!" Bu kadar hevesli görünmek istememiştim ama yemek kokusu mideme ulaştığından beri açlıktan ölüyordum. Ve sanki ne yaptığımı tam olarak anlayabilirmiş gibi hissediyordum. Tabağı neredeyse elinden kapacaktım, ama o tabağı yüksekte, ulaşamayacağım bir yerde tuttu.

Neden teklif edip sonra geri çektiğine şaşırarak sustum.

Başını yavaşça salladı. "Uh uh. Bir bedeli var, Doktor."

Bir an için panikledim. Bir bedel mi? Bana da mı şantaj yapmaya çalışıyordu? Sonra dudaklarındaki sinsi kıvrımı, gözlerinde parlayan mizahı gördüm. Oyun oynuyordu.

Ellerimi kalçalarımın koydum ve rahatlatarak iç çektim. Şu anda hayatımı yöneten pislik serseriye kıyasla Levi rahatlamıştı. Arkadaş canlısıydı. Huysuz, tabii. Ama onun yanında kendimi güvende hissediyordum. Sanki aramızda bir bağ ya da bir şey varmış gibi. *Daha fazlası.*

Tabii ki yoktu, bu da düşük kan şekeri ya da başka bir şeyden dolayı sayıkladığım anlamına geliyordu.

Yine de Levi ile ıkamazdım. Kahretsin, işte benim sorunum buydu. İki haftalığına buradaydım.

Randevu falan yoktu. O şerifti. Şerif vekiliydi, bu kasabada ne anlama geliyorsa. Şerif oydu. Hukuk. Ben meşhur bir kanun kaçağıydım. Ehliyetimi kaybetseydim ya da hapse girseydim babama bakamazdım.

Ama şu anda o şerif değil, düşünceli bir şekilde bana yemek getiren bir adamdı. Her şeyi anlamaya çalışmayı bırakmalıyım.

"Vay canına. Nereye gittin sen?"

Gözlerimi kırptım ve yine kafamın içinde olduğumu fark ettim. Gülümsedim.

"Fiyatın nedir, koca adam?" Oops. Bu niyetlendiğimden daha flörtöz çıktı. Hayatımda daha önce hiç flört ettiğimden emin değildim. Hiç bu kadar bariz olmamıştı.

"Mmm." Geri çekildi, hâlâ yemeği ulaşamayacağı bir yerde tutuyordu. Ben uzun boyluydum ama onun benden birkaç santim fazlası vardı. O tabağı alabilmemin tek yolu ona bir maymun gibi tırmanmaktı. Bu fikir kulağa çekici gelse de, muhtemelen yapılacak en iyi şey değildi. "Bir kere bana *kesinlikle* tekrar büyük adam demelisin." Göz kırptı ve koridordan aşağı döndü. "Güven bana, her yerim büyük."

Aman Tanrım. Bunu flört olarak algılamıştı. Meme uçlarım neden sertleşiyordu? Zihnim gerçekten de onun başka yerlerinin ne kadar büyük olduğunu mu düşünüyordu? Eğer ellerinin büyüklüğü bir gösterge ise.

Kesinlikle niyetlendiği gibi onu ve yemek tabağını takip ettim.

"Peki ya diğer şey?" Kot pantolonunun poposuna ne kadar iyi oturduğuna bakarak sordum.

"Benimle oturmalısın." Başını dostane bir tavırla oturma odası-oyun odası yönüne doğru eğdi.

Kaşlarımı kaldırdım. "Seninle *oturmak* mı?"

Normalde açıklığa kavuşturmam gerekmezdi, ama onunla *oturmayı* mı yoksa *üzerine* oturmayı mı kastettiğinden emin değildim. Hangisini tercih edeceğimi biliyordum.

Sırıttı. "Ya da başka şeyler yapabilirsin. Seçim senin."

Lanet olsun, haklıydım.

Gözlerimi devirdim ve koluna bir şaplak attım. Erkekleri ne zaman bu kadar şakacı bir şekilde tokatlamaya başladığımı ya da beni bunu yapacak kadar rahat hissettirmeyi nasıl başardığını bilmiyordum, ama dürüst olmak gerekirse? İyi hissettirmişti. Avucumun altındaki sert kas da öyle.

En iyi arkadaşım Keely'nin bana her zaman söylediği gibi, kendimi çok uzun zamandır erkeklere karşı kapalı tutuyordum. Şimdi, Dax'in durumuyla birlikte, bunu düşünemiyordum bile.

Ama ben öyleydim.

Cooper Vadisi şerifi beni kucağına oturmaya davet ediyordu ve ben de bunu gerçekten düşünüyordum.

Ama hiç oyunum yoktu. Tecrübem yoktu. Erkekler söz konusu olduğunda kafam çok karışık. Onunla devam etmek yerine, bu adamla profesyonel, kıyafetli, saygınlıktan çıplak ve yatay hale nasıl geldiğimi merak ettim. Elbette ön kolunu ellemiştim ama sonra ne olmuştu? Aradaki adımları ya da Levi'nin bunları benimle yaptığını hayal edemiyordum.

Bana ateşle baktı. İlgi. İşaretleri tanıyacak kadar zekiydim. Belki bunu yapabilirdim. Flört edebilirdim. Eğlenebilirdim. *Sevişmek*.

Böyle başladı. Değil mi? Karnım aniden çırpınmaya başladı. Oh, kahretsin. Ne yapıyordum ben? Kolluk kuvveti yok. Kahretsin.

Bir şekilde ne yaptığımı biliyordu. Beş yüz mil gitmiş olabilirdim ama Dax beni burada rahatsız etmeye devam edeceğini çoktan kanıtlamıştı. Ya Levi, Bay Claymore'un atları için olduğu gerekçesiyle ilaç sipariş ettiğimi ama aslında Dax'e verildiğini öğrenirse?

Kelepçeler ve seksi zamanlar için değil. PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Yemin ederim zihninin fazla mesai yaptığını görebiliyorum." Beni inceledi. "Kestirmene şaşmamalı." Şaka yapıyordu ama canımı yaktı. Haklıydı. Zihnim asla kapanmazdı, özellikle de

İçinde bulunduğum karmaşa.

"Hey, oradaki." Parmağıyla çenemi kaldırdı, ben de gözleriyle buluştum. Endişeden başka bir şey göremedim.

Anlamak. "O akıllı beynin her zaman çalışıyor, ha?" Başımı salladım.

"Biraz zihinsel mola vermeye ne dersin? Seraphina bu gece için yerleşti. Onu kendim kontrol ettim. Benimle yemek yemekten başka yapacağın bir şey yok."

Keşke bilseydi. Hayır! Asla bilemezdi. Yine de nazik davranıyordu. Düşünceli. Nazik. Ve doğrudu, at yerleşmişti ve bu gece Dax için bile yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Birkaç kelimeyle durumu düzeltmiş ve kendimi daha iyi hissetmemi sağlamıştı. Belki de sesinin yumuşak tonuydu. Bir şekilde yatıştırıcıydı. Sürekli kafamın içinde olduğum için kendimi kötü hissettirmiyordu.

"Randevu gibi mi?" Hafif şakalaşmayı tekrar başlattım. Gittiğimiz yön çok açıklayıcı olmuştu. Sırtı ve aşağıya inmek için arkasını döndü.

Onu oturma alanına kadar takip ettim, orada bir kanepeye çöktü ve yanındaki yeri okşadı.

"Evet, bir randevu. Akşam yemeğinde sadece ikimiz."

Güldüm çünkü bu şık bir restoranda mum ışığında iki kişilik romantik bir akşam yemeği değildi. Bu ikimizin bir kanepede kapalı bir tabakla yemeğiydi.

Yanına yerleştim, bacaklarımız birbirine değmeyecek kadar uzaktı.

"İşte benim kızım. Gördün mü? O kadar da zor değilmiş." Bana göz kırptı. Bana kızım demesi kalbimi yerinden oynattı ama "Ama kucağıma oturma teklifi hâlâ geçerli." diye ekleyerek her şeyi mahvetti.

Ona en ilkel bakışlarımı attım. "Her ne kadar cömert olsa da bu teklifi reddetmek zorundayım." Yemek tabağı için elimi uzattım ve o da tabağı açıp bana verdi.

"Oh, çok cömertçe," dedi ve vücudum bu açık ima karşısında ısındı.

Sonra beni doyurma konusunda ciddileşti. "Umarım hamburger seviyorsundur. Eğer sevmiyorsan, senin için her şeyden biraz koydum." Arka cebinden bez bir peçeteye sarılı çatal bıçak takımı çıkardı. Doğrudu, tabak tıka basa yemekle doluydu; taze salata, bir hamburger, bir dilim karpuz ve patates kızartması. "Marina o çörekleri bugün taze yaptı. Çok lezzetliler."

"Marina?" Hamburgerden kocaman bir ısırık almadan önce sordum.

"Ah pardon. Audrey'nin kız kardeşi. İster inanın ister inanmayın, Boyd'un kardeşi Colton'la evlendi."

"Bu çılgınlık," dedim ağzım dolu bir şekilde. Çok lezzetliydi ve büyümekte olan bir ergen gibi kürek kürek yiyordum ki bu da genellikle tanımadığım insanların önünde yapmadığım bir şeydi. Bundan daha iyi davranışlarım vardı ama Levi aldırıyor gibiydi.

Elini uzatıp ağzımın kenarından biraz ketçap aldı. Başparmağının ucunu emerken ağzına baktım. *Aman Tanrım.*

Daha önce bir erkekten bu kadar etkilendiğimi hatırlamıyordum. Belki de onun yanında garip bir şekilde rahat hissettiğim içindi. Onu çok az tanıyordum. Neden aramızda böyle bir his vardı? Garip, heyecan verici ve biraz da heyecanlıydı.

Bu arkadaşlarla rahatça takılmak değildi.

Hayır. Muhteşem gözleri ve güçlü kişiliği olan bu iri adamı bir *arkadaş* olarak görebileceğimi hiç düşünmemiştim.

Büyük bir cinsel çekim, çırpınışların her zaman mevcut olmasını sağladı. Bir hamburgeri mideye indirirken bile sinir uçlarım alev alev yanıyordu. Bu adamın ilgisine bu kadar kapılmış olmak rahatsız ediciydi. Belki de gördüğüm seksi rüyamın etkisi uyanıkken de devam ediyordu.

Onunlayken.

Hayır. Sadece ateşliydi. Dikkatli. Düşünceli. Muhteşemdi.

Ve bir kanun adamı.

Hamburgeri mideye indirdim ve tabak kucağıma yerleşirken salataya geçtim. "Çiftlikte kaç kişi yaşıyor?" Sordum çünkü hatırlayamayacağım kadar çok kişiyle tanışmıştım. "Ne kadar büyük?"

Yer değiştirdi, sanki hiçbir yere gitmeye niyeti yokmuş gibi kanepeye daha da yerleşti. "Rob ve Colton eşleriyle birlikte ana evde yaşıyorlar. Dediğim gibi, Colton Marina'yla evli. Rob'un karısı Willow. Sanırım Colton da Boyd ve Audrey gibi yakın zamanda araziye bir ev daha inşa edecek. Clint - yetiştiricilik hakkında sohbet ettiğiniz adam - ailesinin dağda bir yeri var, ama evlenmeden önce burada bizimle yaşıyordu. Karısının adı Becky ve Nisan ayında bir bebekleri oldu."

"Evet, bana Lily'den bahsetti."

Levi başını salladı. "Ranzada sadece ben ve Johnny kaldık."

"Şerifin kasabada kalacağını düşünmüştüm."

Parmağını dudaklarında gezdirdi. "Şerif *vekiliyim*. Bir önceki şerif yakın zamanda kalp krizi geçirdi." "Olamaz," dedim. "Şimdi iyi mi?"

"O iyi. Göğsüne ağırlar girdiğinde kar kürüyormuş. Karısı yıllardır sıcak bir yerde emekli olması için ona baskı yapıyordu. İşte bu oldu. İstifa etti ve ben de belediye meclisi tarafından bir sonraki seçime kadar onun yerine seçildim."

"Geçmiş deneyimin var mı?" Ne tür bir geçmişle karşı karşıya olduğumu bilmem gerekiyordu. "Rob'un karısı Willow gibi değil. O eski bir DEA ajanı."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Midem alt üst oldu.

"Willow?" Hamburger midemde bir tuğla gibi hissettirdi. Ana evde yaşayan bir DEA ajanı mı vardı?

"Çiftlikten oldukça memnun olmasına rağmen iyi bir şerif olabilir. Aslında daha önce şerif yardımcısıydım. Yarı zamanlı. Kanyonun bu tarafında kimse yoktu ve ilçe çok büyük olduğu için her alanda kaynaklara sahip olmak iyi bir şey. Asıl sorunuza dönecek olursak, yıllardır burada yaşıyorum. Bazen diğer çiftlik çalışanları da yatakhane kalır. Rand, Clint'in kardeşi. Nash. Ya da sizin gibi misafirler."

"Bu isimlerin hiçbirini hatırlamayacağım," diye itiraf ettim. Willow'unkini hatırlayacağım kesindi. Lanet olsun, bir çiftlikte bölge şerifi ve eski bir DEA ajanıyla kalıyordum. Ve şimdi posta servisi kapılarına bir kutu ketamin bırakacaktı. Bu büyük bir sorundu.

Levi onlardan ailesiymiş gibi bahsediyordu. Eğer kafamda doğru canlandırdıysam, çoğu akrabaydı ama diğerleri de Levi gibi kabul edilmiş ve dahil edilmişti. Hepsi... *iyiydi*.

"Hatırlaman gereken tek bir isim var," diye mırıldandı.

Kalçasını tokatladım ve ona bilmiş bir bakış attım. "Dur tahmin edeyim. Seninkini mi?"

Eli benimkinin üzerine, kalçasının üzerine yerleşti ve hareket etmesine izin vermedi. Dörtlüsü avucumun altında beton gibiydi. Kaya gibi sert.

"Bu doğru, Doktor."

"Peki neden?" Kirpiklerimin arasından ona bakarak fısıldadım.

"Çünkü ben sizin kişisel ev sahibinizim. Neye ihtiyacınız olursa, sadece isteyin. Sizinle ilgileneceğim."

Wolf Ranch'te sizi rahat ettirmek benim işim. Ve bu böyle başlar.

Aman Tanrım. Varlığının yarattığı yavaş yanmayı hafifletmek için iç uyluklarımı birbirine bastırdım. Sözlerinin, teklif ettiği şeyin bana hissettirdikleri.

Bakışları hareketi takip etti. Dudaklarının kenarları memnun bir sırıtışla yukarı kalktı.

Şu anda azgın olduğumu biliyor olamazdı, değil mi? Neden öyle görünüyordu?

Cüssesine ve sert kovboy görünüşüne lanet olsun. Koyu erkek kokusu. Yıllar boyunca koyduğum tüm engelleri aşmış gibi görünen gözleri. Erkeksi çiftlik ellerine karşı bu kadar duyarlı olabileceğimi bilmiyordum.

"Duş almam lazım," diye geveledim tabağımı yere bırakırken. Çünkü ihtiyacım vardı. Sadece tazelenmek için değil, bacaklarımın arasındaki bu titreşim yüzünden. Bu adama duyduğum ihtiyaç. O kadar yakındı ki. Uzanıp onu yakalayabilir, öpmek için kendime çekebilirdim. Kucağına tırmanabilir, kalçalarına sarılabilir ve bir kovboyu gezintiye çıkarabilirdim. Yapabileceğim o kadar çok şey vardı ki ama nasıl yapacağımı bilmiyordum. *Öp onu, Charlie!*

Hayır. Eğer istemezse utancımdan ölürüm. Üreme süreci boyunca burada kalmak zorundaydım ve işleri berbat edersem kendimle yaşayamazdım. Ve kesinlikle sırlarımı öğrenebileceği yatağıma girmesine izin veremezdim.

Hayal kırıklığıyla ayağa kalktım. Şu masaj yapan duş başlıklarından birine daha önce hiç bu kadar ihtiyacım olmamıştı. Umarım burada da bir tane vardır.

Sırtışı genişledi ve bir sıra mükemmel beyaz, düz dişini gösterdi. Cüssesi ve başlangıçtaki huysuzluğu olmasaydı, ona Tam Amerikalı derdim. Ama hayır, iyi görünümünün altında biraz daha cesur bir şey vardı. Biraz daha tehlikeli. Hayvani. Vahşi, hatta. Sıradan biri gibi davranıyordu ama bir şey bana burada flörtten daha fazlası olduğunu hissettirdi.

Bana bir oyuncu gibi görünmedi. Daha çok yalnız biri gibiydi. Çiftlikte sözde bir ailesi olabilirdi ama yine de yalnızdı.

Ben de öyle. Babam vardı. İş arkadaşlarım, meslektaşlarım. Arkadaşlarım. Hatta kankalarım. Ama yine de yalnız hissediyordum. Özellikle de en büyük sırrımı hiçbirisiyle paylaşmadığım için.

Peki Levi'nin bana olan ilgisi neydi? Ziyarete gelen veterinerle vahşi bir boğuşma mı? O bir erkekti. Tabii ki, planı buydu.

"Sana duş konusunda *kesinlikle* yardımcı olabilirim," dedi ve ben boynumdan yukarı doğru çıkan sığağa lanet ettim.

Evet, vahşi bir boğuşma.

"Yardıma gerek yok." Ayağa fırladım. "Ben kendim yardım ederim." Oh *Tanrım*. Bunu gerçekten söylemiş miydim?

Lütfen beni yanlış anlamasına izin ver. Lütfen, Tanrım. Merdivenlerden çıkarken kahkahasını duyduğumda, anlamadığını biliyordum.

L EVI

CHARLIE ÇIPLAKTI. Sadece kapının diğer tarafında.

Eğer birazcık terbiyem olsaydı, odama gider ve kapıyı kapatırdım. Onu biraz yalnız bırakırdım. Bunun yerine, koridorda durup o güzel koyu teninin üzerinden akan suyla tam olarak nasıl görüldüğünü hayal ettim. Meme uçlarındaki damlacıkları yalamak istedim. Büyük mü yoksa küçük mü olacaklardı? Göğüsleri küçüktü -elbette avuçlarımın içine almak için mükemmel boyuttaydı- ama gerçek meme uçlarının çapı neydi?

Bilmem neden bu kadar önemliydi? Neden aptalca bir soruydu.

Çünkü onunla ilgili her şeyi bilmek istiyordum. İstemek değil, *ihtiyaç duymak*.

Her çilin nerede durduğunu öğrenmem, her çukuru, yarığı, kıvrımı ezberlemem gerekiyordu. Boşalırken, boşalırken ve tekrar boşalırken onu sırt üstü yatırıp adımı inletmek için sabırsızlanıyordum. Sırt üstü mü? Kahretsin, duvara yaslanmış, kanepenin koluna eğilmiş, hatta at ahırlarından birinde.

Bu benim işimdi. Onu zevke getirmek kesinlikle *benim işimdi*.

Boşalacaktı, tıpkı şu an olduğu gibi. Çıplak, ıslak. Sadece lanet kapının diğer tarafında. Evet, ne yaptığını çok iyi biliyordum.

Keskin şekil değiştiren işitme duyum, vücuduna sıçrayan suyun sesini yakaladı, ama aynı zamanda nefes alışını, düzensiz nefes alışını, aralıklı yumuşak inlemelerini de duydu. Duşta ihtiyaçlarını tek başına karşılayacağını söylediğinde ciddiydi. Şu anda kendini boşaltmak için o lanet duş başlığını kullanıyordu.

Bacaklarını ayırdığını, spreyin o koyu kıvrımlara tam isabet ettiğini ve böylece klitorisinin sertleştiğini hayal ettim. Sol taşağım üzerine bahse girerim ki o kadar şişmişti ki başlığı geriye çekilmişti. Spreyin tınısı onu ateşlendiriyor, boşalmaya yaklaşıyor olmalıydı. Ağzım onu ele geçirmek, o küçük inciyi emmek ve kemirmek, onu boşaltırken parmaklarının saçlarıma dolandığını

hissetmek için sulandı. Dizlerini zayıflattım. Nefesi kesildi.
Hay sikeyim.

Kapıdan boğuk bir çığlık ve ardından -siktir... lanet olsun... *lanet* olsun- *adım* geldi. Pantolonumun içine uzanıp aletimin başını sıkamak zorunda kaldım, böylece orgazm olurken *beni* düşündüğü için pantolonumun içinde boşalmadım. Nefesimi tutmaya çalışırken alnımı kapıya dayadım ama aldığım tek şey kullandığım sabunla birlikte onun kokusuydu. Bu kombinasyon beni hırlattı.

Neyse ki su hala akıyordu.

Çok geçmeden durdu, sonra onun kurulandığını, yumuşak havlunun teninin her santiminde gezindiğini düşündüm.

Avucumu kapının üzerine koydum. "Charlie," dedim. Hızlı nefes alışım gözden kaçmadı.

"Bir dakika içinde çıkacağım," diye seslendi, sanki işemek için içeri girmek istiyormuşum gibi. "Yeterli miydi, bebeğim?"

Ben gözlerimin önündeki boyalı ahşaba bakarken o bir dakika boyunca sessiz kaldı. "Ne-ne?"

"Aldığın o küçük zevk. Eminim yeterli değildir. Bu konuda yardımcı olabilirim. Hepsini çıkarmana yardım edebilirim."

Nefes nefese kaldı, sonra sustu. Ve sessiz. Nefes alışını duymak için bile başımı çevirmem gerekti. "Orada iyi misin?" diye sordum. Ona ulaşmak için sabırsızlanan sikim kot pantolonumu yumrukluyordu. "Ben... Ben dışarı çıkamam. Sen oradayken olmaz. İyi değil, asla."

Kapıya doğru sııttım. Onu telaşlandırdığıma bayıldım.

"Yürüyüp gideceğim. Bu sefer," diye ekledim. "Utanma, bebeğim. Asla bir şey saklamak zorunda değilsin.

Benden değil."

Kapıyı ittim ve odama gittim, kapıyı yeterince yüksek sesle kapattım, böylece nerede olduğumu, ona oda verdiğimi anladı. Söylediğim gibi, uzaklaştım. Kurdum kızgındı, bu garipti ama yaptım. *Bu seferlik.*

C HARLIE

"Şimdilik onları bırakalım," dedi Clint. "Ne zaman istersen ultrason yapabilir ve folikül büyümesini kontrol edebiliriz."

Kahvaltı için benimle birlikte tepeye, ana eve doğru yürüyordu. Güneş doğalı bir saat olmuştu ama hâlâ erkendi. Hala serindi. Çimenler çiğle kaplıydı.

Seraphina ve değerli aygırları Eddison'u ilk elden yetiştirmek için saat beş buçukta ahırda buluşmuştuk. Bir saatten az sürmüştü ve her şey beklendiği gibi gitmişti. Seraphina merada otluyordu, bu da atlar için seks sonrası sigara içmek gibiydi. Eddison ahırına dönmüş, sıkı çalışması karşılığında fazladan tahıl alıyordu.

"Bugün daha sonra ve yarın tekrar yapacağım," diye cevap verdim. "Bir hesap tablom var." Kaşlarını kaldırdı, ben de devam ettim.

"Patronumla konuşmuşsun."

"Konuştum."

"O... özel biri. İşlerin belli bir şekilde yapılmasından hoşlanır. Verileri ve günlük güncellemeleri seviyor. Sanırım bu yüzden onunla çalışmayı seviyorum. Ben de verileri seviyorum. Foliküler büyümeyi izlemek ve kısrağın özel geçmişi hakkında iyi kayıtlar tutmak önemlidir. Bu neyi gösterebilir... neyi gösterebileceğini biliyorsunuz."

İçimi çektim, muhtemelen fazla paylaştığımı fark ettim. Clint sadece taşralı bir kovboy değildi. Burada kaliteli bir damızlık programı inşa ediyordu ve işini biliyordu.

"Atlara iyi bakıldığını görmek hoşuma gider," diye cevap verdi. "Dediğin gibi, Claymore eksantrik olabilir ama Wolf Ranch'in Eddison'da değerli bir aygıra sahip olduğunu biliyor."

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Evet, bu konuda da araştırma yaptık. Benim işim verilerden daha fazlası. Yirmi atı var ve koyunculukla uğraşıyor. Eğitimci ve diğer personel her türlü sorunu bana bildiriyor ve ben de hepsini denetlemek zorundayım. Buradan bile."

"Büyük hayvan tıbbında mı uzmanlaştınız?"

"Benim işimde, evet. Bay Claymore'un aşıları için bana gelen siyah bir labradoru var, ama onun dışında her şey

Orada büyük hayvanlar var. Ayrıca yerel hayvan barınağında gönüllü olarak çalışıyorum ve ayda bir kez köpek ve kedileri kısırlaştırıyorum."

"Meşgulsün. Bunu görmek güzel. Böyle bir çiftlikte kimse tembel olamaz."

Etrafımızdaki araziye inceledim. Dağlarla birleşene kadar her yönde açık tarlalar vardı. Uzun otlar, büyük gökyüzü. Her şey çok güzeldi. Çiftlik bakımlıydı ve bunu gösteriyordu. Böyle bir yerde yaşayabilirdim. Bay Claymore'un çiftliği geniş ve dağ eteklerine sıkışmış olsa da Denver'a yakındı. Neredeyse banliyö sayılabilirdi, burası ise... baştan aşağı kırsaldı.

Yoğun saatler yok. İşe gidip gelmek yok.

"Bu yıl hayatım biraz daha çılgınlaştı," diye devam etti. "Sonbahara kadar yatakhane de yaşadım."

"Karınla senin bir bebeğiniz olduğunu duydum. Tebrikler," dedim gülümseyerek, bu koca adamın kucağında minik bir bebek olduğunu hayal ederek.

Clint sırtıttı. "Teşekkürler. Ranzada kalan bizler genellikle akşam yemeğini ana evde diğerleriyle birlikte aile usulü yeriz, ancak herkes farklı şeyler yaptığı için kahvaltı ve öğle yemeği bir arada yenir. Bir misafir olarak Marina tüm öğünlerinizde uğramanızı bekliyor ama kendi başınıza yemek isterseniz ya da bir tür gıda alerjiniz varsa marketten bir şeyler alabilirsiniz. Sizi şehre götürebilirim ya da nereye gideceğinizi söyleyebilirim."

"Marina için fazladan iş yapmak istemiyorum." Güldü. "Sadece bekle."

Arka tarafa gidip kapıyı çalmadan içeri girdiğimizde başka bir şey söylemedi. Paravan kapı arkamızdan tokatlayarak kapandı. Mayalı ekmek ve kahve kokusu midemi guruldattı.

"Hey, Marina. Bu Charlie." Clint şapkasını çıkarıp tezgâhın üzerine koydu ve kahve cezvesine doğru ilerledi.

Ufak tefek kadın, büyük yemek mutfağının ortasındaki adada ekmek yoğururken başını kaldırdı. Mekan eskimişti ama ev gibiydi ve yaşanmıştı. Önündeki hamur miktarına bakılırsa burada çok zaman geçirmişti. Ve bir sürü insanı beslemiş. En az on kişinin oturabileceği büyüklükteki yemek masasıyla burası açıkça çiftliğin merkezi buluşma noktasıydı.

Uzun siyah saçlarını topuz yapmış, üzerinde unlu siyah bir tişört ve yırtmaçlı bir kot şort vardı. "Ne zaman acıkacağını merak ediyordum."

"Dün akşamki tabak için çok teşekkürler. Yemek boyunca uyuduğum için özür dilerim." Ona söyledim. Levi'ye teşekkür etmişim ama o yemeği getiren kişiydi, aşçı değil. "Çok lezzetliydi."

Clint elindeki bardağı havaya kaldırdı. "Ben hazırım. Teşekkürler," dedi Marina'ya ve sonra bana baktı. "Bu sabah yola çıkmadan önce kulübede yemek yedim. Lily beslenmek için erken kalkmıştı, ben de kahvaltımı kızlarımla yaptım. Yine de bu ekstra kafein işe yarayacaktır. Buradan sonra iyi misin?"

Başımı sallayarak, "Evet, teşekkürler. Beni meşgul edecek bir sürü işim var." Cep telefonum bir mesaja işaret edecek şekilde çaldı ve ben de güldüm. "Gördün mü?"

Clint başıyla onayladı, Marina'nın omzunu sıktı ve geldiğimiz yoldan ayrıldı.

"Isıtıcı çekmecedeki tarçınlı çöreklerim var. Eğer bu size göre değilse, size yumurta yapabilirim."

Elimi kaldırdım. "Beni tarçınlı çöreklerle kandırdın."

Güldü. "Biraz kahve al. Fincanlar cezvenin üstündeki dolapta."

Yapışkan, sırla kaplı bir çöreği bir tabağa koyup iki taburenin bulunduğu tezgâhın en ucuna yerleştirirken verimli bir şekilde hareket ederken yolundan çekildim. Yanına bir çatal ve peçete koydu. "Süt mü şeker mi?"

Oturdum ve kahveden bir yudum aldım. "Sade iyi. Teşekkürler."

O hamuru yoğurmayı bitirip eşit parçalara bölüp somun kalıplarına yerleştirirken ben sessizce yedim.

"Eğer her sabah kahvaltı buysa, başım büyük belada demektir."

"Genellikle bir çeşit yumurta. Isıtıcıda durabilecek bir şey. Çocuklar birkaç saat boyunca geliyorlar, bu yüzden hazır bir şeyler bulundurmak istiyorum. Yazın öğle yemeğinde herkesin kendi sandviçini yapması için hazırladığım sandviç malzemeleri oluyor. Tahmin edebileceğiniz gibi, yemek yapmayı seviyorum. Kendi fırıncılık işimi kuruyorum ama buradaki herkesin karnını doyuruyorum. En azından yarı zamanlı olarak. Dışarısı bütün gün mutfağa tıklıp kalamayacağım kadar güzel."

Arka pencereden dışarı baktım, manzara muhteşemdi. Hava sıcak olacaktı ama Colorado'daki kadar değil. "Ben de dışarıda olmak isterdim."

Yapış yapış iyiliği bir yudum daha koyu bira ile yıkadım. "Bütün gün dışarıda çalışıyorsun," diye karşı çıktı.

"Burada, hemen hemen. Colorado'da her yerdeyim." Cep telefonum tekrar çaldı.

Bana baktı, sonra tekrar hamuruna döndü. "Meşgul bir kadınsın. At bebekleri yapmanın o kadar da zor olmayacağını düşünüyorum."

Kaşlarımı kaldırdım. "At bebekleri mi?"

Sırıttı. "Sanırım atlar bizim antrenman yaptığımız kadar eğlenmiyor, ha?"

Kızardım. "Colton'la evlisin, değil mi? Onunla henüz tanışmadım."

"Nişanlandı. O ve Rob Billings'de metal çitlere bakıyorlar. Rob'un karısı Willow da onlarla gitti. Evet, kulağa geldiği kadar sıkıcı olduğuna eminim ve Willow için üzülüyorum. Ama erkek alışverişi işte. Ya da kovboy alışverişi. Her neyse işte. Şimdiye kadar kimlerle tanıştın?" diye sordu, bulaşık havlularını somun tavalarının üzerine koyarken.

"Clint, tabii ki. Boyd ve Audrey. Johnny. Levi."

Tavaları tezgahın üzerine kaydırıp bıraktı. Ekmek hakkında bakkalda dilimlenmiş olarak satılana daha fazla bilgim olmamasına rağmen tekrar kabarcıklarını düşündüm.

"Levi çok tatlı, sence de öyle değil mi?" diye sordu lavaboda ellerini yıkarken. Sırtı bana dönüktü ve yüzünü göremiyordum.

"O... yakışıklı." Klitorisime duş spreyi sıkarken onu hayal edecek kadar yakışıklıydı.

Ellerini kurulayarak geri döndü.

"Wolf Ranch'teki her erkek çok seksi," diye paylaştı. "Elbette, Colton'ın benim olduğu için ekstra muhteşem olduğunu düşünüyorum ama Levi..." Kendini yelpazeledi.

Ben de kendimi yelpazelemek istedim çünkü yanaklarım alev alev yanıyordu.

Tezgâhın uzak tarafında durdu, eğildi ve kollarını granite dayadı. "O bekar, biliyorsun."

"Levi?"

Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Evet, Levi. O iyi biri. Ona iki başparmak veriyorum." "İnsanlara onun iyi biri olduğunu söylediğini biliyor mu?"

Dudaklarını büzdü. "Evet, her kovboyun kendisine iyi denmesini isteyeceğinden şüpheliyim. O..." Durakladı, düşünürken tavanı inceledi. "Sessiz. Kuluçka makinesi diyeceğim ama bütün kovboylar kendi başlarına olmaktan memnundur. Montana'da bir çiftlikte yaşamak için öyle olmalısın. Kışlar acımasızdır. Belki Boyd hariç. O hiç yabancıyla tanışmadı. Levi ise, ben sadece geçen yazdan beri buradayım, ama onun... yanlış anlaşıldığını söyleyebilirim."

Kahvemden son yudumu aldım. "Ve benden onu çözmemi mi istiyorsun?" Bununla nereye varmak istediği hakkında hiçbir fikrim yoktu, bu yüzden kendime biraz daha kahve almak için ayağa kalktım.

"Onun yüzüne bir gülümseme yerleştirmeni istiyorum. Nasıl en iyisi olduğunu düşünüyorsan." Etrafımda döndüm. Bir kahkaha attım. "Ben mi? Onu gülümsetebileceğimi sana düşündüren ne?" Bana şöyle bir baktı. "Eğer senin ne kadar güzel ve akıllı olduğunu görmüyorsa, o zaman adamın gözlüğe ihtiyacı var demektir.

Ve kafası kontrol edildi. Bu arada kemerini beğendim."

"Teşekkürler," dedim, ya görünüşümle ilgili iltifat ya da kemer için. Montana kırsalındaki bir çiftlikte bile her zaman derli toplu olmayı, profesyonel görünmeyi severdim. Temiz bir kot pantolon ve kırmızı bir üst giydim. Her zaman aynı altın halka küpeleri takardım ve en azından biraz makyaj yapmadan evden çıkmazdım.

"Nereden aldığını sonra söylersin. Biz kızlar kendi alışverişimizi yapabiliriz. İnternette. Billings'e kadar gitmemize bile gerek yok."

Telefonum tekrar çaldı. "Üzgünüm, e-postam bana bildirim gönderiyor."

Ayağa kalktı ve tezgahı sildi. "Endişelenme. İşinizin başına dönün. Biz kızlar haftada bir kez bayanlar için happy hour'da bir araya geliriz. Pazar akşamı. Ben, Audrey, Willow, Becky. Sen de bize katılacaksın."

Willow. DEA ajanı. Delirmiş miydim? Evet demekten başka seçeneğim yoktu. Başka planlarım da yoktu. "Elbette. Teşekkürler."

"Daha sonra çocuklarla öğle yemeği için dur. Akşam yemeğinde kızarmış tavuk var. Levi ile gel."

Kapı aralığından ona bakmak için geri döndüğümde kaşlarını salladı. "Onunla birçok kez geldim."

Ağzım açık kaldı, sonra güldüm. Başka ne yapabilirdim ki? Marina, Levi konusunda bedenimle aynı fikirdeydi. Sadece kafamı toparlamam gerekiyordu.

C HARLIE

"SEN YAPMADIN," diye bağırdı en iyi arkadaşım Keely telefonda kulağıma. "Ben yaptım."

"AMAN TANRIM."

"Biliyorum. Ölmek istedim," diye itiraf ettim ve Levi'nin duşta boşalırken beni nasıl duyduğunu anlattım. "Yani, o *biliyor*." Ona anlatacak eğlenceli bir şeyim olması iyi hissettirdi. Dax'le olan sorunlarımı içimde tutuyordum çünkü gün ışığına çıkarılamayacak kadar çirkindi.

Yatağımdan kalktım, kot pantolonumun düğmelerini açtım. Tarçınlı rulo yüzünden o kadar dolmuştum ki pantolonum çok dardı. Burada olduğum her sabah böyle yersem, hiçbir şey üzerime uymayacaktı.

Keely'ye bu sabah ilk iş olarak dokuz-bir-bir mesajı göndermiş ve konuşmaya ihtiyacım olduğunu söylemişim. Bütün gece dönüp durduktan sonra mesaj atmış ve sabahın beş buçuğunda bile olsa telefon görüşmemize şarap ve bolca şarap getirmesini söylemişim.

Bay Claymore ve öğretmenlerden biriyle birlikte, daha önce telefonuma gelen bildirim çağrılarında biriydi. Çocukları kampa bıraktıktan sonra bana döneceğini söylemişti. Ki bu beş dakika önceydi. Şimdi her şeyi bilmek istiyordu.

"Açıkça duyduğunu mu söyledi?"

"Hemen hemen ama kapıdan. Yüzünü görmek zorunda değildim. Neyse ki o odasına gitti ve ben de gizlice kendi odama dönebildim," dedim utancımın yerin dibine girerek. "Gitmek için giyindim, Keel. Bavulum yatağın üzerindeydi."

"Ah, tatlım, o kadar da kötü değil. Yani, harika bir işin var. Adamın biri fasulyeye vurduğunu duymuş. Eminim o da bir iki kez ovalamıştır. Bunu herkes yapar."

Fasulyeye vurmak mı?

"Evet, ama onun adını söylediğinizi duyduklarında değil."

Nefes nefese kaldı. "Gelirken onun adını mı söyledin? O kadar muhteşem mi?"

"O... seksi. Oduncu. Viking. Mağara adamı. Kovboy. Hepsi Wrangler giyen bir pakette

toplanmış."

Ciyakladı ve ben de telefonumu kulağımdan çekmek zorunda kaldım.

"Ben gidecektim. Çantalarımı ve Seraphina'yı alıp gidecektim. Gecenin bir yarısı çekip gidecektim ve bir daha geri dönmeyecektim."

"Sen bunu yapmazsın."

İç çekerek tekrar yatağa uzandım. "Tabii ki hayır. İşimi kaybederim. Babam ilaçlarını alamaz. Faturalarımızı ödeyemezdik. Seraphina gelecek bahar mükemmel bir taya sahip olamazdı. Ama inanın bana, Levi'yle yüzleşmek zorunda kalmamak için bunların hepsini düşündüm."

"Levi. Tam bir kovboy ismi."

Kocası Brad ile on bir yıldır evliydi. Dokuzdan beşe bir işi ve 401k'sı olan bir muhasebeci. Görünüşe göre benim üzerimden vekaleten yaşıyordu ki bu çok saçmaydı çünkü kıskanılacak hiçbir şey yapmamıştım. Bir kere bile yapmadım.

"Duydu," diye tekrarladım. "Onun adını inlediğimi biliyordu. Yardım etmeyi teklif etti." "*Ne yaptı?*" diye çığlık attı.

"Kapıdan, yardım edeceğini söyledi. Sanırım utancımдан öleceğim."

"Böyle bir şey yapmayacaksın, Charlotte Banbrook. Eğer duyduysa, o zaman kapının önündeydi. Dinliyorum. O da en az senin kadar sapık. Seni *istiyor*."

"Beni istemiyor," diye itiraz ettim, bunun doğru olmadığını bildiğim halde. Bana nasıl baktığını görmüştüm, ziyafetteki aç bir adam gibi.

"Yardım etmeyi teklif ettiğini söylememiş miydin? Seni kurtarmak için."

Beş buçuk gibi erken bir saatte yapılmış olmasına rağmen askeri bir titizlikle yatağın üzerindeki battaniyeyi düzelttim.

"Evet, ama-"

"Aması yok. Şey, onun kıcı. Belki seninki. Belki yaramazlık yaptığın için kıcına şaplak atar." Güldüm. "Kıcıma şaplak atmaz."

"Eminim yapacaktır."

Bir iç çekiş kaçtı. "Yapmayacak. İlgileniyor olabilir ama bilmiyor."

"Tabii ki yok. Gömleğinde kocaman kırmızı bir V harfi yok ki. Sen bir bakiresin tatlım, ucube değil."

"Ben otuz yaşında bir bakireyim. Levi gibi bir adam bilse çığlık atarak kaçardı."

"Yani geçmişte yanmışsın. Bu, bu adamın çıktığın diğer adamlar gibi bir pislik olduğu anlamına gelmez."

Yastığı kaptım ve göğsüme bastırdım. "Orada ne kadar kalacaksın?" diye sordu. "İki ya da üç hafta. Seraphina'ya bağlı."

"Güzel. O muhtemelen at gibi asılmış bir aygırla sevişirken." Kendi korkunç şakasına güldü. Ben sessiz kaldım. "Sen de kendi aygırınla yatmalısın. Onun da at gibi asılıp asılmadığını merak ediyorum."

"Keely!" Gözlerimi devirerek ağladım. "Aletin ne kadar büyük olduğu hakkında hiçbir fikrim yok." Ateşle kızardım ve sesimi alçalttım. "Yine de kocaman elleri var."

Güldü. "Yap hadi. Bir kaçamak yap. Seksi bir kovboyla V-kartını yumrukla."

Ona aynı zamanda şerif olduğunu söylemedim. Onun için fark etmedi. Ateşli şerif, ateşli kovboy.

"Çalışmak için buradayım."

"Her zaman değil, ayrıca çok fazla çalışıyorsun. Eminim oradaki hiç kimse senden sürekli bir saati yumruklamanı ya da o çılgın elektronik tabloların üzerinde çalışmanı beklemiyordur."

"Eminim çiftlik çalışanlarından birini becermemi de beklemiyorlardır." Marina'yı ve söylediklerini düşündüm. Belki de burada bunun iyi bir fikir olduğunu düşünen bir kişi vardı.

"İnsanlar seks yapar, tatlım. Her zaman. Eğlenceye katıl."

"Ben sıradan şeyler yapmam," diye hatırlattım ona. "Ben ciddi bir ilişki arıyorum."

"Sıradan biri olmadığını biliyorum. Sen kimseyle yatmazsın. Levi bir kaçamak olabilir. Kısa süreli bir şey. Bunun bir son kullanma tarihi olduğunu biliyorsun. Bu iyi bir şey."

Ben bir şey söylemedim.

"O adamla evlenin demiyorum," diye devam etti. "Seks yapın. Her türlü pozisyonda bol bol seks yapın."

Onu kullanın. Eminim aldırmayacaktır." İnledi. "Lütfen, Charlie. Sahip ol. Biraz.

Eğlen." Her kelimeyi noktalıyordu çünkü ben bir işkoliktim.

"Tamam. Bunu düşüneceğim." Belki de ihtiyacım olan şey seksti. Kafamı boşaltmak, rahatlamama yardımcı olmak, böylece içinde bulunduğum durumdan çıkış yolunu bulabilmek için.

"Söyle. Yapacağını söyle."

Ayağa fırladım, yastığı bir kenara attım, volta attım.

"Benden sonra tekrar et. Ben, Charlie Banbrook, yaşayan en yaşlı bakire." "Kapa çeneni." Güldüm.

"Söyle yoksa büyükbabana en sevdiği kahve fincanını kıranın sen olduğunu söylerim."

Gözlerimi kısmıştım ama beni göremiyordu. "Bu çok alçakça, kızım." Babam o kupayı çok severdi ve on altı yaşındayken kırıldığında yapıştırmaya çalışmış ama başarılı olamamıştık.

"Söyle."

İç çekerek, onun sözlerini yüksek sesle mırıldandım. "Ben, Charlie Banbrook, yaşayan en yaşlı bakire." "İyi iş," diye övdü. "Koridorun sonunda yaşayan ateşli kovboyu becerecek."

Yine dışarıda mı duruyor diye merak ederek kapalı yatak odamın kapısına baktım. Parmak uçlarımla yaklaştım, açtım ve dışarı baktım. Koridor ıssızdı. İç çekerek kapıyı kapattım ve Keely'nin sözlerini tekrarladım. "Koridorun sonunda yaşayan ateşli kovboyu becereceğim."

"Bir kereden

fazla." "Bir

kereden fazla."

"Bunu yaparken eğleneceğim."

"Daha bitirmedin mi?" diye sordum.

"Söyle."

"Bunu yaparken eğleneceğim."

"Ve en iyi arkadaşıma her yaramaz ayrıntıyı anlatacağım." Buna güldüm ve tekrar yatağa uzandım.

"Tamam. Yapacağım. Ama nasıl?"

"Ah, tatlım. Tek yapman gereken ona yaklaşmak, gülümsemek ve *evet* demek." Evet. Gerçekten bu kadar basit miydi?

Belki kovboyu ben gezdiririm.

EVI

L

CHARLIE BAKIRDI.

Aklım başımdan gitti. Sikim sertleşti.

Bu sabah atları çiftleştirdikten sonra içeri girdiğinde arkadaşıyla yaptığı telefon konuşmasına kulak misafiri olmuştum. En azından konuşmanın yarısını. Harika bir şekil değiştiren duyma yetisine sahiptim ve yardım edemedim ama kulak misafiri oldum, özellikle de *onun... seksi olduğunu* söyledikten sonra. Sonra konuşmaya devam etti ve onun hakkında çok daha fazla şey öğrendim. Sadece daha önce hiçbir erkeğin onu almadığı gerçeğini değil. Seksi eğlenceli, ateşli bir şey olarak görmediğini de. Terli. Zevk verici. Unutulmaz. Zihin silici. O bunu bir engel olarak görüyordu. Aşılamaz bir şey. Gerçek bir sorun.

Acaba birileri ona yanlış davrandığı için mi diye düşündüm, ama konuştukça, daha önce hiç baştan çıkarılmamış, baştan çıkarılmak *istememiş* gibi görünüyordu.

Şimdi sanki kendisinde bir sorun varmış gibi hissediyordu ve bu çok üzücüydü. Bir kadının arzulanmadığını düşünmesini asla istemem. Tutkulu. Kendine güvenen.

Bir gece önce duşta duyduklarına dayanarak, boşalabiliyordu ve kendini tatmin etmekten çekinmiyordu. Bu iyi bir başlangıçtı. Yolun geri kalanında onu elde etmek benim işim olacaktı.

Gerçekten sikilmiş. Karışık. Terli. İhtiyacı damlıyordu. Döllerimle kirlenmiş. Zevkle çılgık atıyor. Tekrar ve tekrar.

Şafak vakti, Clint'le buluşmak üzere kalkıp yataktan ayrıldığını duydum. Bugün el yetiştiriciliğinin ilk günüydü ve ikisinin erkenden başlayacağını biliyordum. Onlara katılmaya cesaret edemedim, boynuzlanmışım ve bunun yerine bir kamyon alıp yıkanmış arka yollardan birini onarmak için tepelere çıktım.

İş için buradaydı ve işini yaparken istemeden de olsa onu utandırmaz ya da sinirlendirmezdim. Tabii ki, yapmadığı zamanlarda da onu utandırmazdım. Artık onu ve seksi tanıdığımı göre doğru seçimi yapmıştım. Onun işi işti. Onunla paylaştıklarım bundan ayrı olacaktı. Ona her şekilde saygı

duyacaktım, özellikle de bu konuda.

İyi eğitimliydi, iyi bir işi vardı ve ona güveniliyordu. Ne kadar iyi olursa olsun

Onu çok istiyordum.

Tüm bunların yanı sıra, kendimi kontrol altına almam gerekiyordu. Bütün gece zar zor uyuyabildim, dönüp durdum. Huzursuz ve sinirli. Eğer yer değiştirebilseydim, koşar ve fazla enerjimi atardım. Bunun yerine, Charlie'nin kapısını kırmamak ve adımı haykırdığında ne olması gerektiğini ona göstermemek için kendimle savaştım. Duşa girdim ve bir tanesini ovarak çıkardım, döllerim kalın ipler halinde sikimden fıskırıyordu. İhtiyacımı hafifletmişti. Kısa süreliğine... çünkü sikim sert kalmıştı.

Charlie'nin koridorun sonunda olduğunu bilmek... Tek düşündüğüm oydu. Muhteşemdi. Komikti. Zeki.

Mükemmel. Bir bakir.

Bu nasıl mümkün olabilirdi ki? Bu kadar güzel bir kadın? Ama o çekingendi. Bazıları ona tutucu bile diyebilir. Utangaç değildi. Hayır. Onu köşeye sıkıştırdığınızda sıcak ve arkadaş canlısıydı. Ama o... *meşguldü*. Çalışmayı hiç bırakmıyor gibiydi. Ya da düşünmeyi. Muhtemelen kendini bırakmakta zorlanan bir tipti. Telefon konuşmasında duyduklarımdan sonra kesinlikle. Savunmasız ve samimi olmak ona göre değildi.

Tencere yuvarlanmış kapağını bulmuş. Ya da tencere dibin kara, seninki benden kara.

Daha önce de azmıştım. Her erkek gibi sevişme ihtiyacı duymuştum. Sadece Doktor Delicious dün o kamyondan inip tüm hayatımı paramparça edene kadar bir kadına kafayı takmamıştım.

Benden etkilenmişti. Buna hiç şüphe yok. Adımı söylediğinde geldiğini duyduktan sonra değil. Arkadaşına söylediklerinden sonra değil. Her kelimesini duydum. Ve onun için o V-kartını yumruklamamı istedi.

Yumruklardım. Sertçe yumruklardım. O kadar iyi ve o kadar uzun yumruklardım ki, ne bir erkek ne de seks için başka bir yere bakardı.

İki haftam vardı. Güzel kıcını ve süslü atını Colorado'ya geri götürene kadar iki hafta. Arkadaşına söylediği gibi, benimle seks yapacaktı... ve bunu yaparken eğlenecekti. Bundan emin olacaktım. Kesinlikle.

Aklımda bu hedefle, ahırın orta koridoruna doğru yürüdüm. Seraphina'yla birlikte ahırdaydı. Parmaklarının klavyedeki tıkırtılarını duydum. Tam bir işkolikti. Buralarda bir at ahırında bilgisayarda çalışan ilk kişiydi. Yarım kapıya yaslandım ve kapıyı çaldım. Aptalcaydı, evet, ama onu korkutmak istemedim.

Bir yerlerde bulmuş olması gereken bir tabureye oturdu. Başını çevirdi ve gözleri büyüdü. Hücresi samanla kaplı yere düştü. "Levi."

Dudaklarındaki nefes nefese ve şaşkınlık dolu ismim beni daha da sertleştirdi. *Daha da sertleştirdi.*

"Hey, bebek." Yarım kapıyı açtım ve içeri girdim. Yavaşça. Korkutmak istemediğim iki kısrağ vardı. Onu önceki geceden beri görmemiştım.

Ayağa kalktı, dizüstü bilgisayarını az önce boşalttığı tabureye koydu. Yaklaştım. Geri çekilmedi.

"Çalışıyor musun?" Ben sordum.

Başını salladı. "E-postaları takip ediyorum, Seraphina'nın tablolarına veri ekliyorum."

Bay Claymore'un veterineri olmanın, bir kısrağı yetiştiriciye götürmek ve onun yavrulamasını sağlamak gibi kolay bir iş olduğunu sanıyordum. Anlaşılan Charlie öyle görmüyordu.

Bana bakan güzel ata baktım, kulaklarını geriye atmıştı. "Her şey yolunda mı?"

Clint'ten başka bir şey duymamıştım, o yüzden sadece havadan sudan konuşuyordum.

"Şimdiye kadar çok iyi. Yarından sonraki gün tekrar çiftleştirilecek. Bir şeye ihtiyacın var mı?"

diye sordu.

Ona küçük bir gülümseme verdim. "Aslında *size* bir şey teklif etmek için buradayım." Şapkamı çıkardım. "Hizmetlerim."

Seraphina beni eğlenceli bulmuş gibi mırıldandı.

"Affedersiniz?" Bir gün önceki bembeyaz bluzunun yerini ekose düğmeli bir bluz almıştı. Küçük inci çıtçıtlar gözümü göğüslerinin kabarıklığına çekti. Bugün yastık gibi dudaklarına mürdüm tonlarında bir ruj sürmüş ve rimel sürmüştü.

Bu yeniydi. Benim için miydi? Umarım öyledir. Elbette tamamen gereksizdi ama bu sabah giyinirken beni düşünmüş olması umurumda olmazdı. Dış görünüşüne bu kadar özen gösterdiyse içine ne giydiğini merak ediyordum. Lavanta danteli ona çok yakışırdı.

"Kovboy hizmetleri," dedim. "İhtiyacınız olduğunu duymuş olabilirim ya da olmayabilirim. Lütfen bana koridorun sonunda düzüşmeyi düşündüğün kovboyun ben olduğumu söyle. Çünkü eğer Johnny'yse, boğazını yumruklamak zorunda kalacağım."

Neden bahsettiğimi anladığı anda gözleri fal taşı gibi açıldı. Kızardı ama boğuk bir kahkaha attı. "Aman Tanrım. Bunu da mı duydun? Cidden öleceğim."

"Hayır, ne istediğini bilmenin utanılacak bir yanı yok. Bir kadının neye ihtiyacı olduğunun farkında olması hoşuma gider."

Sanki ahırın dışını görebiliyormuş gibi bakışlarını etrafta gezdirdi. "En azından Johnny duymadı. O nerede bu arada? Buraya taşındığımdan beri onu görmedim."

"Onu yatakhanelen ben kovdum," diye itiraf ettim, hiç pişmanlık duymadan. "Ölme tehlikesiyle karşı karşıya olan benim, bebeğim. Dün gece duşta seni düşünüp durdum. Şimdi de benim hizmetlerime ihtiyacın olduğunu öğrendim."

"Hizmetler mi?" Kelime fısıltının biraz üzerinde çıktı. Kaşlarımı kaldırdım. Başka tarafa baktı.

"Bir teklifle geldim."

Nabzının gümbürtüsü kurdumun ulumasına neden oldu. Göğsünün kabarmasına bakılırsa, onu nefessiz bırakmıştım. Hevesli. Gergin. Yine de bunu iyi sakladı, kalçasını eğip kaşlarını kaldırdı. "Ne teklifi?"

Konunun etrafından dolaşmayacaktım. Sadece çok fazla zamanımız vardı. Sadece Colorado'ya geri döneceği için değil, eğer ona sahip olamazsam kendimi kaybedecektim. "İki hafta. Burada kalacağın süre bu kadar, değil mi?"

Başını yana eğerek şüpheyle baktı ama başını salladı. "Seni memnun etmem için bana o on dört geceyi ver."

Mükemmeldi. Bir insanla evlenmeye hiç niyetim yoktu ama bu anlaşmanın bir son tarihi vardı. Kimsenin kalbi kırılmadan kısa süreli ve sıradan olabilirdi. Onun ihtiyaçlarını karşılayacaktım, tıpkı telefondaki kişiye istediği gibi. O da bende yarattığı şehveti dindirecekti. Gerçek eşimi bulmadan önce onu sistemimden çıkaracaktım. Tabii onu bulursam. O zamana kadar, neden biraz eğlenmeyeyim?

Ağzı şaşkınlıkla açılıp kapandı. "Ne demek istiyorsun?"

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Bence bu çok açık, değil mi? V-kartının bir-" Boğazımı temizledim. "-sıcak kovboy."

Ona dokunmak için can atıyordum ama yine de geri çekilip çekilmeyeceğinden emin olmadan bekledim. "O kartı senin için deleceğim ve söz veriyorum bunu iyi yapacağım. Burada olduğun her gece kartı delmeye devam edeceğim. Bilirsin, kaybettiğimiz zamanı telafi etmek için." Ağzım sert bir sırıtışa dönüştü. Beline uzandım ve dokunuşumu kabul edip etmeyeceğini görmek için elimi hafifçe oraya yerleştirdim.

Öyle yaptı. Bakışları benimkilere kilitlendi, gözbebeklerinin sıcak kahverengisi şişmiş gözbebekleriyle karardı. Bir süre için

o an nefes almadı.

Ben de öyle.

"Benimle... seks yapmak istiyorsun."

"Evet."

"İki haftalığına."

"Evet."

Anlıyordu. "Bir kaçamak."

"Bir kaçamak," diye

tekrarladım.

Gözlerini kırıştırdı, samimiyetimi ölçmek için gözlerimin arasına baktı.

"Tamam." Nefesimi bıraktım. *Tamam mı?*

Sesi emin değil gibiydi. Sanki kelimeler düşünmeden ağzından çıkmış gibi verdiği cevapla neredeyse irkilmişti.

"Tamam. Şimdi başlıyoruz." Ona tereddüt edecek zaman vermedim. Hemen onu kendime çektim ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdım. Seraphina'dan, özellikle de arka kısmından uzakta olduğumuzdan emin olmak için onu kabinin duvarlarından birine yasladım. Öpücük beni karnıma tekme yemiş gibi hissettirebilirdi ama bunun olmasını gerçekten istemiyordum.

Charlie ağzıma doğru soludu, kolumu arkasından sıkıca sarmadan ve kıvrak bedenini kendime daha da yaklaştırmadan önce biraz tökezledi.

Öpüşmeyi kestiğimde "Şimdi mi?" diye ciyakladı. "Burada mı?"

"İşte. Şimdi. Ya da her zaman. Bunu *her* zaman yap. Ne zaman azarsan, Charlie, duş başlığını bırak ve bana gel. Amın ağrıyor, onu dolduracağım. Klitorisin sertleşti, yalayıp emeyeceğim. Tüm ihtiyaçlarınla ilgileneceğim. Söz veriyorum." Bir elimle kıcını kavradım, sıktım ve yoğurdum. Kahretsin, yumuşak ve yuvarlaktı, avucumun içinde mükemmeldi.

"Um." Gergindi. Ne yapacağını bilmiyordu. Nasıl bilebilirdi ki? Benim çok ciddi veterinerim hiç kimseyle birlikte olmamıştı. Bana kadar. Ve tahminimce, her zaman kafasının içinde olan bir kadındı. Saçlarını açmakta zorlanıyordu.

"Şşş." Onu döndürdüm, böylece yüz ifadesini benden saklamak konusunda endişelenmesine gerek kalmadı. Elimi monsunun üzerinde gezdirdim, bacaklarının arasından kotunun dikişine doğru yavaşça sürtündüm. "Senin işin sadece almak. Al ve bana neyi sevdiğini söyle. Neyi daha çok istediğini. Neyin iyi hissettirdiğini." Kulağını ısırdım. "Bunu benim için yapabilir misin?"

Klitorisine uyguladığım ilave baskı karşısında

miyavladı. "Kelimeleri duymalısın, bebek."

"BEN... BEN-" Gözleri kapandı ve sanki bırakıyormuş gibi iç çekti. Teslim olur gibi. "Evet," diye nefes aldı.

Kot pantolonunun düğmelerini açtım ve elimi külotunun içine kaydırdım. Parmak ucum çıplak seksinin üzerinde gezindiğinde sarsıldı. Klitorisini hafifçe okşadım, sonra nektarını toplamak için aşağı indirdim. Nefes alışını, nabzının boynunda nasıl attığını izledim.

"Bunu mu istiyorsun?"

"Evet... tamam." Sesi hâlâ nefes nefese geliyordu ama gitmeye hazır olduğunu doğruladı. Bunun için ateşli olduğuna şüphe yoktu.

Onu bu şekilde tutacaktım.

Boynunu öptüm. "Buranı ağrıttım mı?" Klitorisinin şişmiş tomurcuğunun etrafında yavaşça bir daire çizdim.

"Ehm... vay canına." Başı omzuma düştü, sanki kaslarını yavaşça gevşetiyormuşum gibi.

Kemiklerini eritiyordum. Bunu başka bir zafer olarak kabul ettim. Ne zaman biraz daha gevşese, bunu başarı olarak sayacaktım. Parmaklarımı tekrar aşağı indirdim ve yavaşça bir tanesini içine soktum. Dikkatlice.

"Oh... ah." Parmakları ön kolumu kavradı ve bana tutundu.

Çok sıkıydı. Hem de çok sıkı. Sikimi bacaklarının arasına sokmadan önce onu gerçekten hazırladığımdan emin olmalıydım çünkü ona acı çektirme düşüncesi beni mahvediyordu. Sekse yavaş yavaş hazırlanmalıydım. Ona gösterecek o kadar çok şey vardı ki, benden önce boşalmasını sağlayacak o kadar çok yol vardı ki. Parmağımı birkaç kez pompaladım, sonra klitorisinin etrafında bir tur daha atmak için hafifçe dışarı çıkardım.

"Bu iyi hissettiriyor mu, Doktor?" Boynuna doğru nefes aldım, narin tenini yaladım.

"Evet." Anında verdiği yanıt içimde bir memnuniyet uğultusu yarattı. Bir gece önce duşta yaptığı gibi adımı söylemesi için sabırsızlanıyordum. Parmağımı tekrar içine soktum, bunu yaparken elimin topuğunu klitorisine sürüyordum. O da parmaklarını benimkilerin üzerine getirerek beni daha derine itti.

"Daha ister misin?" Başka hiçbir erkeğin bunu yapmadığını, onun zevkine ilk kez benim tanık olduğumu bilmek bile sikimi sertleştirmişti. Belki bir mağara adamı şeyiydi, ama bu kadar tatlı bir şeyi talep ettiğim için ulumak istedim.

"Evet," diye nefes nefese kaldı.

İkinci parmağımı da içine soktum ve hıçkırarak nefes aldı. "Oh Tanrım."

"Bana bir iyilik yap, Doktor," diye mırıldandım kulağına, hâlâ parmaklarımı içinde, avucumu da klitorisinde gezdiriyordum. "Dün gece yaptığın gibi boşaldığında yine adımı inle."

Başını salladı ama nefesi kesik kesikti, leğen kemiği elime karşı dalgalanıyordu.

"Söyle," diye cesaretlendirdim.

"Hayır," diye inledi.

"Buradayken hangi kovboya bineceksin?"

Boğuldu, karnı ön koluma doğru titriyordu, sonra nefesi kesildi, "Levi!" Boşılırken kasları parmaklarımın etrafında sıkıştı, duvarları salıverilmesiyle birlikte titreşti.

"Aynen öyle bebeğim," dedim, boşalmasını izlerken. Gözleri kapalı, ağzı açık, nefes alış veriş düzensizdi. Aklı ona verdiğim zevkten başka bir şey düşünmüyordu. Siktir, evet. "Ben seni boşaltacak adamım. Hem de her seferinde. Lanet olsun. Zaman."

C HARLIE

OH WOW. Bir partnerle seks yapmak tek başıma olmaktan çok daha iyiydi. Katlanarak daha iyi. O kadar iyiydi ki kıkırdamaya başladım çünkü her şey çok saçmaydı. Seraphina mırıldandı ve durakta yer değiştirdi.

Ahırda bir erkeğin ellerini pantolonuma sokmasına izin verecek bir tip değildim.

Özellikle de bir kovboy. Ve yine de, Levi elini pantolonuma sokmuştu. Bir ahırda. Seraphina izlerken.

"Bu çılgınlık," diye güldüm, elini kurtardıktan sonra parmaklarını ağzına götürdü.

Aman Tanrım.

Bunu yaparken gözlerini benden ayırmadı ve göğsünden kopan hırıltıyı dinledim. Hayatımda gördüğüm en şehvetli şeylerden biriydi. Amım hiçbir şeye dayanamıyordu. Parmaklarının hissi devam ediyordu.

Çok yetenekliydi ve kullandığı tek şey buydu. Parmaklarını. Tüm vücudunu işin içine sokarsa ne yapabilirdi? Ve o bunu yaptığında biz ahırda değildik.

Kotumun fermuarını çekmeme yardım etti.

"Peki ya sen?" Merak ettim. Henüz inmemişti ve aletinin kalın çıkıntısının pantolonuna baskı yaptığını görebiliyordum. Bu rahat olamazdı.

Elleri belimde kaldı ama bakışları benimkilere kaydı. "Seni ilk kez ahıra götürmeyeceğim. Bir yatak ve seni neyin azdırdığını, neyin seni boşalttığını anlayabileceğimiz saatler istiyorum."

"Oh," diye nefes aldım.

Seraphina burnunu çekti ve beni orgazmın neden olduğu sisten çıkardı.

"Bunu burada yaptığımıza inanamıyorum." Kirpiklerimin arasından ona baktım.

"Hayır mı?"

Başımı salladım. "Benim katı bir flört etmeme kuralım var. Özellikle de birlikte çalıştığım insanlarla." Alnı kırıştı. "Bu doğru mu?" Bu durumdan olması gerekenden daha fazla rahatsız olmuş görünüyordu.

Acıyı hafifletmek için paylaştım. "Erkeklerin dünyasında kadın olmak zor. Deneyimlerim ve becerilerim nedeniyle işim için nitelikli görüldüğümde emin olmalıyım ve çarşafların arasından bahsetmiyorum. I

burada sizinle birlikte olmamalıyım çünkü müşteri sizsiniz, ama..."

Gülümsedi. "Eddison senin kısırağını becerdiğine göre, muhtemelen gri bir alan olduğunu söyleyebilirim."

Gülmemek için dudaklarımı büzdüm. Haklıydı. Birlikte çalıştığım Wolf Ranch temsilcisi Clint'in peşinden gitmiyordum ve kendini benden daha fazla kanıtlaması gereken Eddison'dı.

Levi'nin ifadesi yumuşadı. "Kadın olduğun için yeteneklerini onaylatmak zorunda kaldığın için üzgünüm. Herhangi bir işte layık olduğunuzu kanıtlamak yeterince zor. Benim gibi, kovboy şerif." Sırıttı.

Şerif kelimesini duyunca içimden bir uyarı geçti ama vücudum orgazmın etkisiyle o kadar iyi hissediyordu ki, onu ittim.

Cep telefonum çaldı ve irkildim. Levi geri adım attı ve ben de arka cebimden telefonumu aldım. "Oh!

Büyükbabam arıyor. Bekle, buna bakmam lazım." Parmağımı kaldırdım, yüzüm buruştu.

"Elbette." Başını salladı ve sanki beni yalnız bırakmak istercesine vücudunu başka yöne çevirdi. Seraphina'ya döndü ve onun burnunu ovuşturdu.

"Merhaba baba," dedim, onu iki haftalığına terk ettiğim için içimi bir suçluluk duygusu kapladı. Büyükannem iki yıl önce ölmüştü ve kafası gittikçe karışıyordu. Unutkanlaşmıştı. Daha önce yakınlarda yaşamış olsam da, iyi olduğundan emin olmak için geçen yıl tekrar yanına taşınmışım.

Bu durum aşk hayatıma da pek yardımcı olmamıştı. Yine de annem ve babam emekli olmuş ve Florida'da mutlu bir şekilde shuffleboard oynarken, babam etrafımdaki tek ailemdi.

"Charlie?" Büyükbabam telefonda mırıldandı.

"Merhaba, evet, benim."

Boğazını temizledi. "Peki... Neredesin? Dondurma için seni bekliyordum."

Kötüleşen zihinsel durumu karşısında duyduğum ıstırapı yutkunarak bastırdım. "Montana'dayım, hatırladın mı?

İş için. Seraphina'yı yetiştiriyorum. Geçen hafta seni görmeye götürdüğüm o güzel atı hatırlıyor musun?" "Evet, doğru. Orada işler nasıl gidiyor?"

Levi'ye baktım. "Güzel. Her şey yolunda gidiyor. Bayan Vasquez akşam yemeği için uğradı mı?" "Geldi. Köfte. Patates püresi ve sos. Sosu ne kadar sevmediğini biliyorum."

Unutkanlığı zor bir şeydi. Tutarsız. "Bu doğru. Sostan nefret ederim."

"Eminim işinizle meşgulsünüzdür. Elimde iyi bir kitap var ve nasıl bittiğini bilmek istiyorum."

Şimdi sesi daha iyi geliyordu, sadece dondurma yüzünden bir anlık kafa karışıklığı yaşamıştı. "Tamam, seni yarın ararım. Seni seviyorum, babalık."

"Ben de sana, tatlım."

Telefonu kapattım ve cebime geri koydum.

"Gece için hazır mı?" Levi başını Seraphina'ya doğru eğip böğrünü okşadıktan sonra bana dönerek sordu.

Başımı salladım ve eşyalarımı topladım. Levi tabureyi aldı ve onun bölmesinden çıktık. Beni ana kapıya götürdü ve tabureyi oraya bırakıp kapıları arkamızdan kapattı.

"Anladığım kadarıyla büyükbabanla yakınsınız."

Yatakhaneye kadar yan yana yürüdük. Hava henüz kararmamıştı ama güneş dağların arkasına kaymıştı. Cırcır böcekleri cıvıldıyor ve rüzgâr çimenlerin arasından esiyordu. Çok güzeldi. Huzurluydu. Ya da erkeklerin neden olduğu bir orgazmdan dolayı rahatlamış olabilirim.

Levi'nin yanımda olması... ellerini üzerimde gezdiren adamın... içimde olması? Onunla olmak hoşuma gidiyordu.

Onun yanında. *Ondan* hoşlandım.

Keely haklıydı. Eğlenmeliydim. Levi'yi almalıyım. Neden olmasın?

Bana baktı ve sorusuna bir cevap beklediğini anladım.

"Evet. Artık onunla yaşıyorum. Büyükanнем öldüğünden beri bazı şeyleri unuttuğunu fark ettim. Küçük şeyleri. Bana aynı soruyu beş dakika arayla soruyordu. Seksen yaşında ve sürekli yalnız olmasından endişeleniyordum."

"Sen yokken iyi mi?"

"Komşu ona göz kulak oluyor. Gittikçe kötüleşiyor, bunu inkar edemem. Yakında onun bakımıyla ilgili kararlar vermek zorunda kalacağım." Gözyaşları tehdit ediyordu ve ben göz kırparak onları uzaklaştırdım. "Üzgünüm, büyükanne ve büyükbabalar özeldir, biliyor musun?"

Yatakhanenin kapısının hemen dışında durdu. İçini çekti, şapkasını çıkardı ve yere baktı. "Annemle babam öldükten sonra on dört yaşındayken büyükanneyle büyükbabamın yanına taşındım. Annemi onlardan aldığı için babamdan nefret ediyorlardı." Sesi düzdü ve bu konunun onun için hassas bir konu olduğu belliydi.

Elimi koluna koydum.

Bana hızlı bir bakış attı. "Kulağa geldiği kadar kötü değil. Annemle babam birbirlerini seviyorlardı. Çaresizce. Ama bu büyükanne ve büyükbabam için önemli değildi. Onun ölümü için babamı suçladılar. Ve ben de ona benziyordum."

"Acılarını senden çıkardılar," dedim, sesim yumuşaktı.

Gözlerini kırlara dikmiş, uzun otları değil geçmişi görüyordu. "Büyükanne ve büyükbabam iyi insanlar değildi. Bunu burada bırakacağım. On sekiz yaşına bastığım an oradan ayrıldım. Asla geri dönmedim."

Söylemediği çok şey olduğunu söyleyebilirdim. Dört yıllık acı ve... daha kötüsü. "Bu sos meselesi de ne?" diye sordu, açıkça konu değiştirerek. Ben de ona uydum. "Babam sos sever. Ben yemeğimi boğan her şeyden nefret ederim."

"Sos severim," dedi, gülümsemesi geri dönmüştü. Benim için kapıyı açtı. "Eminim seviyorsundur. Senin gibi büyük bir kovboy her zaman açtır."

Kalçama asıldı ve beni kendine çekti. Gözleriyle buluşmak için başımı geriye eğmek zorunda kaldım.

"Şimdi açım," dedi, sesi derinden geliyordu. "Parmaklarımda senin tadına baktım ve daha fazlasını istiyorum."

"Oh," dedim.

Çantamı benden aldı ve dikkatlice kapının yanına koydu.

"Seni soymak istiyorum. Seni yatağıma almak. Kalçalarının arasına girip seni yiyeceğim. Boşalacaksın, bebeğim. Doyana kadar tekrar tekrar. Senin için uygun mu?"

Bekledi. İşledim ve vücudumun onun bakışlarının sıcaklığı altında erimesine izin verdim. Çekilmiş şekerleme gibi yumuşak ve esnek hale geldi.

Benim için sorun olur muydu? Kesinlikle evet.

"Merdivenlere kadar yarışalım." Koşar adımlarla uzaklaştım. Arkamdan ağır adımlarını duydum ve kahkahalarla güldüm. Evet, belki seksi bir kovboyla biraz eğlenebilirdim. Özellikle de beni yemek istiyorsa.

EVI

NEDEN çatımın altında bir insan olmasından bu kadar rahatsız olmuşum ki? Şimdi yedinci cennetteydim.

Charlie bunu bilemezdi ama kovalamaca tüm kurtların sevdiği bir oyundu. Hiç şekil değiştirmemiş bir şekil değiştiren olan benim için bile. Ana odaya doğru fırladı ve kurdum uludu. Sırıttım ve peşinden gittim, kolayca yakaladım ve üstün gücümle onu kollarıma attım.

Çığlık attı ve kıkırdadı, sonra sanki kıkırdamak hiç yapmadığı bir şeymiş gibi ağzını kapattı. "Bütün gece çığlık atmaya devam edeceksin," diye uyardım, ama ses tonumu şakacı tuttum, böylece

onu tedirgin ediyordu. Bu onun ilk seferiydi ve o bir insandı. Her zamanki cinsel saldırganlığımı azaltmam gerekecekti. Çok fazla değil çünkü kim olduğumu ondan saklamayacaktım ama sert sevişmeyi ikinci raunda saklayacaktım.

Onun yanındayken yine sekse aç bir genç kız gibiydim. Aletim hep sertti. Seks yapmaya aşırı odaklanmışım. Gece gündüz bunu düşünüyordum. On altı yaşındaymışım gibi günde birden fazla mastürbasyon yapıyordum. Ve lanet olsun, gençlik yıllarım çok zor geçmişti - cinsel baskı kurt baskısıyla birleşince ortaya son derece huysuz ve uyumsuz bir genç adam çıkmıştı.

Şimdi mi? Hâlâ kurt olduğumu saklamak zorundaydım ama Charlie bu konuda istekliydi. Balo gecesi bakire değildi. Bir arabanın arka koltuğunda oynaşmayacaktık.

Onu çıplak bıraktım, altına alırdım ve içine girerdim. Onun için de iyi olacaktı. Eğer elimle boşalması bir gösterge ise, sikimi kolayca kabul ederdi.

Charlie'yi yatak odama taşıdım, çünkü yatağım daha büyüktü ve kalçalarını gerçekten açıp ona cenneti göstermek için yer istedim. Kapımı tekmeleyerek açtım ve onu kral yatağıma attım.

"İşini hatırlıyor musun?" Kovboy şapkamı şifonyerin üzerine fırlatıp gömleğimi çıkarırken sordum.

Bu bir hataydı. Ellerimi Charlie'nin üzerinden çekmemeliydim çünkü yine kafasının içindeymiş

gibi görünüyordu, gelip yatağın üzerine garip bir şekilde oturdu ve bana baktı.

Onu sırt üstü yatırdım ve bileklerini başının yanına sabitledim. "Hmm?" Onu tutuyordum, ama herhangi bir sinir belirtisi gösterir ya da fikrini değiştirirse, onu bırakacaktım. Daha önce zihninin boşaldığını görmüştüm ve bunu tekrar yapacaktım.

Sert ve sık boşalması gereken biri varsa, o da altımda sıkışan küçük veterinerdi. "Um." Dolgun dudaklarını birbirine sürttü.

"Senin işin bana neyi sevip sevmediğini söylemek," diye hatırlattım ona.

Rahatladı ve bu rahatlama, bu teslimiyet bana bir şeyler yaptı. "Anladım."

Gömleğindeki inci çıtçıtlarla uğraştım. "Bu senin tek işin. Gerisini bana bırak.

Tamam mı?"

Sıcak kahverengi gözlerinde rahatlama ifadesi belirdi. Başıyla onayladı ve bluzu omuzlarından indirip kollarından çıkarmama izin verdi. "Mmm. Bu çok güzel." Koyu tenini ortaya çıkaran soluk pembe bir sütyen giymişti. Çok güzeldi.

"Eşleşen takım mı?" Kot pantolonunun düğmesini açıp bacaklarından aşağı kaydırarak sordum. Bana yardım etmek için kalçalarını oynattı, önce bir botunu sonra diğerini çıkarıp yere çarpmalarına izin verdi.

Vay be. Birbiriyle uyumlu bir takımdı. Saten ve dantel külotlar onu yatağında uzanmış bir tanrıça gibi gösteriyordu. Cildi pencereden gelen akşam ışığında parlıyordu.

"Çok güzelsin." Ona sarıldım ve göğüslerinin arasına, sonra göbek deliğinin üstüne bir öpücük bıraktım. Altına. Külotunun kumaşını, klitorisinin hemen üstünden öptüm. İpeksi kumaşın üzerinden dudaklarını, sonra da uyluğunun iç kısmını ısırdım.

Onu karnına doğru döndürdüm ve nazıkçe kıcını ısırdım, nefesi kesildi, omzunun üzerinden bana baktı. Kurt gibi sıırttım. Evet, ona *her şeyi* gösterecektim.

Vücudu zayıftı ama kalçası dolgun ve yuvarlaktı, yumuşak bir yastığın altındaki kasların mükemmel birleşimiydi. Telefon konuşmasında şaplak yemekten nasıl bahsettiğini hatırlayarak hafif bir tokat attım.

Dudağını ısırdı ve alnındaki o küçük kırısklık kafasının içindeki çarkların yeniden döndüğünü gösterdi.

"Hoşuna gitti mi?"

Nefesi kısa kesik kesik geliyordu. "Sanırım öyle."

Diğer yanağıma bir tokat attım. "Daha fazlasını istediğinde bana söyle ya da başka bir şey denememi istediğinde devam et."

"Daha fazla," diye mırıldandı, fısıltıyı zor aşan bir sesle.

Dudağını ısırdı, ağzından tek bir kelime çıktığı için endişelendiği belliydi. Bana neyi sevdiğini, biraz yaramaz bir şey istediğini söylemişti. Ama eğlenceli bir şaplak, yapacağımız en kirli şey değildi. Sadece bunu henüz bilmiyordu.

"İşte benim kızım." Ona bir tokat daha attım, biraz daha sert. İrkilmedi, sadece küçük bir inilti çıkardı, sonra da nefis bir kalça yuvarlaması yaptı. Kıcına birkaç kez daha şaplak attım, sonra dizleri altına gelene kadar kalçalarını yukarı kaldırdım. Sütyeninin kancasını açtığımda yanlara doğru düştü. Göğsünün altına uzanarak meme ucunu sıktım ve sert bir tepe haline getirdim. Kıcını okşadım, sıktım ve yoğurdum, sonra kalçalarını kavradım. Bu onu becermek istediğim bir pozisyondu.

Umutsuzca.

Yapmazdım -en azından bu gece- ama kıcının havada beni beklediğini görmek beni cehennemden daha fazla ateşlendirdi.

Parmaklarımı bacaklarının arasında, külotunun üzerinde gezdirdim. Uyarılmasından dolayı

nemliydliler ve onları yana itip ıslak kıvrımlarını okşadım.

Önce irkildi, sonra ben oynamaya başlayınca sustu. Çok ıslaktı. Çok sıcaktı. Çok peluş ve şiş.

Onun tadına

bakmalıydım.

Şimdi.

Külotunu indirdim, o da bacaklarını düzeltti ve karnına doğru eğilerek külotunu çıkarmamı sağladı, aynı anda sutyenini de çıkardı. Tam yanımdaydı. Çıplaktı.

"Çığlık atmak serbest," dedim onu yanına iterken ve elimi üst dizinin altından geçirip yukarı çekip açarken. "Saç çekmek de öyle. Daha önce buraya gelen erkek oldu mu?"

Kaşlarını çattı, sonra başını salladı.

"Tamam, bebeğim. Bakire olduğumu söylemiştin ama ne kadar oynadığından emin değildim.

İtiraf etmeliyim ki, buraya gelen ilk erkek olduğumu bilmek, ağzımı sana sokmak..." Tekrar kontrolü ele almak için uzandım ve sikime sertçe bastırdım.

Başımı eğip içine doğru yaladığımda onun kararsız bakışlarını görmezden geldim. Nefesi kesildi, sertçe sarsıldı.

Cık cık ettim. "Benim için kıpırdama, bebeğim. Seni tatmam gerek."

Dilimin ucunu klitorisinin kapağına birkaç kez hafifçe vurdum, sonra dilimi daha fazla basınçla etrafında döndürdüm.

İnlemesi tatlı bir ödüldü. Cinsel organının iç kısmında gezindim, dudaklarını emdim ve ısırdım.

Bacakları omuzlarıma dolandı ve saçlarına uzandı, önce çekingen bir şekilde, sonra daha güçlü bir şekilde çekiştirdi. Bu sadece beni inanılmaz derecede sertleştirdi.

"Aynen öyle, bebeğim. Ağzımın neresini istediğini göster bana." Dilimi sertleştirdim ve içine girdim, ama yüzümü daha yukarı çekti. Dudaklarımı küçük yumrusunun üzerine getirip emdim ve saçlarımı çekerek haykırdı.

Bir parmağımı içine soktum ve bacakları etrafımda çılgına dönerken pompaladım. Sonra ikinci bir parmağımı soktum ve iç duvarını okşamak için kıvırdım, o zor G noktasını aradım. Ses çıkarmaya başladı

-Kısa nefesler ve boğuk çığlıklar. Küçük ihtiyaç heceleri. "Evet... ung... lütfen... oh!"

Dokunun farklı hissettiği yeri buldum - parmak uçlarımin altında sertleşti ve yükseldi ve çığlıklarının daha çılgınca büyümesini dinleyerek o noktayı işledim. Aletim fermuarıma dayanmış, taş gibi sertleşmiş ve ağrıyordu ama bu gece benimle ilgili değildi. Seksi veterinerimi rahat bırakıp bir *erkek*le -benimle- zevk yaşamasına izin vermesini sağlamam gerekiyordu.

Ahırda bir kez boşalmıştı ve ikinciye de az kalmıştı. Vahşi, tutkulu bir kadın olduğunu anlayana kadar ondan daha fazlasını alacaktım. Beyni boşalana ve tek düşünebildiği benim ona nasıl hissettirdiğim olana kadar.

İki haftamız bittiğinde, Charlie bir erkekten ne istediğini ya da neye ihtiyacı olduğunu sormakta -hatta talep etmekte- asla zorlanmayacaktı.

Charlie'yi başka bir erkekle düşünmek daha önce hiç yaşamadığım derin bir kıskançlık duygusu uyandırdı ve bu da beni onun amcığını daha büyük bir istekle çalıştırmaya itti. Onun orgazmları benimdi. Becerdiğim insan dişileri sahiplenmek bana göre değildi. Hem de hiç. Bu seferkinin içimde ilkel bir şeyler uyandırması garipti. İlkel mi? Evet. Bu haliyle çok güzeldi, kaybolmuş, kendini tamamen bırakmış vahşiydi. Ve bunu ona ben yapıyordum.

Ona her şeyi gösterme konusunda kararlıydım.

Ama Charlie haykırp yüzüme boşaldığı an tüm bunları unuttum. Sıkı kanalı sıkışıp çırpınırken, pelvik tabanı kalkıp yukarı çekilirken parmaklarımı içine ve dışına pompaladım. Üzerime damladı, avuçlarım sıırıslıklam oldu, dudaklarım ve çenem kaplandı.

"Aman Tanrım. Aman *Tanrım!*" diye inledi. "Levi."

"Aynen öyle bebeğim," dedim dudaklarımı yalayarak. "Boşalırken adımı söylemene bayılıyorum." "Oh Tanrım."

"Levi de olur," diye kestirip attım, parmaklarımı içinden çıkarıp onları da yaladım. Dirseklerinin üzerinde doğruldu, siyah saçları karışmıştı, yüzü kızarmıştı. "Vay canına."

Kendimden biraz daha fazla memnun hissederek sııttım. "Henüz senin için o V kartını yumruklamadım bile."

Kızarması daha da arttı ve sırt üstü uzanıp tavana baktı. "Vay canına," diye tekrarladı.

"Sana biraz su getireyim. Seni susuz bırakmamalıyız." Buzdolabından soğuk bir şişe su almak için odadan çıkmadan önce göz kırptım. Geri döndüğümde giyinmesinden ya da yorganın altına saklanmasından korkuyordum ama kıpırdamamıştı. Hâlâ yatağımın ortasında cırılçıplak yatıyordu, kasları gevşemişti, yüzünde küçük bir gülümseme vardı.

Ben olsam oraya koyardım.

Bunu bilmek çok hoşuma gitti.

C HARLIE

VAY BE. Bunu söylemeden duramadım.

Ya da düşünmek.

Hayatımda hiç bu kadar sert orgazm olmamıştım. Pille çalışan erkek arkadaşlar ve duş başlıkları gerçek bir partnerle kıyaslanamazdı. Ve o bunu bir değil, iki kez yapmıştı.

Detaylara verdiği önem etkileyiciydi. Ve hala giyinikti.

Levi bir şişe soğuk su açtı ve bana uzattı. Yudumlarken ona baktım. Birdenbire bu ateşli kovboyun tüm dikkatinin üzerimde ve vücudumda olmasının nasıl gerçekleştiğinden gerçekten emin değildim. Kadınsı yerlerime. Daha önce hiç bu kadar çok erkeğin ilgisini çekmemiştim. Muhtemelen o havayı vermediğim içindir. Keely bana hep böyle söylerdi.

Benden hoşlandığından hiç şüphem yoktu. Dediğim gibi, hala kıyafetlerini giyiyordu! Sadece boşalmayla ilgilenen herhangi bir erkek şimdiye kadar çıplak, içimde, işini bitirmiş ve kapıdan çıkmış olurdu. Ama Levi? İki kez boşalmıştım... ve aletini bile görmemişim.

Gerçi siki pantolonunun içinde büyük bir salatalık kadar görünüyordu ama yine de kendi ihtiyaçlarını karşılamak için acele ediyor gibi görünmüyordu. Çıkıntıya bakarak yutkundum. Çünkü yakında, çok yakında

-O koca sik bacaklarımın arasında olacaktı.

"Neden burada çıplak olan tek kişi benim?" Her şey hakkında gerginleşmeye başlayarak ağzımdan kaçırdım.

Sırıttı ve tek eliyle yumuşak bir hareketle tişörtünü başının üzerine çekti. "Malları görmek ister misin?"

Yüzüm ısındı. Isındım mı? Hem de nasıl! Devasa, kaslı çıplak gövdesine bakılırsa, geri kalanı muhteşem olacaktı. "Evet. Neyin var göster bana Şerif."

Ne söylediğimi fark ettiğimde gülümsemem kayboldu ama şimdi o konuya giremezdim. Aklıma geri dönüp panik yapmanın zamanı değildi. Ya da korkmanın. Ya da... düşünmenin. Keely eğlenmemi söylemişti ve ben de beni öldürse bile eğlenecektim. Orgazmla ölüm.

Kot pantolonunu ve boxer'ını çıkarıp yatağa sürünürken gülümsemesi daha da büyüdü.
Keskin bir nefes aldım.

At gibi asılmak aslında her şeyi özetliyordu. Hay aksi.

O şeyin içime sığması gerekiyordu. Ona baktım. Uzun ve kalındı, tepesi genişlemişti. Rengi geri kalanından daha koyuydu. Yarıktaki inci gibi bir pre-cum damlası belirdi.

İç duvarlarım sıkıştı.

Üzerime tırmanırken kıkırdadı. "Sığacak." Lanet olası zihin okuyucu.

"Biliyorum," dedim, sesim istediğimden daha savunmacı çıkmıştı. Beynim çoktan at yetiştirmekle ilgili bildiğim her şeyi gözden geçirmeye başlamıştı. Ve insanları. İyice tahrik olmuştum. Ona uyum sağlamak için esneyebilirdim.

Yapmaz mıydım?

"Bunu bu gece yapmak zorunda değiliz," dedi, muhtemelen endişemi okumuştum.

"Hayır!" Çabucak söyledim. Bekâretimi kaybetmeye bu kadar yaklaşmışken korkup vazgeçecek değildim. Bu aptalca olurdu. "Bunu yapıyoruz. Kızlığımı bozacak bir balo randevusu değilim. O kadar da büyük bir mesele değil."

Kocaman bir adamdı ve her yeri tuğla gibi sertti ama onu sırt üstü yatırmama izin verdi, böylece ben de onun üzerindeydim. Uzun bir kolunu bir kutu prezervatifin saklı olduğu komodine doğru uzattı ve ben üzerine çıkarken bir tane çıkardı.

Bir atı kurtar, bir kovboyu sür, dedikleri gibi. Bunu yapabilirim. Bunu kesinlikle yapabilirim.

Prezervatifi penisinin üzerinde yuvarlarken Levi'nin gözleri ağırlaşmıştı. Tanrım, o şeyle gurur duymalıydı.

"Kontrolü ele alman hoşuma gidiyor, Doktor. Kendini bana bırak. Beni sadece kendi kişisel oyuncağın olarak kullanıyorsun. Kendini tatmin et ve benim için endişelenme. Yanlış bir şey yapamazsın ve ben de bunun her saniyesinden zevk alacağım." Elleri kalçalarımın yerleşti ve beni biraz sıktı. Verdiği güvenceler çok hoşuma gitmişti. Bunları vermeyi nasıl bildiğinden bile emin değildim. Bir kadının bekâretini sık sık alan biri olduğundan şüpheliydim, özellikle de yaşı ve çekiciliği düşünüldüğünde. Gençlerin peşinden koşmuyorsa, bizim yaşımızda benim gibi pek kimse kalmamıştı. Muhtemelen tek otuz yaşındaki

Montana'da yaşlı bir bakire. Uzun sürmeyecek.

Belki de sinirlerim bu kadar şeffaftı. Derin bir nefes aldım ve Levi'ye baktım. Rahatlamıştı ama tahrik olmuştu. Sabırlı ama istekli. Muhtaç ama sabırlı. Onunla ilgili her şey beni rahatlatıyordu. İslanmıştım. Hazırdım. İki orgazm beni rahatlatmıştı. Bunu yapabilirdim.

Altımdaki Levi'nin hissinden başka her şey geri çekildi. Bacaklarındaki tüylerin yumuşak dikenleri benimkilere değişiyordu. Göğsündeki avuçlarımda altında nefes alışını hissediyordum.

Güven veren bakışları. Hayır, gördüğüm sıcaklık, bana olan ihtiyacı başımı sallamama neden oldu. Onu bu hale ben getirmiştım. Sert ve sevişmeye hazır.

Levi sikinin tabanını kavradı ve benim için sabit tuttu, ben de kalçalarımı kaldırdım ve kendimi yavaşça ona doğru indirdim. Geniş başı girişime yerleşti ve çok ıslak olduğum için içeri doğru itti. Yerçekimi yardım etti ve beni gererek açtı. Bu his karşısında nefesim kesildi.

İçimden bir zevk ürpertisi geçti. İyi hissettirdi.

Çok iyi.

Levi inledi, burun delikleri alevlendi. Etimin onunkini kabul etmek için ayrıldığı yere baktı, gözleri lamba ışığında neredeyse parlıyor gibiydi.

"Bu çok ateşli, Charlie."

O sert, aç sesiyle adımı söylediğini duymak amımın sikiinin ucunu sıkmasına neden oldu. Biraz daha indirdim.

Yanıt olarak yukarı itti ve ani gerilme karşısında nefesim kesildi. "Özür dilerim! Özür dilerim, bebeğim. Öyle hissettim ki

Güzel. Aletimi böyle sıkmaya devam edersen kendini sırt üstü yatmış, bir porno yıldızı gibi çivilenirken bulacaksın."

Bir kahkaha attım, ama alay etmesi beni rahatlattı ve onu biraz daha derine, sonra da tamamen kucağına oturana kadar daha derine götürdüm.

Gözlerini kapattı ve kalçalarımı kavradı, parmakları sanki arzusunu dizginlemeye çalışıyormuş gibi etime bastırıyordu.

"İyi misin? Hiç acımadı mı?" diye merak etti.

"Bakire olmak demek, daha önce içine hiç penis girmemiş olması demektir. Duş başlığından daha fazlasıyla oynadım. Ayrıca ata binmek bu tür şeyleri de hallediyor."

Kızlık zarımın nasıl bozulduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Umurumda da değildi. Onun içimde olması acı vermiyordu ama ona uyum sağlamaya çalışmak rahatsız ediciydi.

Bir kez salladım, yavaşça, hareketi test ettim.

Aman Tanrım. Evet, hiç de rahatsız edici değildi.

İnanılmaz bir histi. İleri doğru sallandım, onu içimde daha derine çekerken klitorisimi vücuduna sürttüm. Ve sonra bu harekete doyamadım. Ellerimi omuzlarına koydum ve hızımı artırdım, onu ileri ve geri yörüngede hızlıca sürdüm, klitorisime karşı sürtünmenin tüm faydasını elde ettim.

"İşte bu, bebeğim."

Oda benden geldiğini fark ettiğim çılgınca seslerle doldu. Levi'nin gözleri daha parlak parlıyor, parmakları daha sıkı kavırıyordu. Bana yardım etti, kalçalarımı çekip iterek işi devraldı ve sonra bir şekilde bir değişiklik zamanının geldiğini anladı. Kalçalarımı sikinin üzerinden kaldırıp indirerek beni havada zıplattı.

Sığdı. Her santimine.

Başımı geriye attım, aldığım zevkle tüm öz bilincimi kaybettim. Belki de hayatımda ilk kez kendimi terk edilmiş hissediyordum. "Levi," diye nefes nefese kaldım.

Hırladı ve beni daha hızlı zıplattı. "Siktir, evet, Charlie."

"Aman Tanrım... Yapamam... Yapacağım... oh Levi!" Orgazmım o kadar şiddetli geldi ki zevkten patladım ve yönümü kaybettim. Oda dönüyordu. Odaklanamadım. Önemli değildi çünkü Levi içime girmeyi bırakmış ve kalçalarımı sıkıca tutmuştu, erkekliği beni o kadar derine sokmuştu ki onu rahim ağzımda hissettim. Kalçalarım birkaç kez titredi ve içimden dalga dalga yoğun bir boşalma geçerken ürperdim.

Görüşüm geri geldiğinde kendimi tavana bakarken buldum. Başımı arkaya atmış, göğüslerimi gökyüzüne kaldırmıştım, tıpkı seks eylemiyle gücünü çağıran bir tanrıça gibi.

Levi'nin yüzünü buldum. O benim gibi uzaya gitmemişti. Dikkati dikkatle yüzüme yapışmıştı ve büyülenmiş gibi beni izliyordu. "Sen-"

Alaycı bir şekilde güldü. "Oh evet. Güven bana, bebeğim. Bu aklımı başımdan aldı."

Bu mümkün müydü? Bir bakire, ateşli bir kovboy-şerifin aklını başından alabilir miydi? Yoksa sadece beni iyi hissettirmeye mi çalışıyordu?

Onu tatlı dilli biri olarak görmedim. Konuşması kolay biriydi ama bana doğruyu söylemeyen biri gibi gelmedi. Numara yapabilecek biri değildi.

Levi kalçalarımındaki sıkı tutuşunu gevşetti ve avuçlarını kıçımda ve uyluklarımda gezdirdi. "İyi hissediyor musun, bebeğim? Ağrın var mı?"

Başımı salladım. "Hayır." Gülümsedim. "Büyüksün ama hayır. Beni hazırlarken iyi iş çıkarmış olmalısın."

Beni üstüne çekti ve sertçe öptü. Sahiplenici bir şekilde. Eli yılan gibi

Başımın arkasına geçti ve dili dudaklarımın arasında gezinirken beni esir aldı. Vücutlarımız hâlâ birbirine bağlıydı ve dilinin hareketini taklit ederek içime doğru itti.

Ağzının içine doğru inledim, seksim hala karıncalanıyor ve uyarılmayla şişiyordu, libidomun kilidi tamamen açılmıştı. "İnanılmazsın," diye mırıldandı öpücüğü kestiğinde. "Bu gece yatağında kalır mısın?"

"Oh! Um..." Bu teklife hazırlıklı değildim. Bu sadece iki haftalık ateşli bir seksti.

Anlaşma buydu, değil mi? Seksin uyumak değil, sevişmek anlamına geldiğini sanmıştım.

"Bilmiyorum," dedim beceriksizce, bedenlerimizi çıkarıp yana doğru yuvarlanarak. Dışarı çıktığında tısladım. Tamam, evet, biraz ağrım vardı. "Seraphina üzerinde testler yapmak için erken kalkmam gerekiyor."

Diğer tarafa dönerek prezervatifi atmak için ayağa kalktı. "Doğru, elbette." Sesi sert miydi? Yoksa çok mu abartıyordum?

Yataktan zıpladım ve külotumu bulmak için etrafa bakındım. Kıyafetlerimizin geri kalanıyla birlikte yerdeydi. Ayaklarımı içine sokup yukarı çektim, sonra Levi'nin tişörtünü aldım.

Yüzüme götürdüm ve içime çektim. Deri ve erkek gibi nefis kokuyordu. Başıma çektim. Nedenini bilmiyordum, belki de gerçekten gitmek istemiyordum. Odama dönerken yanımda götürmek için ondan bir parça istiyordum.

Arkasını dönüp beni içinde gördüğünde boş ifadesi yumuşadı. "Gömleğimi giymen hoşuma gitti. Kesinlikle sana daha çok yakışıyor." Takdir dolu bakışları göğüs uçlarımin kumaşı yırttığı göğsüme kaydı.

"Bunu odamda takmamın bir sakıncası var mı?"

Kocaman ellerini iki yana açtı. "Misafirim ol, bebeğim. Seninle bir şekilde yatacağımı bilmek hoşuma gidiyor." Tüm çıplaklığıyla tamamen rahat görünüyordu; çiftlik kıyafetleriyle olduğundan daha az güçlü ya da buyurgan değildi.

Hah. Ona göz kırptım.

Tamamen cinsel bir ilişkinin kurallarını belirlemiş bir adam için kesinlikle bağlı görünüyordu.

Ama ben ne biliyordum ki? Daha önce hiç cinsel ilişkiye girmemiştim. Üreme tamamlanır tamamlanmaz ayrılıyordum. Yakında Colorado'ya dönecektim, buradan uzaklara. Levi'den uzakta. Bu bir kaçamaktı. Öyle kalmasını istiyordum, bu yüzden kıyafetlerimi ve ayakkabılarımı yerden aldım. "Teşekkürler, evet. Teşekkürler. Her şey için."

"Daha fazlasına ihtiyacın olursa geri gelersin," dedi hafifçe, ama kaşlarının arasında bir çatıklık gördüğüme yemin edebilirdim. Aleti eskisi kadar sert değildi ama bacaklarının arasında sarkık durmadığı da kesindi. Sanki bir kez daha denemek için hazırlanmış gibiydi.

"Yarın gece," diye söz verdim. Kalbimi koruyacaktım ama bu daha fazlasını istemediğim anlamına gelmiyordu. Çok daha fazlasını. Sanki mühür kırılmıştı ve alabileceğim her şeyi istiyordum. "Değil mi? On dört gece mi?"

"Aynen öyle. Yarına gelince, şerif olarak bir vardiyam var. İlçe fuarı olduğu için meşgul olacağım."

"Kulağa eğlenceli geliyor."

Başını öne eğdi. "Gitmek ister misin? İndikten sonra seni alırım."

Şimdi bu bir randevuya benziyordu çünkü orada seks yapacağımızı kastettiğinden şüpheliydim. Her geçen dakika kafam daha da karışıyordu. Yine de kendimi reddedemeyecek durumda buldum. Yarın akşam Levi ile ilçe fuarına gitmekten daha keyifli bir şey düşünemiyordum. Onunla geçireceğim zamanı yatak odasıyla sınırlamam gerekse de, bunu hak ettiğimi de hissediyordum.

Keely iyi eğlenceler dedi. Levi ile. Panayırdan daha eğlenceli ne olabilirdi ki?

Son zamanlarda hayatım bok gibiydi ve buraya kaçmak için gelmişim. Levi gerçekliğe karşı mükemmel bir panzehir gibi görünüyordu. Kek yeme fırsatını da asla geri çevirmedi.

"İyi geceler Levi," dedim ve kapıdan sıvıştım.

"İyi geceler, Charlie. İyi uykular."

Neredeyse koridorda koşuyordum, sanki bir erkeğin yurt odasından onun tişörtü ve külotumdan başka bir şey giymeden utanç yürüyüşü yapıyormuşum gibi hissediyordum ve bu beni neredeyse kıkırdatıyordu.

Seks yapmıştım. Bir kovboy. Uymuştu. Boşalmıştım. Hoşuna gitmişti. Daha fazlasını istedi. Çıldırılmıştım ve bu inanılmazdı. Yüzüme yayılan sırtıta engel olamadım.

Keely'e söylemek için sabırsızlanıyordum.

L EVI

Kasabaya giderken Charlie'yi bir sonraki sefer nasıl becereceğimi düşündüm. Onunla ilk anlaşmayı yaptığımda, onu sistemimden atmayı ummuştum. Aptalın tekiydim çünkü ona garip bir şekilde kafayı takmıştım. Elbette, çok ateşliydi. Bu da sikimi bunca zaman mutlu etmişti. Onu bununla tatmin etmişim ama bunun geçeceğini düşünmüştüm. Öyle değil mi?

Önceki geceden sonra ona olan ihtiyacım hiç azalmamıştı. Hatta daha da kötüye gidiyordu. Bugün işte kafamı oyuna vermişim ama dikkatim dağılmıştı. Sinirliydim. Tek istediğim çiftliğe geri dönmekti. Onunla birlikte.

Şerif işi tarzımı bozuyordu. O gitmeden önce Charlie'yi becerebileceğim kadar becerme planımı bozuyordu.

Ranzanın kapısından içeri girdiğimde Charlie'nin gitmiş olduğunu gördüm. Huysuz bir herifim. O da ahırda değildi. Kimse yoktu.

Neler olup bittiğini öğrenmek için çiftlik evine doğru yürüdüm. "Hey Levi, nasıl gidiyor?" Willow beni selamladı.

Cooper Vadisi'ne ilk geldiğinde DEA için gizli görevdeydi. Meğer bir şekil değiştirenmiş ve içinde hiç bilmediği kızıl bir kurt varmış. Rob ilk koklamadan itibaren onun eşi olduğunu biliyordu ama kız ona parasının karşılığını vermişti. Hatta komşumuz olan lanet olası bir uyuşturucu kuryesi tarafından vurulmakla bile başa çıkmak zorunda kalmıştı. Artık birbirlerinden ayrılamıyorlardı. Aslında, ahırdan yukarı el ele yürüyorlardı.

"Charlie nerede?" Terbiyemi unutarak sordum.

Nedense Rob eğlenmiş görünüyordu. "Clint ve Johnny ile gezmeye gitti. Acil durum nedir?"

Acil durum mu? Acil durum falan yok.

Tamam, evet, acil bir duruma yakındı. Kimse insanımı bensiz herhangi bir geziye götürmemeli.

Lanet olsun.

Nasıl oldu da zihnimde *benim insanım* oldu? Bir gece sikimi ıslattım ve birden bağlandım mı?

Rob, Colton ya da Boyd gibi kırbaçlanmadım. Hatta Clint gibi.

Geri çevirmem gerekiyordu.

Rob omzuma bir tokat attı. "Konuşalım," dedi ve başını çiftlik evine doğru eğdi. Ben de onu takip ettim. Ofisine yerleşene kadar durmadı, Willow soyundu ve spagetti sosu kokularının midemi guruldattığı mutfığa yöneldi.

"Müdürün odasına çağırılmam çok mu kötü?" Masasının arkasına geçerken bir koltuğa çöktüm. Sırıttı ve şapkasını sert yüzeye bıraktı.

"Şekil değiştirenlerin sorunu kulaklarının çok güçlü olması. Özel olarak konuşmak imkansız."

"Ya da başka bir şey yapmak." Evet, yeni çiftleşen çiftlerin hepsinin bir kez ya da daha fazla İki.

"Ee, veterinerle aranızda ne var?" diye sordu, cevabımı duymazdan gelerek.

Rob'u sürüye katıldığım günden beri tanıyordum, yerleşecek bir yer arıyordum. Ailesi bir yıl önce bir araba kazasında ölmüştü ve o da benim kadar berbat durumdaydı. Bir yaş büyüktü ve o zamanlar zaten alfaydı. Omuzlarında tonlarca yük vardı ama bununla iyi başa çıkıyordu. Belki de beni bu kadar kolay kabul etmesinin nedeni buydu; berbat durumdaki bir genci gördüğünde tanıyordu.

Ranzaya yerleşmiştim ve tıpkı Johnny gibiydim. Öğrenebildiğim her şeyi öğreniyor ve sadece yaşıyordum. Kurt Çiftliği'nde özgürdüm. Herkes bir şekil değiştirendi. Kimse bunu birbirinden saklamazdı. Kasabadan, evet, ama sürü üyeleri gönüllerince şekil değiştirir ve tepelerde koşarlardı. Utanmıyorlardı. Sözlü tacize uğramadılar. Kendileri olmaları yasaktı.

Büyükannem ve büyükbabama olan kızgınlığımı, içimdeki kurdu nasıl zincirlediklerini unutmam uzun zaman almıştı. Burada güvende olsam bile, çiftlikteki diğerleri dolunayla birlikte koşarken, ben yer değiştirememiştim. Hiç geçemedim. Bir kere bile. Annemin ailesiyle yaşamadan önce hiç şekil değiştirmedığım için muhtemelen bunu yapamayacağımı düşündük. Belki de yarı şekil değiştiren olduğum içindir. Yine de kurdum varlığını belli ederdi. Kızdığında ulurdu. Tahrik olduğunda ya da istekli olduğunda sinsice dolaşırdı.

Konu Charlie'ye geldiğinde onun duygularını biliyordum. Onu istiyordu. Tıpkı benim gibi.

Rob'un bana baktığını fark ettim. Bekliyordu. Her zamanki gibi bir cevap için sabırsızlanıyordu, ama ben çılgınca bir teğet geçmiştim. Elimi enseme gezdirdim.

"Fazla değil," diye cevap verdim. Charlie ve ben yakındık ama ona seviştiğimizi söylemeyecektim.

Neyse ki etrafta olup da bizi duymamıştı. En azından ben öyle umuyordum. "Kokularınız yatakhane de birbirine karışmış."

Sır saklamak buraya kadarmış. Aptal kurt kokusu. Omuz silktilim. "Ne? O benim eşim değil ki."

Yıpranmış botlarına baktı. "Onu işaretleme dürtün mü var?"

Kaşlarımı çattım. Bu mümkün değildi, Rob'un bilmesi gereken bir gerçektir bu. Yine de buradaki hiç kimse kurdumun bir gün ortaya çıkacağından ümidini kesmemişti. Özellikle de benim gibi bir melez olan Willow'un ilk kez bir ölüm kalım meselesinde şekil değiştirmesinden sonra.

"O benim eşim değil," diye tekrarladım. "Ben bilirdim." Karanlık bakışları benimkilerle buluştu. "Sen bilir miydin?"

Alay etmek için söylememişti ama öfkesini bastırmak zordu. Lanet olası eşini bulmuştu. Diğerleri de öyle. Muhtemelen asla bulamayacağım gerçeğini kabullenmiştim ama bu, onları TV için yapılmış bir tatil filmi gibi izlemenin sinir bozucu olmadığı anlamına gelmiyordu.

"İki haftalık bir şey." Elimi kaldırdım. "O buradayken eğlenmek için. Daha fazlası değil. O atı yetiştirip Colorado'ya dönecek."

Kurdum uludu, bunu yüksek sesle söylememden hoşnut değildi. Onunla daha fazlasını istiyordu. Ben de istiyordum ama anlaşılmamızdan geri dönmeyecektim. Charlie'nin Colorado'da bir hayatı vardı. Büyük bir işi vardı. Zekiye. Başarılıydı. Ve bir ailesi vardı. Ona ihtiyacı olan, sevdiği bir büyükbabası. Ona en çok ihtiyacı olduğu anda onu terk edemezdi.

Ayrıca, şekil değiştiren-insan çiftleri tam bir felaketti. Etrafım başarılı olanlarla çevrili olsa da bunu ailemin evliliğinden biliyordum. Kurdum hiç ortaya çıkmasa bile ben yine de bir şekil değiştirendim. Bir daha asla ama asla insanlar arasında yaşayamazdım. Bir eş için bile.

"O zaman onu sürüyle tanıştıralım. Bakalım diğerlerinden biri onun kokusunu tanıyacak mı? Çiftlikte bir veterinere ihtiyacımız olabilir."

Hiç düşünmeden ayağa kalktım, bu sırada sandalyemi devirdim ve masasındaki her şeyi yere savurdum. Eşyalar dağıldı ve kırıldı ama en gürültülü olan benim kesik kesik nefes alışımdı.

Rob hareket etmedi. En ufak bir şaşkınlık göstermedi. Çünkü bunu bilerek yapmıştı.

"Eğlenceden başka bir şey değil," dedi.

"Siktir git," diye hırladım. Ellerimi masasının üzerine koydum, eğildim. Bakışlarıyla doğrudan karşılaştım. "Kimse ona dokunamaz. Kimse onu içine çekemez."

Çok sinirlenmiş bir şekilde ofisinden çıktım. Ama arkamda duyduğum tek şey Rob'un sakın kıkırdamasıydı. O benim arkadaşımdı. O benim alfabamdı. Aynı zamanda pisliğin tekiydi.

C HARLIE

Clint ve Johnny'nin bana çiftliğin ahır ve yataktan daha fazlasını göstermek için yaptıkları at sırtındaki gezintiden sonra, ahırdan Serafina'nın otladığı meraya doğru yürüdüm. Onu kontrol etmek istiyordum ama aslında tek başıma bir yer istiyordum. Vücudum en iyi şekilde ağrıyordu ve bu, adamların beni az önce götördükleri gezintiden kaynaklanmıyordu. Çiftlikleri çok güzeldi ve burada olmaktan neden memnun olduklarını anlayabiliyordum. Neredeyse kök salmak ve burada kalmak istiyordum.

Biraz garipti çünkü hayatımda yaptığım en erotik at gezintisiydi. İyi çalışan klitorisim eyere sürtünmeye devam ediyor, bana Levi ile bir gece önce ne kadar eğlendiğimizi hatırlatıyordu. Levi'nin değil de başka iki erkeğin arasında ata binerken böyle hissetmek düşüncelerimi daha da yaramaz hale getirmişti. Duygularım daha da yoğunlaşmıştı.

Seraphina merhaba demek için koşarak yanıma gelirken cebimden telefonumu çıkardım ve Keely'yi aradım.

"Selam kızım," diye cevap verdi Keely.

"Görev tamamlandı." Onu selamlamak için Seraphina'nın kulaklarının arkasını okşadım. Yüzüme bir gülümseme yayıldı, bunun en sevdiğim atı gördüğüm için mi yoksa ateşli bir kovboyu gezintiye çıkardığım için mi mutlu olduğumdan emin değildim.

"Evet! Seks mi yaptın? Ateşli kovboyu mı? Tebrikler!" Seks hayatım konusundaki heyecanı beni gülümsetti.

"Elbette. Ve hayal ettiğimden daha iyiydi." Ilık esinti saçlarımı karıştırdı ve kulağımın arkasına sıkıştırdım.

"Ooh, bana her şeyi anlat."

Ayağımı çitin alt korkuluğuna koyarak, "Burada olduğum sürece kaybettiğim zamanı telafi etmeyi planlıyorum diyelim," dedim.

Ciyak ciyak bağırdı. "Yani sadece bir kerelik bir şey değil miydi?"

"Anlaşmamıza göre bu on dört günlük bir şey. Burada olduğum on dört gece için."

Bir an sessiz kaldı. "Aman Tanrım. Burada bayılıyorum. Kulağa bir kitabın başlığı gibi geliyor.

Film. Kovboyyla On Dört Gece."

"Evet, hayır. Bu yüzükten yoksun." Güldüm ve gözlerimi devirdim. "Cennette İki Hafta mı? Cennette On Dört Gece?"

"Aman Tanrım. Lütfen günlük işine devam et." Kıkırdadım. Gerçekten *kıkırdadım*. Ve gülmek genelde bana göre bir şey değildi. Söyledikleri kadar gergin olabilirdim, ama şimdi? Farklı hissediyordum. Daha rahat. Daha sakin.

"Eee... nasıldı?" diye merak etti.

Sanki bu her şeyi anlatıyormuş gibi iç çektim. "Süper ateşli. Ahırda başladı ve sonra yatağına taşındı." "Ahırda mı? Kızım, bazı şeyleri atlıyorsun."

"Sana her kirli detayı anlatmayacağım." Bazılarını sadece kendim için bırakıyordum. "Onunla yattın mı? Yani uyudun mu?"

O göremese de başımı salladım. "Hayır, bu çok samimi hissettirdi."

"Ne demek istediğini anlıyorum. Bu sadece seksle ilgili bir şeyken bağlanmak istemezsin."

Midem botlarıma kadar inmesine rağmen hızlıca "Doğru," dedim. Keely'nin bunu *sadece bir seks olayı* olarak adlandırması beni neden rahatsız etmişti? Tam olarak buydu. İstedğim şeydi. Kendi odama gitmek için onun odasından ayrıldığımda onayladığım şey.

Ama aynı zamanda bu, gerçekte sahip olduklarımızı küçümsemek gibi görünüyordu.

Ama şimdi kulağa çılgınca geliyordu. *Aramızda* kimyadan başka bir şey yoktu. Burada bir ilişki yoktu.

Çılgın bir kaçamaktan başka bir şey değil.

Bir gümbürtü duydum ve Keely'nin çocuklarından biri çığlık attı. "Kahretsin, gitmem gerek!" dedi. "Evet. Sonra görüşürüz." Telefonu kapattım ve cebime geri koydum.

Seraphina'yı okşadım. "Ne düşünüyorsun, kızım?"

Güçlü bir kol belime dolandı ve nefesim kesildi. "Ne düşündüğümü biliyorum," diye homurdandı Levi

Kulak.

Rahatladım, sonra güldüm -bugün daha sık oluyor gibiydi- ve başımı öne eğdim.

omzuna yasladı. Beni ayaklarımdan kaldırdı ve boynumu ısırdı.

"Ne düşünüyorsun?" Beni yere bıraktığında kollarında döndüm, kollarımı boynuna doladım ve başımı kaldırıp ona baktım.

"Sanırım tekrar sikilmeye ihtiyacın var." Gözleri solan ışıktaki sarımsı bir parıltıya büründü.

"Bu doğru mu?" Parmaklarımı şapkasının altından çıkan saçlarına geçirdim ama gülümsememi engelleyemedim.

"Evet. Ama önce fuara gidelim. Oyun stantlarında hünelerimi göstermeliyim."

Yine güldüm. "Hünelerini bana kanıtlamak için panayır oyunlarına ihtiyacın yok."

Şakacı bir şekilde hırladı, sonra boynumu ısırdı.

Başımı yana eğdim, böylece ona daha fazla yer açacaktım. Tenimin bu kadar hassas olduğunu bilmiyordum. "Yemek olacak mı? Açlıktan ölüyorum." *Ve sadece yemek için değil.*

Geri çekildi ve bana baktı. Gülümsemesi sevecendi. "Kalbimin kadını.

Evet. Her türlü yiyecek. Barbekü, huni kek, taze dondurma, aklınıza ne gelirse." "Ben de varım," diye gülümsedim. "Hızlıca bir duş alayım, sonra gideriz."

"Anlaştık," dedi. "Duşa son giren çürük yumurta olur."

Güldüm ve koşmaya başladım, takip etmiyor gibi görüldüğünde omzumun üzerinden baktım. Meğer bana avans veriyormuş. Ben bakar bakmaz harekete geçti, hızla bana yetişti ve kıcımlı

tokatladı.

"Oh evet," diye gürledi biz koşmaya devam ederken. "O kışa kesinlikle biraz daha şaplak atacağım."

EVI

Charlie'ye "Birini seç" dedim. Panayırdaki shoot 'em up standının önünde durduk. Paramı vermiş ve oyunun arka planında hareket eden tüm ördekleri vurmuştum. Oyuncak silah berbat nişan alıyordu ve tetiğinde yapışkan bir şey vardı ama kadınıma onu her şeyden kurtarabileceğimi kanıtlamalıydım. Aptalca, mağara adamı düşünceleri. Onu birinden kurtarmak için ördekleri öldürmeme gerek yoktu ve belimde gerçek bir silah vardı.

Cooper Valley küçük olsa da, ilçe çok genişti ve her yaz her yerden insanlar birkaç günlük fuarın tadını çıkarmaya geliyordu. Her zamanki 4-H ve diğer çocuk programlarının yanı sıra, en çekici tavuklar ve domuzlar, kuzular ve inekler için yarışmalar vardı. Turta yarışmaları, kiraz çukuru tükürme yarışmaları, hatta küçük bir rodeo. Üç gün boyunca düzenlenen bu etkinlik her zaman eğlenceliydi. Daha önce hiç şerif olmamıştım, bu yüzden tüm gün etkinlikte çalışmak benim için farklıydı. Ama mesaiyi bitirmek ve bir randevuyla her şeyi değerlendirmek... işte bu her şeyi çok daha keyifli hale getiriyordu.

Özellikle de randevum bir gece önce içeri aldığım kadınsa. Çıplak nasıl görüldüğünü biliyordum. Üzerime boşaldığında neye benzediğini. Hatta ilk kez bir aleti ağzına aldığında neye benzediğini bilen tek kişi bendim.

Benimkini.

Bu sabah ayrılmadan önce Charlie'yi görmemiştim, bir gece önce odamdan çıktığından beri görmemiştim. Seraphina'yı bir tur daha beslemek için erkenden ahıra gitmişti. O işini bitirdiğinde ben de şerif olarak vardiyamda çalışmak üzere kasabaya doğru yola çıkmıştım. Gerçi onu tanıdığım kadıyla günün geri kalanını tembellik ederek geçirmemişti. Bu kadın çok çalışıyordu ve omuzlarında çok yük vardı. İşini kolaylaştıramazdım ya da büyükbabasıyla ilgili herhangi bir konuda yardımcı olamazdım ama tüm bunları aklımdan çıkarmasına yardımcı olabilirdim. Memnuniyetle. Ve sık sık.

Bir gece önce oldukça iyi bir iş çıkarmıştım ve hiç kimse benim görevlerimde gevşek

davrandığımı düşünmemişti.

"Ne seçmeliyim?" Kolay bir gülümseme yüzünü yumuşattı. Bütün doldurulmuş hayvanlara baktı.

kabinin kenarlarına dizilmiş.

Omuz silktim, aldığı zevkin tadını çıkarıyordum. Görünüşe göre onu yatak odasında ve dışında tatmin etmek istiyordum, bu da iki hafta olayının ötesine geçti.

O karar verirken, karnavaldaki adam küçük bir çocuğu olan bir babadan para aldı ve ona oyunun silahlarından birini verdi. Sonunda Charlie başımın üstünü işaret etti. "İşte bu."

Yukarı baktım. Donup kaldım. Doldurulmuş bir kurt. "Bu mu?" Şaşkınlıkla sordum.

Başıyla onayladı. Adam bize doğru geri geldi ve ben kurdu işaret ettim. Ucunda bir kanca olan uzun bir sopa kullandı ve onu indirip Charlie'ye uzattı.

"Gri kurdun yirmi beş yıl önce Yellowstone'da tekrar doğaya bırakıldığını biliyor muydunuz?"

Kaşlarımı kaldırdım ama bir şey söylemedim, devam etmesine izin verdim.

"Neredeyse yok olmuşlardı, bu da ekosistemin dengesinin bozulduğu anlamına geliyordu. Yeniden üretilmeleri dengeyi geri getirdi. İnanılmaz yaratıklar. Çok yanlış anlaşıldılar."

Kurdu kolunun altına aldı ve sanki küçük bir çocukmuş gibi başını okşadı.

Ben de böyle okşanmak istiyordum. İçimdeki kurt da bunu istiyordu. Gerçekten çok kötü. Sözleri içimdeki bir şeyi yatıştırdı, bizim harika olduğumuzu düşünüyordu. Hakkımızda çok fazla bilgi yoktu. Hepsi doğruydı ama gri kurttan bahsediyordu, benden değil. Wolf Ranch'teki kimseden değil.

Etrafına bakındı. "Kokuyu alıyor musun?"

Kaşlarımı çattım, koklamak için başımı kaldırdım. "Ne?"

Sanki aniden üstesinden gelmiş gibi kolumu kavradı. "Funnel cakes. Bir tane için ölüyorum."

Dönüp kızarmış hamur kokusunu takip ederken sırtıtmaktan kendimi alamadım. Tıpkı eşinin kokusunu takip eden bir şekil değiştiren gibi.

Güneş batmıştı ve panayırın ışıkları her şeyin üzerine renkli bir parıltı yayıyordu. Kızgın güneşin sıcaklığı gitmişti ve mükemmel bir Montana yaz gecesi idi. Charlie ile birlikte olmasaydım muhtemelen bunların hiçbirini fark etmeyecektim. O yanımdayken hüzünlenmeye başlamıştım ki bu bana göre değildi. Hayatımda daha önce hiç bir kadın için pelüş hayvan ödülü kazanmamıştım. İnsan *ya da* dişi kurt.

Sipariş vermek ve ödeme yapmak için kızarmış ikram kuyruğunda beklerken kolumu omzuna doladım. Memnundum. Elbette, onu yatağa geri götürmek ve her santimini öpmek ve yalamak için zaman ayırmak istiyordum, ama bu sadece seksle ilgili değildi. Yani, şimdi değildi. Belki daha önce öyleydi, ama bir şekilde, daha fazla bir şeye dönüşmüştü. Kahretsin, bir kadınla, bir insanla geçirdiğim zamanın tadını çıkarıyordum ve tüm kıyafetlerimiz üzerimizdeydi.

Kasabadan insanlar beni tanıdığı için birkaç selam aldım, ama kendi halime bırakıldım. Herkes benim gibi eğleniyordu.

Charlie çapraz omzuna astığı çantasından para çıkardı. Elini bıraktım ve ikramın parasını ödedim. "Bir randevu, hatırladın mı?" diye sordum.

Bana bir gülümseme verdi, sonra da yağ lekeli bir kâğıt tabakta huni keki uzatırken yanağıma bir öpücük kondurdu. Metal bir çalkalayıcı aldı ve üzerine pudra şekeri serpti.

Yürüyemiyor ve yemek yiyemiyordu, bu yüzden bir sürü piknik masasının olduğu bir yemek alanı bulduk. O tatlıya saldırırken biz de karşılıklı oturduk. Onunla ilgili bir şey vardı, titiz bir yiyici değildi. Yemeğini severdi.

"Biraz ister misin?" diye sordu bir parça uzatırken. Uzandım, bileğinden tuttum ve parmaklarındaki lokmayı yedim, bunu yaparken uçlarındaki tatlı şekerin bir kısmını yalamayı da ihmal etmedim.

"Senin kadar tatlı değil," dedim.

Cep telefonum çaldı ve cebimden çıkardım. "Barnes, neler oluyor?"

Vardiyadaki şerif yardımcısı Barnes'ı dinlerken Charlie bana baktı.

"Tanner Wagner'i panayırıdaki standın arkasında yakaladım," dedi. "Onu E satın alırken yakaladım. Lisenin yarısına yetecek kadar hap zulası var."

"Aslında buradayım ama yemek bölümündeyim. Hemen geliyorum," dedim. "Oh, harika. Vardiya olmadığını biliyorum ama bilmek istersin diye düşündüm."

"Teşekkürler." Telefonu kapattım ve Charlie'nin bakışlarıyla karşılaştım. "Rodeo alanında bir şeyle uğraşmam gerekiyor. Uyuşturucu satmaya niyetli bir çocuk."

Yüzü bir dakika önceki neşesini kaybetmişti. Nasıl hissettiğini biliyordum. Şerif olmak bazen baş belası olabiliyordu ama saflarda bir şekil değiştirenin olması uzun vadede sürüye fayda sağlayacaktı. Kim olduğumuzun sırrından vazgeçmeden türümüz hakkında bilgi sahibi olan birinin olması önemliydi. Kanunlar konusunda ne zaman yardıma ihtiyacımız olacağını asla bilemezdik. Selena Jenkins bir avukattı ama aynı zamanda bir şekil değiştirendi ve geçen sonbaharda Clint'in eşi Becky'nin yardımına koşmuştu. Departmandan birinin olması daha da iyiydi. Bunu sürüye borçluydum. Kasaba konseyinden bu göreve seçildiğim için herkes benim bu görev için yeterince iyi olduğumu düşünüyordu. Yine de, hala şüpheleri olan tek kişi benmişim gibi görünüyordu.

"Burada kalmamı ister misin?" diye sordu.

Ayağa kalktım, çöpünü aldım ve yakındaki bir kutuya attım. "Yok, uzun sürmez."

Bana katılmak için masaya geldiğinde elini tuttum. "Ayrıca, bu çocuğun ödünü koparmayı bitirdiğinde seni eve götürmek istiyorum. Seni tekrar soymak istiyorum."

Evet, bu uzun sürmez. Charlie'nin yüzündeki ifade onu soyma fikrimden ne kadar hoşlandığını göstermiyorsa tabii.

Fuar alanının batı ucundaki Barnes'ın ekip arabasına doğru yöneldik. On beş yaşlarında olduğunu tahmin ettiğim Tanner Wagner elleri kelepçeli, arabaya yaslanmış, başı öne eğik duruyordu. Ben yaklaşırken Charlie geri çekildi.

"Neler oluyor?" En derin, en korkutucu sesimle söyledim.

Çocuk başını kaldırdı ve kocaman gözlerle bana baktı. Evet, kim olduğumu biliyordu.

Barnes, her birinin içinde sıkıştırılmış beyaz bir hap bulunan küçük plastik torbalar içeren kilitli bir poşeti havaya kaldırdı. "Onu bununla buldum. İçinde yirmi tane hap var."

"Yirmi hap." Barnes'a baktım, sanki çocuğun iyiliği için değil de onunla sohbet ediyormuşum gibi. "Bu ona ne kazandırabilir? Beş yıl ve yüz elli bine kadar para cezası mı?"

"On sekiz yaşında olsaydı olurdu," diye kabul etti Barnes, sohbeti yumuşak bir şekilde sürdürerek. İyi bir şerif yardımcısıydı ve birkaç yıl içinde kendisi de harika bir şerif olacaktı. "Hâlâ olabilir, eğer yargıç hak ettiğini düşünürse."

Çocuğun beti benzi attı, altına işeyecek diye biraz endişelendim. İyi oldu. Eğer şimdi onunla uğraşmak altına işeyecek kadar korkmasına neden olduysa, belki de aptalca bir şey yapan iyi bir çocuktu. Belki bu onu tekrar doğru yola sokabilirdi.

Ona sert bir bakış fırlattım. "Uyuşturucu satmak çok yanlış bir şey. Bunun tüm hayatını mahvedeceğini söylerken abartmıyorum. Bu yasal sonuçların ötesine geçiyor. Yasaların bir sebebi var ve sadece arkadaşlarıyla parti yapmanı engellemek için değil. Bunun tehlikeli olduğunu biliyorsun, değil mi? Bunu sattığın çocuk ölürse ne olacak? Sen sorumlu olursun. Ya ölen çocuk senin değer verdiğin biriye? O zaman nasıl hissedersin? Bu, dalga geçilecek bir şey değil. Tüm geleceğinizi şu anda silmek istemiyorsanız tabii."

Tanner yana döndü ve öğle yemeğini pisliğin içinde kaybederek perişan oldu. Altına işeme konusunda yanılmışım. Yeterince yakındı.

Barnes bana bilmiş bir sırıtış attı.

Evet, buradaki işim bitmişti. Ama çocuk yine de sonuçlarına katlanmak zorundaydı.

Charlie'ye doğru birkaç adım geri yürüdüm ve Barnes'a bana doğru gelmesini işaret ettim. "Bak bakalım nereden aldığını bulabilecek misin?" dedim.

"Okulda bulduğunu iddia ediyor." Barnes bu bariz yalan karşısında gözlerini devirdi çünkü yaz tatilinin ortasındaydık.

"Tamam. Ailesi onu almak için karakola gelene kadar onunla çalışmaya devam edin. Karşılaşacağı sonuçların tam etkisini görebilmesi için geceyi hücrede geçirmesine izin vermelerini önerebilirsiniz."

"Yapacağım." Barnes, sanki başı dertte olan Tanner değil de kendisiymiş gibi ellerini ovuşturarak onu izleyen Charlie'ye baktı.

Başımı ona doğru eğdim. "İzin vererseniz, bir randevum var."

Barnes'ın yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi ve ardından bir gülümseme belirdi. Ben de kendime şaşırdım. Bir kadına olan ilgimi alenen ilan etmek bana göre değildi. Ben genellikle *barda takılan ve bir daha bundan bahsetmeyen* bir tiptim.

Charlie'ye insani bir şekilde sahip çıkıyordum.

Ve garip bir şekilde, onu kurt gibi sahiplenmeyi düşündüğümde -dişlerim bir kez bile bir eşin boynunu ısırarak için aşağı inmediğinden benim için mümkün olmayan bir yol- aletim sertleşti.

Bu da gitme vaktimizin geldiği anlamına geliyordu.

Paketimi düzelttim. "Keyfinize bakın," dedi Barnes.

"Olur. Yarın görüşürüz." Kovboy şapkamı çıkardım ve Charlie'ye doğru yürüdüm. "Çiftliğe dönmeye hazır mısınız?"

Başını salladı, tanık olduğu şey karşısında gözleri hâlâ iriydi. Bu bana çok çok sonrasına kadar garip gelmeyecekti.

C HARLIE

Eve dönerken midem düğümlendi. Uyuşturucu satarken yakalanan bir genci nasıl azarladığını duyduktan sonra çıldırmaktan kendimi alamadım.

Beş yıla kadar hapis ve yüz elli bin dolar para cezasıyla karşı karşıya kalacak.

O sırada tir tir titreyen çocuğa sonuçlarını hırlayarak söylemesi ciddiden de öte olduğunu kanıtlıyordu. Belli ki çocuğu korkutmaya çalışıyordu ama aynı zamanda her kelimesinde ciddiydi.

Sanki o gençle değil de benimle konuşuyormuş gibi hissettim.

Ben, yetişkin olan. Ben, sokaklarda gülünç miktarlarda ketamin, daha çok bilinen adıyla K Vitamini satan yetişkin. Sokağın köşesinde para karşılığı satmıyordum ama hemen hemen aynı şeydi.

Biri öğrenirse parmaklıklar ardında hapis yatacak olan bendim. Kendimi Dax ile böyle bir köşeye sıkıştırdığıma hâlâ inanamıyordum.

Hayatın arkadaşlarıyla parti yapmaktan ibaret olduğunu düşünecek kadar genç olan yirmili yaşlarında yakışıklı bir genç olan Dax, Bay Claymore'un ahırında çalışıyordu. Mekânın hiyerarşisi içinde çiftlik işçisinden çok bir sokak serserisine benziyordu ama herkes tarafından seviliyordu. Gençliğinden beri, yani benden çok daha uzun süredir orada çalışıyordu. Büyüleyiciydi; ben de dahil herkesin gözdesiydi, ta ki işler kötüye gidene kadar.

Çok aptaldım. Çok aptalca. Dax bana ilk yaklaştığında her zamanki gibi çekici, flörtöz ve eğlenceliydi. Benim için çok genç olduğunu ve ciddi olmadığını biliyordum ama seks hayatım sıfır olduğu için erkeklerin ilgisinden hoşlanmıştım.

Daha önce ahırın etrafında marihuana kokusu almıştım ama bir şey söylememiştim. Özellikle Colorado'da yasal olduğu için tüm ahır çalışanları tarafından oldukça kabul görmüş görünüyordu, bu yüzden akışına bıraktım. Ahırda içtikleri zamanlar hariç. Bu en büyük hayırdı. O binada hiçbir şekilde sigara içilmezdi ve onları bir kez yakaladığımda hepsine izin vermiştim.

Bir gün, durup dururken, Dax beni ofisimde köşeye sıkıştırdı ve bir sürü soru sordu.

ketamin hakkında sorular sordu. Bana deneyen bir arkadaşı olduğunu söyledi. Nasıl bir şey olduğunu görmek istemiş.

-Sadece bir kez. Ona tehlikeli olduğunu ve bununla uğraşmaması gerektiğini söyledim. Atlar için, ki ahırdaki kullanım amacı buydu, anestezi olarak kullanılıyordu. Sipariş ettim, kliniği stokta tuttum. İnsanlarda da aynı amaçla ama başka şekillerde kullanılıyordu. Mesela tecavüz ilacı olarak. Birini rahatlatmak için. Halüsinasyon görmek için. Pek çok olasılık vardı ve Dax hepsini bilmek istiyordu. Belki tecavüz kısmı hariç.

"İşte bu yüzden seninle bu konuyu konuşuyorum," dedi. "Yani, sen bir doktorsun. Bana doğru dürüst anlatabilir misin? Kendimi iyi hissetmem için hangi dozun güvenli, hangisinin tehlikeli olduğu gibi?"

Tanrım. Kendimi hemen rahatsız hissettim. Ben bir hayvan doktoruydum. İnsanlar için tedavi yapmıyor ya da ilaç yazmıyordum. Soruları atlarla çalışmakla ilgili değildi.

Bundan hoşlanmamıştım. Hiç de değil, ama arkadaşlarıyla takılmasını ve aşırı doz almasını istememiştim. Ya da daha kötüsü, şüphelenmeyen birine zarar vermesini. Bu yüzden ona gerçekleri anlattım - kilosuna göre güvenli bir dozaj hesapladım ve yanlış anlamasın diye onun için yazdım, ama bundan hoşlanmadığımı söyledim. Tehlikeli olduğunu. Yasadışı.

Geriye dönüp baktığımda ne kadar aptal olduğumu gördüm. Çok aptalca. Ona ilaç veriyormuşum gibi reçeteye yazmıştım. O da ahırdaki kliniğe girmiş ve ben farkına varmadan ketamin stokunu burnumun dibinden alıp götürmüştü. Tüm ilaçlar kilitli değildi.

İşte o zaman işler çirkinleşmişti.

Onunla yüzleştüğimde bana telefonundaki notumun fotoğrafını göstermişti. Benim el yazım, onun için uygun dozaj, bir insan için. Bana bunun lisansımı kötüye kullandığının kanıtı olduğunu ve eğer daha fazla ketamin sipariş etmezsem -yüksek miktarda- Bay Claymore'a ve polise göstereceğini söyledi. Ona uyuşturucu teklif ettiğimi söyleyecekti. İnsanlar için değil, atlar için olan ilaçlar. Kimlik bilgilerimi, çiftlikteki konumumu kötüye kullandığımı.

Bu bir ay önceydi, babamın gerçekten kötüye gitmeye başladığı zamandı. O zamanlar doğru düzgün düşünemiyordum. Ne Dax'le ne de Pops'la ne yapacağımı bilemiyordum. Şu anda bile Bay Claymore'un Dax yerine bana ve gerçeğe inanacağından emin değildim. Bu yüzden hiçbir şey söylememiş ve Dax'in istediğini yapmıştım. İşe ihtiyacım vardı. Uğruna çok çalıştığım veterinerlik lisansına ihtiyacım vardı. Bunun için okul borçlarını hâlâ ödüyordum.

Bay Claymore Dax'i severdi. İki yüzlü bir pislik olmasına rağmen herkes severdi. Bukalemun gibiydi, ruh halini, duygularını ve kişiliğini her duruma göre değiştirirdi. Bana gelince, ben sadece başını öne eğen ve hesap çizelgelerini güncel tutan biriydim. Evet, ben kimsenin hakkında pek bir şey bilmediği dik duran bir veterinerdim. İşe yeni girmiştım - dokuz aydan daha kısa bir süredir oradaydım. Irkım, cinsiyetim ve düğmeli kişiliğimle bir yabancıydım.

İkinci hatamı yaptım ve ketamin sipariş ettim.

İşte o zaman beni suçlayacağını söylediği uyuşturucu satıcısı oldum. Uyuşturucu *satmadım*. Bir sokak köşesinde durup onları satmadım. Hayır, ben daha kötüydim. Uyuşturucuyu meşruiyet kisvesi altında aldım.

İçimdeki endişeyi bastırdım ve karanlık kamyondaki Levi'ye baktım; kanyondan kasabanın dışına doğru ilerlerken gözlerini yoldan ayırmıyordu.

"Sence o çocuğa ne olacak?" Ben sordum.

"Kim? Tanner mı?" diye sordu, bir an için bana bakarak. "Muhtemelen sadece kamu hizmeti. Daha on beş yaşında. Ailesinin karakola gelip onu alması gerekecek. Umarım onlardan daha fazla ceza alır."

Dudağımı ısırđım. "On sekiz yaşında olsaydı, gerçekten beş yıl mı olurdu?"
Levi bana meraklı bir bakış daha attı. "Kolluk kuvvetleriyle mi ilgileniyorsun?"

"Oh! Um, hayır. Sadece çocuk için üzülüyorum, anlıyor musun? Bazen insanlar sonuçlarını tam olarak anlamadan kendilerini bir şeylerin içine sokarlar."

Benim gibi nasıl çıkacağını bilemeyen insanlar. Belki Levi bana bazı fikirler verebilirdi. "Biliyorum." Geniş omuzları büyük bir omuz silkmeye kalktı. "Ama yanlış yanlıştır. Bu yüzden gittim

Ona orada sert davran. Onu karanlık taraftan korkut. Bugün, E. Yarın... Kim bilir? Şimdi yapacağı seçimler hayatını tamamen mahvedebilir. İyi bir gelecek için tüm potansiyelini yok edebilir."

Karnım daha da sıkıştı.

"Kolluk kuvvetlerine nasıl girdin?" diye sordum. "Hep polis mi olmak istiyordun?"

Levi sanki daha önce kimse ona bunu sormamış gibi düşündü. "Ailemi öldüren insanlar hiçbir zaman adalete teslim edilmedi. Sanırım son on beş yıldır bunun acısı içimdeydi. Bu yüzden geçen yıl şerif departmanının bir yardımcısı eksikti, ben de denemeye karar verdim. Rob'un karısı Willow, size söylediğim gibi, gizli bir DEA ajanı olarak bölgeye gelmişti -bu uzun bir hikaye- ve komşumuzun büyük bir uyuşturucu satıcısı olduğunu öğrenmiştik. Bu bana pek iyi gelmedi, biliyor musun? Vadimde olup biten kötü şeylere karşı güçsüz hissetmek hoşuma gitmiyordu. Adam pisliğin tekiydi ve çiftlikteki insanlarla uğraşıyordu."

Oh Tanrım. Levi ne yaptığımı öğrendiğinde benden nefret edecekti. Asla anlamayacak ya da affedemeyecekti.

Bay Claymore da öyle.

"Daha geçen yıl kaydoldun ve şimdiden şerif mi oldun?"

"Dün gece de söylediğim gibi, şerif vekiliyim. Ama evet, Şerif Duncan kalp krizi geçirdikten sonra. O iyi bir adam. Yirmi yılı aşkın süredir ilçeyi korudu. Peşinden gitmek zor."

Farklı koşullar altında, Levi'yi koruma ve hizmet etme tercihindan dolayı takdir ederdim. Ama şimdi kendimi kanunun yanlış tarafında buldum. Aramızda orta kolçaktan daha fazlası vardı.

Ben bir suçluydum ve o beni ortaya çıkaracaktı.

Akıllı olsaydım, anlaşmamızdan hemen vazgeçerdim. Bağları koparır ve başımı öne eğdim. Seraphina'yı yetiştirir ve Colorado'ya geri dönerdim. Yoksa her şeyi itiraf edip kendimi kanuna mı teslim etmeliyim? Beni tutuklayanın Levi gibi biri olmasını, evdeki bir yabancı olmasına tercih etmez miydim? Birlikte çalıştığım herkesin önünde? Bu olduğunda altıma mı işeyecektim yoksa kusacak mıydım emin değildim.

Her iki seçenek de cazip değildi.

Düşüncelerim haftalardır bu yolun etrafında dönüp duruyordu. Bay Claymore'a söyle. Teslim olmak. Sonuçlarıyla yüzleşmek ve Dax'in şantajından kurtulmak.

Düşünmem gereken tek şey babamdı. Lisansımı kaybedersem, bize nasıl destek olacaktım? Tıbbi faturalarını nasıl ödeyecektim ve işler beklediğim gibi devam ederse, bir tür hafıza bakım programı? Ya da daha kötüsü, hapse girersem ona kim bakacaktı? Bu kabustan kurtulmanın başka bir yolunu bulmam gerekiyordu.

"Kahretsin!" Levi, bir border collie üç ayağı üzerinde, dördüncüsünü tercih ederek yolun karşısına koşarken bağırdı.

Sert bir fren yaptı ve direksiyonu kırdı, sonra kenara çekti. Nefesim kesildi, elimi gösterge paneline koydum. Yol cidden tehlikeliydi. Kanyonda her zaman kazalar olduğunu söylemişti ama bize zarar verebilecek bir köpek olacağını tahmin ettiğinden şüpheliydim.

O köpeğin yardımına ihtiyacı vardı.

Kamyonu vitesine taktı ve ikimiz de dışarı atladık. Kanyonda hava daha serindi, kanyonu kesen nehirden akan suyun sesi yüksekti. Ve dışarısı zifiri karanlıktı. Sadece farlar serseriye görmemize

izin veriyordu.

"Hey kızım," diye seslendim, onu ürkütmemek için yavaşça hareket ediyordum. Ellerimi uzattım

onu değerlendirirken yanlarımdan. Durdu ve omzunun üzerinden bana baktı, nefes nefese kalmıştı. K rk  kalındı ve yer yer ke eleşmişti, siyahtı, burnu ve patileri beyazdı. Tasma görmedim.

Muhtemelen susuz kalmıştı ve sarkık karnına bakılırsa, yaralı olmasının yanı sıra ağır hamileydi.

"Görünüşe göre yavruları olmak üzere."   meldim ve elimi uzattım. "Buraya gel kızım," dedim, sesim yumuşaktı. "Sana yardım edeceğim."

LEVI

"Onu nerede tedavi etmek istiyorsun?" Yaralı köpeği kamyondan ahıra taşırken sordum. Onu kamyonetin arka koltuğuna yerleştirmiştik. Charlie onunla birlikte arkada oturdu, onu okşadı, güven verdi ve ben çiftliğe doğru sürerken kaymadığından emin oldu. Yolculuğun geri kalanında, o kadar da başıboş gibi görünmeyen köpeklerle sessizce konuştu.  rkek değildi ve bir gezinti olduğunda bunu biliyor gibi görünüyordu.

"Tam burada, tüm ekipmanlarımla olduğu yerde," dedi Seraphina'nın durağını göstererek.

Köpeği nazıkçe çalışan üç patisinin üzerine yatırdım ve Charlie onunla ilgilenmek için çömeldi. Seraphina homurdandı ve arka ayaklarını kaydırdı, ama kalabalık etmedi.

Yaralı köpek, otoyolun kenarında seslendiğinde sanki ona kimin yardım edeceğini çok iyi biliyormuş gibi topallayarak Charlie'nin yanına gelmişti. Charlie'yi izlemek muhteşemdi. Hayvanları çok sevdiği belliydi. İnsanlara karşı ne kadar kapalı ve temkinli görünse de, bu onun elementiydi. Yaralı köpeğe bakarken ondan nezaket ve şefkat yayılıyordu. İtiraf etmeliyim ki gösterdiği şefkati biraz kıskandım. Onun benim kurdumu okşamasını isterdim, her ne kadar ona hiç geçemeyecek olsam da.

"Röntgen cihazım yok ama bacağının kırık olduğu belli," dedi başını kaldırmadan. "Bana çantamı getirebilir misiniz? Ahırın hemen dışında. Onu sakinleştirip al ya alacağım."

Köpeği yan yatırıp işe koyulduğunda çantayı getirdim, bir ahırın samanlığında oturduğuna aldırıyor gibiydi. İşini bitirdiğinde uyuyan köpeğin yan tarafını okşadı.

"Sence ne kadar sürede doğurur?" Yanına   melip köpeğin şişmiş karnını kontrol ederek sordum.

"Boyutuna bakılırsa, yakında." Charlie'nin gülümsemesi yüzünü aydınlattı. "Tahminime göre birkaç gün içinde. Umarım Rob, en azından taşınacak kadar büyüyene kadar yavruların etrafta olmasına aldırılmaz. Belki mikro ipli olup olmadığına bakabiliriz."

Çikolata bakışlarıyla karşılaştım, gülümsedim. "Rob aldırılmaz. Yavru köpekleri kim sevmez ki?"

Gerçek şu ki, şekil değiştirenler köpek beslemek konusunda kararsızdı. Bazıları onları seviyordu çünkü onları alfa baskınlığı ile eğitmek çok kolaydı. Diğerleri ise, tipik kurtlar olmasak bile, yakın akraba bir türden evcil hayvan beslemeyi tuhaf buluyordu.

Wolf Ranch'in buraya taşındığımdan beri hiç köpeği olmamıştı ama bu, eğer sahibini bulamazsak bu yavruyu almayacakları anlamına gelmiyordu. Ve dediğim gibi, etrafta yavruların olmasını kim sevmez ki?

Bu yavruların k  k Lizzie ve Lily'ye ne kadar zevk vereceğini düşünerek kendi kendime gülümsedim, ger i biraz daha büyüdüklerinde onlardan daha çok zevk alacaklardı.

"Onu burada gözetimsiz bırakmak istemiyorum," dedi.

Başımı ahır kapısından dışarı eğdim. Geç olmuştu ve Charlie'nin geceyi geçirmesi gereken son yer ahırdı. Bencilce davranarak onu yatağında istiyordum, ne kadar kalırsa kalsın. Yapacak işlerimiz vardı, mesela benim ona farklı pozisyonlarda sevişmeyi göstermem gibi.

Charlie kadar fedakâr değildim ama bana biraz ilgi göstermesinin zamanı gelmişti. Evet, sesim mızımız bir piç gibi çıkıyordu.

"Onu yatakhaneye kadar taşıyacağım. Birkaç eski battaniye bulabilirim. Onu benim odamda yere yatırırız. Sonra da seni benim yatağıma yerleştiririz."

Gözleri büyüdü ve utangaç bir şekilde başka tarafa baktı ama "Evet, lütfen" dedi. Siktir, evet.

C HARLIE

"KADIN, köpek uyuyor ve iyi. İlgi sırası bende."

Shadow adını verdiğim köpeğin yanına diz çöktüm, yumuşak tüylerini okşadım ve şişmiş karnını hissettim. Levi'nin homurdanan ses tonuyla omzumun üzerinden ona baktım. Yatakta yatıyordu, sırtı yatak başlığına yaslanmıştı. Üstsüzdü ve... çarpıcıydı. Tanrım, bu adam beni istiyordu. Beni elde etmişti ve daha fazlasını istiyordu.

Önce yatmak için hazırlandım ve banyoya gittikten sonra ona pek dikkat etmedim.

Belki de bu benim tarafımdan yapılmış bir hataydı.

Yavaşça ayağa kalktım. Onun tişörtünü giydim, bir gece önce aldığım tişörtü. Başka bir şey giymemiştim. Bakışları vücudumu taradı ve göğüs uçlarımla sertleştiğini bildiğim göğsüme yerleşti.

"Kendini ihmal edilmiş mi hissediyorsun?" Yatağa doğru yürüdüm, sonra sürünerek yanına diz çöktüm. Çarşaf beline kadar geliyordu ama sertleşmiş sikiinin nasıl eğildiğini gizlemek için hiçbir şey yapmıyordu.

Kanun adamı gitmişti. Kovboy gitmişti. *Tamamen* erkekti ve gözleri sadece beni görüyordu. "Öyleydin," dedi, sesinde bir somurtkanlık vardı.

Güldüm. "Peki, *tam olarak* ne ihmal edildi? Hiçbir yerinin acımasını ya da ağrımını istemiyorum," diye cevap verdim umarım seksi bir sesle.

"Bebeğim, içimde bir yer çok şiddetli ağrıyor. Oraya özel ilgi göstermen gerekecek."

Levi'nin bu eğlenceli yanını seviyordum. Agresif öpücükleri, güçlü elleri vardı. Ama bu? Bu... eğlenceliydi.

Eğildim ve elimi çenesine koyup onu öptüm. Dudaklarım nazik ve hafifti. Ellerim omuzlarının, göğsünün ve karnının sert kaslarını takip edip üzerinde kayarken, dudaklarımı çenesi boyunca ve boynundan aşağıya doğru gezdirdim. Avuçlarımla altında gerildiklerini ve sertleştiklerini hissettim. Dokunulamayacak kadar sıcaktı, teni yumuşaktı, göğsündeki az sayıdaki saç kafasındakinden daha koyuydu.

Yaladım, sonra tıpkı onun benimkilere yaptığı gibi meme uçlarının yassı disklerini emdim.

Yukarı baktım.

bakışlarını üzerimde buldum. İzliyordu.

Bana dokunmadı, sadece keşfetmeme izin verdi. "Tamam mı?" diye sordum.

Sert bir kahkaha attı. "Siktir, bebek. Yapacağın her şeye bayılırım."

Bir elimle çarşafı kalçalarından indirdim. Alçaldıkça alçaldı, böylece siki serbest kaldı. Hiçbir şey giymiyordu. Ve hiç de mütevazı değildi. Onun vücudunda mütevazı olacak hiçbir şey yoktu. Şu kovboy takvimlerinden birinde olmalıydı.

"Buran acıyor mu?" Başımı eğip sikinin tepesini öperek sordum. Dudaklarımı yaladım, tuzlu özünün tadına baktım.

Tısladı ve kalçaları istemsiz bir şekilde büküldü.

"Tekrar içine girmek canımı acıtıyor," diye cevap verdi. Kelimeler birbirine sürtünen kayalar gibiydi. Kaba ve yuvarlanmış. "Bu sefer senin ağzın olacağını düşünmemiştim, ama lanet olsun, bebeğim. Yala onu. Evet, işte böyle. Ne kadar iyi bir kızsın, sakso çekmeyi öğreniyorsun. Oh kahretsin..."

Bana küçük bir talimat verdikten sonra hiçbir şey söylemedi çünkü onu derinlere, gidebildiğim kadar derine, boğazımın arkasına kadar götürmüştüm. O kadar büyük ve kalındı ki... hayal ettiğimden de büyüktü. Nefes alamıyordum, bu yüzden biraz geri çekildim, durakladım, sonra burnumdan bir nefes aldım ve tekrar denedim. Bunu daha önce hiç yapmamıştım ama pornolarda görmüştüm. Ne yapacağımı biliyordum ya da bildiğimi umuyordum.

Üzerinden kalkıp sertçe emerken yanaklarımı çukurlaştırdım. "Lanet olsun, öğürme refleksin yok."

Bir tane olmadığının farkında değildim ama bu durumda bunun iyi bir şey olduğunu varsaydım. Dudaklarımı yalayarak ona tekrar baktım. Çenesi sıkılmış, boynundaki tendonlar kasılmıştı. Elleri sanki saldırmamak için kendini tutmaya çalışıyormuş gibi yatağı kavırıyordu.

"Bu iyi bir şey mi?" Merak ettim.

Bir saniye önce onun zonklayan aletinin üzerine eğilmiştim, bir saniye sonra Levi beni sırt üstü çevirdi ve üzerime çıktı. "İyi misin?" diye nefes aldı. "Daha iyi olsaydı, gerçekten canım yanardı."

"Hoşuna gittiğini sanmıştım." Kafam karışmış bir şekilde ona baktım. Eğer doğru yapıyorsam neden bırakmamı istesin ki?

"Daha fazla hoşlansaydım, boğazından aşağı istediğimden daha hızlı boşalırdım. Bu gece işler böyle yürümeyecek. Bu gece ben oynayacağım. Seni kaç kez boşaltabileceğimi öğreneceğim."

"Kulağa hoş geliyor ama ben istiyorum ki..." Söyleyemedim ve bakışlarımı başka yöne çevirdim. "Ne? Bana ne istediğini söyle."

Parmağıyla çenemi geriye doğru itti, ben de bakışlarına karşılık verdim.

"Sikini istiyorum. İçimde. Bunu çok sevdim." Hoşuma gitmişti. Bir erkek tarafından öpülmeyi, öpüşmeyi, dokunulmayı falan hayal etmiş olsam da, içimde bir aletin olmasını hayal ettiğim şeyle gerçek olan şey farklı şeylerdi. Levi ile yapay penis arasında hiçbir benzerlik yoktu. Eve döndüğümde çekmecemdekini atacaktım. O zamana kadar Levi'inkini bir tur atmak istiyordum. Ya da iki kere.

Yüzüne yavaş bir sırıtış yayıldı. "Oh, sikini alacaksın, merak etme."

Beni yukarı çekmek ve tişörtten çıkmama yardım etmek için geri çekildi. Kollarımı kaldırdığımda hâlâ uyumakta olan Shadow'a baktım.

Levi parmağıyla yüzümü geri çevirdi. "Eğer uyuyan bir köpek dikkatini dağıtıyorsa, o zaman bunu doğru yapmıyorum demektir."

Gözlerimi kırpıttım ve ona mahcup bir gülümseme verdim. "Özür dilerim."

"Bu tür şeyler için bir hesap tablom olmamasına rağmen her şeyi organize etmeyi ve benzerlerini sevdiğin için... işte olacaklar. Sikişmemiz için bir ajanda. Hazır mısın?"

Sırıttım, başımı salladım. Beni çok iyi anlıyordu ve bu kalbimi yerinden oynattı.

Eli boynumdan aşağıya, göğüs ucuma doğru kaydı. Bir kez fiske vurdu, sonra daire çizdi. "Bu bebeklerle oynayacağım ve sadece meme ucuyla oynayarak boşalabilecek misin göreceğim. Sonra o muhteşem kalçalarını ayıracağım ve kendimi onların arasına yerleştireceğim. İyi bir dil darbesiyle boşalacaksın. Sonra g-noktanı bulacağım ve tekrar boşalmadan önce on saniye yapıp yapamayacağını göreceğim. Hepsini anladın mı?"

Başımı salladım ve göbeğimi sıktım.

"O zaman, belki o zaman, sana sikimi veririm. Seni sırt üstü yatırarak başlayabilirim, ama hiç şüphem yok, dört ayak üzerine çevirip arkadan becereceğim. Belki seni daha da sertleştirmek için yatağa yatırırım. Eğer iyi bir kız olursan ve boşaldığında adımı haykırırsan, sana birkaç eğlenceli sikiş yolu daha gösterebilirim. Tüm bunlara var mısınız?"

Aramıza baktım, ne kadar sert olduğunu, derisinin nasıl gerildiğini, boyuna uzanan damarın kanla şiştiğini gördüm.

"Öylesin," diye karşılık verdim.

Ayak bileğimden tutup beni aşağı çekti, böylece sırtüstü yatmıştım. İki saniyeden kısa bir süre içinde ağzı göğüslerimdeydi. Dilini bir meme ucumun üzerinde gezdirirken diğerini çimdikledi. Biri nazik, diğeri sert iki hissin karışımıyla kıvrandım. Eğildi ve meme ucumu ağzına alıp emmeye başladı. Anında bacaklarımın arasında cevap veren bir çekiş hissettim. Doğruldu, başımı geriye attım, bacaklarım onun arkasında huzursuzca hareket ediyordu.

"Kendine dokun," diye emretti. "Ben bu meme uçlarıyla uğraşırken kendini nasıl boşalttığını göster bana."

Çok yaramaz hissettirdi. Hedonistik. Ama yaptım, çünkü bu yüzden buradaydım, değil mi? Kendimi şımartmak için mi? Stres atmak için mi? Parmaklarımı bacaklarımın arasına kaydardım. Kadınlık organlarım uyarılmış, kayganlaşmış ve şişmişti. Kadın vücudunun sekse hazırlanmak için nasıl değiştiği inanılmazdı.

Diğer meme ucuna geçtiğinde inledim. Bunu yapmak bile istememiştim ama parmaklarımdan biri boğumuna kadar sıcaklığıma battı. Sularına dalarken avucumu klitorisimin üzerine bastırdım, kalçalarımı sallarken avucumu ve parmaklarımı dalgalandırdım.

"Aynen öyle, Doktor. Kendini benim için azdır." Daha yüksek sesle inledim.

"Ben daha ağzımı oraya sokmadan boşalacak mısın? Yapabilir misin?"

Bir meydan okuma gibiydi. Dayanmak zorunda değildim. Gelmem için bana meydan okuyordu. Gözlerimin yuvalarına geri dönmesine izin verdim, ağzımı açtım ve gırtlaktan gelen bir sesle "Uhn."

"Yapabilir misin, Doktor?"

"Uhn."

"Göster bana."

Geçmişte yalnızken yaptığım gibi kendimi çalıştırdım, ama şimdi Levi'nin beni izlediğini bilmek daha ateşliydi. Nasıl hoşlandığımı görmek.

Çok uzun sürmedi. Nefes nefese bir iniltiyle boşaldım. Kalbim kaburgalarımın doğru hızlı bir vuruş yaparken kaslarım sıkıştı ve nabız gibi attı. Çok iyi, çok tatmin edici hissettiriyordu. Ve bu sevişmemizin sadece başlangıcıydı.

Orgazm geçerken nefesimi tuttum, hâlâ parmaklarımı çalıştıırıyordum.

Levi kollarının üzerine kalktı ve sert, sahiplenici bir öpücükle ağzımı aldı. Onunla buluşmak için kalçalarımı kaldırdım ve çok sert ereksiyonunu hissettim. Dudaklarıma karşı inledi. "Henüz değil, güzelim. Gündemimde hâlâ bir adım daha var."

Bacaklarımın arasına girip verdiği sözü yerine getirirken göz kapaklarım titriyordu. Aslında,

uyumama izin vermeden önce ajandasındaki her maddeyi uyguladı. Onun yatağında.

C HARLIE

İKİ GÜN GEÇTİ. Seraphina ile olan çalışmalarına ve Colorado'daki personelle yaptığım telefon görüşmelerine ve raporlara odaklanmışken, cinsel bir bulanıklık içindeydim. Taşınabilir ultrasonu kaldırırken hayvanın böğrünü okşadım. "Sanırım bu yolculukta ikimiz de biraz hareketleneceğiz," diye mırıldandım.

Seraphina'nın kulağını oynatması, duyduğunun tek göstergesiydi. Keely gibi her sıcak detayı sormasını beklemiyordum.

Levi'nin bana yaşattığı orgazmların sayısını unutmuştum. Her birinin nasıl ve ne zaman olduğunu takip ederek bunun bir tablosunu yapmalıyım, böylece eve döndüğümde güzel pasta grafiğini duvara asabilirdim.

Her iki gün de şerif olarak vardiyadaydı ama Levi eve geldiğinde özenli, titiz ve eğlenceli bir sevgiliydi. Bana her göz kırptığında, gülümsediğinde ya da beni her öptüğünde, bir erkekle birlikte olma konusundaki tüm kaygılarım ve endişelerim azalıyordu. İçime girdiğinde, ister yatakhane'deki kanepenin koluna eğilmiş olsun, ister Seraphina'nın yanındaki boş kabinde şipşak sevişiyor olalım, hiçbir şey düşünmüyordum. Duyulmayı ya da bulunmayı değil. İşim hakkında değil. Levi ile aramızdakilerin ne anlama geldiğini de... Çünkü bunun sadece on dört günlük bir seks ilişkisi olduğunu açıkça belirtmiştik. Babam hakkında değil. Ya da Dax. Ya da herhangi bir şey.

Clint ve çiftlikteki diğerlerinin birbirimizden hoşlandığımızı bildiklerini hissetmeme rağmen yorum yapmadılar. Neyse ki Clint günün sonunda evine, karısının ve kızının yanına gitmekten memnundu. Johnny'ye gelince, erkenden gelip işini yaptı ama gün batımından çok önce ayrıldı. Levi bana Boyd ve Audrey'nin şehirde kaldığını çünkü Audrey'nin bu hafta hastanede vardiyası olduğunu söylemişti. Bu anlaşmanın ayrıntılarını bilmiyordum ama ortalıkta yoklardı.

Herkes meşguldü. Ben de Levi ile meşguldüm.

Ondan hoşlanmıştım. Onun yanında kendimi rahat hissettim. Kendim olabileceğimi hissettim ve bu çok şey ifade ediyordu. Çılgınca ve eğlenceliydi ve istediğim her şey vardı. Yine de büyük bir sorun vardı. Bu bir kaçamaktı. İki haftalık. Daha fazlası değil. Bana seksi öğretmesi ve V kartımı

yumruklaması gerekiyordu. İkisini de yaptı.

Titiz ve özenli bir öğretmendi ve ben de çok hevesli bir öğrenciydim. Kukum her şeyden karıncalanıyordu

Dikkatini vermişti ve daha fazlasını istiyordu.

Aramızdaki şey gerçektir ama bir son kullanma tarihi vardı. Yaklaşık bir haftam kalmıştı ve Seraphina'yı toplayıp Claymore'lara geri dönecektim. Wolf Ranch'i ve Levi'yi arkamda bırakacaktım.

İstediği buydu. Sadece iki hafta teklif etmişti. Daha fazlasını değil. Bu sürenin ötesini düşüneneğine dair aptalca fikirlere kapılamazdım. Ben onun için bir kaçamaktım. Aksini söylememişti ve eğer ona sorarsam, yapışkan, muhtaç kadın ben olurum.

Ben öyle değildim. Hiç olmadım.

Seraphina mırıldandı ve ben de ona gülümsedim. "Sen onları sevip bırakan tiplerdensin, değil mi? Zavallı Eddison'u başka bir kısrak bulması için bırakıp gün batımına doğru gitmekle ilgili bir sorunun yok."

Kabul ediyormuş gibi başını salladı.

Cep telefonum bir mesaja işaret edecek şekilde çaldı. Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu çünkü arayan ya Keely ya da Dax'tı. Seraphina'yı bir kez daha okşadıktan sonra çantamdan telefonumu aldım.

"Kahretsin." Keely değildi.

Dax: Sevkiyat hala gelmedi.

Mesaja baktım. Açıkçası, mala pis ellerini sürmediği için rahatlamıştım. Bu satılmadığı anlamına geliyordu. Ama aynı zamanda hâlâ kancada olduğum ve sinir bozucu mesajlar aldığım anlamına da geliyordu.

Hayatıma ne olduğunu merak ederek ahırın kirişlerine baktım. Kovboyları beceriyor ve uyuşturucu satıyordum. Ona tam olarak istediğini vermiştim. Birinin özenli davranıp uyuşturucuyu kilit altına alması benim suçum değildi. Yine de, Dax mantıklı değildi.

Ben: Tamam

Başka ne yazacağımı bilemedim. O kadar çok şey yazmak istedim ki. "Ee?" ya da "Siktir git." ya da "Anlaştık."

Hemen cevap verdi.

Dax: Diğer partiyi de getirsen iyi olur. Yoksa.

Gözlerim anında yaşlarla doldu. Kaçış yoktu. Ne şekilde olursa olsun ketamini istiyordu. Artık bu işin çok içindeydim. En başından polise gitmeliydim. Yapmalıydım, yapmalıydım, yapmalıydım.

"Charlie!" Clint bağırdı.

Gözlerimi sildim ve telefonumu çantama geri koydum. "Buradayım!" Geri seslendim, sonra kafamı Seraphina'nın bölmesinden dışarı uzattım.

Hızla bana doğru geliyordu ama yüzündeki gülümseme o anki endişemi yarıda kesiyordu. "Sanırım anne olmak üzeresin."

Aklıma hemen Levi ve kullandığımız prezervatifler geldi. Bildiğim kadarıyla işe yaramışlardı ve ben de doğum kontrol hapı kullanıyordum.

"Shadow doğum yapıyor gibi görünüyor." Benim için ahırın kapısını açtı. "Gel hadi."

Birlikte yatakhaneye doğru yürüdük, adımlarımız hızlıydı. Levi'nin yatak odasından Shadow'u ana odada başkalarının gelip onu kontrol edebileceği rahat bir köşeye taşıdık. Kanepelerin yerini değiştirmiştik, böylece bir tarafta duvarla, diğer iki tarafta da kanepelerin arkasıyla çevrelenmişti, böylece kendini sözde bir yuvası varmış gibi hissediyordu. Altında eski battaniyeler vardı, bu yüzden rahattı. Biz yanına vardığımızda iki yavru çoktan dışarı kaymıştı.

Clint'in sessiz kalması için parmağımı dudaklarıma götürdüm. Shadow ne yapacağını biliyordu ve ben sadece süreci bozacaktım. Sadece gerekirse yardım ederdim. Bir tane daha verildikten ve

Shadow zarı yaladıktan sonra, kanepenin arkasına yaslanarak süreci izleyen Clint'e baktım.

"Yanında ısıtıcı ped var mı?" Fısıldadım.

Başını salladı, sonra onu almaya gitti, ben de bebekler sıcak kalsın diye battaniyelerin altına sıkıştırdım. Clint kabloyu aldı ve fişe taktı.

Toplamda sekiz yavru vardı. Bazıları tamamen siyah, diğerkleri ise siyah ve beyazdı. Minik ve mükemmeldiler ve gururlu bir Gölge tarafından emziriliyorlardı.

Akşam yemeğı vakti geldiğinde, yeni çiftlik bebeklerinin haberi yayılmış ve herkes ziyarete gelmişti.

"Fazladan bir ata binmeyi kabul ettim, dokuz köpeğe değil," diye alay etti iri yarı bir kovboy, şapkasını kafasında düzeltirken. Güzel bir kızıl saçlı arkasından dolandı ve yavru köpeklerin önünde dizlerinin üzerine çöktü.

"Çok tatlı!" diye nefes nefese kaldı.

Ayağa fırladım ve kot pantolonumu fırçaladım.

"Ben Rob Wolf, bu çiftliğin sahibiyim." Bana küçük bir gülümseme verdi ve elini uzattı. "Daha önce gelip kendimi tanıtmadığım için özür dilerim."

"Charlie Banbrook."

"Sen bir erkek değilsin," dedi göz kırparak.

"Herkes bana böyle söylüyor," diye karşılık verdim. "Tanıştığımıza memnun oldum. Beni ve Seraphina'yı ağırladığınız için teşekkürler. Köpekleri getirmedim ama *sürpriz*!" Parmaklarımı jazz ellerinde açtım ve onları salladım.

Kıkırdadı ve çenesini kızıl saçlıya doğru eğdi. "Bu benim karım, Willow."

Willow. Sağdaki. DEA ajanı.

Terlemeye başladım, sanki yakınımda olduğum için bir şekilde kokumu alabilirmiş gibi. Bana baktı ve sırıttı. "Bu eskrim seçmekten çok daha iyi."

Marina'nın Billings'e alışverişe gittiklerini söylediğini hatırladım.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Yerde, yavruların yanında Willow'a katıldım.

"Bir tane tutuyoruz." Willow, Shadow'un kulaklarını okşadı. Bu bir soru değildi, kesin bir ifadeydi, sanki Rob'un aynı fikirde olmamasına meydan okur gibiydi.

O yapmayınca omzumun üzerinden kocasına baktım.

Omuz silkti. "Mutlu eş, mutlu kader."

Bu, "mutlu eş, mutlu hayat"ın garip bir varyasyonuydu ve hem Clint hem de Willow ona şüpheyile baktılar.

"Ne?" Omzunu tekrar kaldırdı. "Bu doğru. Eskrim alışverişine gittin ve bu beni mutlu etti," dedi Willow'a. "Şimdi de seni mutlu edecek bir köpek yavrusu seçiyorsun."

Willow ona gülümsedi ve sanki o bir aptalmış gibi başını salladı. Ama köpek yavrusunu kabul ettiğı için tartışacağını sanmıyordum.

Herkesin bilmek isteyeceğini düşünerek yüksek sesle, "Shadow'da mikroçip olup olmadığını kontrol ettim ama yok," dedim. "Ayrıca yerel hayvan barınağını arayıp onu bulduğumuzu söyledim ama daha önce onun eşkaline uyan bir köpeğin kaybolduğunu bildirmemişlerdi."

Willow, "Shadow'un bizde kalacağı kesin," dedi. "Ama ben kesinlikle onun yavrularından birini de istiyorum."

"Becky de bir tane istiyor," dedi Clint.

"Ben de öyle," diye araya girdi Marina. "Boyd'un da bir tane isteyeceğini biliyorum. Lizzie için."

"Nedense içimden bir ses, tüm bunlar bitmeden burayı köpeklerin istila edeceğini söylüyor," dedi Rob hayıflanarak ama hoşgörölü bir gülümseme takındı.

"Özür dilerim," dedim sahte bir yüz ifadesiyle.

"Hayır, Shadow'u bulup kırık bacağını düzelttiğin için sana minnettarız. O kanyonda bir gün daha geçirseydi ölebilirdi," dedi Clint.

Bu dođruydu ve neler olabileceđini dűşűnmek hoşuma gitmiyordu.

"Ve bu yavrular-" Willow dehşete kapılmış bir halde elini ağzına kapattı.

"Öyle bir şey olmadı," dedim hemen. "O iyi olacak ve yavruların hepsi de sağlıklı görünűyor."

"Hey, görünüşe göre hepiniz bensiz bir parti veriyorsunuz." Levi'nin derin gümbürtüsü kalbimi yerinden oynattı. Omzumun üzerinden ona baktım. Bakışları yavru köpeklerde değil, doğrudan bendeydi. Doğruca yanıma geldi, çömeldi ve elini sırtıma koydu. "Burada neyimiz varmış?"

Sanki anneymişim gibi gururla gülümsedim. "Sekiz küçük kıpır kıpır yavru."

Sırıttı. "Kıpır kıpır yavrular. Çok şirin." Yavru köpeklere hâlâ bakmamıştı bile. Onun yerine yüzümü inceledi, bazen onda gördüğüm o hayranlık dolu bakış açıkça yerinde duruyordu.

Açıkçası onun bu ilgisini hak edecek ne yaptığımı bilmiyordum. Benimle ilgili özel bir şey yoktu. Diğer kadınlardan farklı ya da daha güzel bir yanımda yoktu. Yine de öyle olduğunu düşünüyor gibiydi.

"Sizi bilmem ama yavru köpeklere bakmak beni acıktırıyor," dedi Levi. Tamamen saçmaydı çünkü yavru köpeklere *bakmamıştı* bile.

"*Hayatta* olmak insanı acıktırıyor," diye takıldı Marina. Bana baktı. "Yemin ederim, bu adamlar bir ayının kış için depoladığından daha fazla yiyor."

Levi alay etti. "Ayılar balık ve yaban mersini yer. Biz kırmızı et yeriz."

Marina güldü. "Merak etme. Bu sabah dondurucudan biraz biftek çıkardım. Siz etoburlar için bolca kırmızı et var." Bana baktı. "Peki ya sen? Aç mısın?"

"Evet, et yiyor," dedi Levi.

Çifte gönderme yapmak isteyip istemediğinden emin değilim ama Clint ve Rob biraz tıkandılar ve gülümsemelerini gizlemek için başka tarafa baktılar.

Yüzümdeki sıcaklığı görmezden gelmeye çalıştım. "Biraz biftek isterim. Tabii yeterince varsa." Marina her öğünde onlarla birlikte yememi beklese de, aile zamanlarına müdahale etmediğimden emin olmak için hep sorardım.

"Tabii ki var. Rob, sen ızgarayı yakarsan gerisini ben hallederim." Elini uzattı ve bana baktı. "Lütfen kadın olduğum için yemek yaptığımı ve bu koca kafalıların kendilerini besleyemediğini düşünme. Aslında oldukça becerikliler. Geçen sabah da söylediğim gibi, yemek yapmayı çok seviyorum. Özellikle de fırında pişirmeyi."

"Geldiğim gece ev yapımı hamburger ekmeklerinizin tadını çıkardım. Çok lezzetliydi. Ve tarçınlı çörekler." Hatırladıkça ağzım sulandı. "Gidip akşam yemeği için temizleneyim."

Levi kulağıma, "Yardım edeceğim," diye mırıldanarak amımın sıkışmasını sağladı.

Lanet olsun. Wolf Ranch'te olmayı çok sevdim. Herkes çok iyiydi. Sakin. Bir takım, bir aile gibiydiler. Yani öyleydiler. En azından çoğu.

Burayı sevmekten daha kötüsü, *Levi*'yi çok fazla seviyordum. Bir anlaşma yapmıştık, iki haftalık zevk ve sonra ben ayrıldım.

Ama bunu hesaba katmamıştım. Onların geniş ailesinden biriymişim gibi hissetmeyi. Bu kadar çok seveceğimi.

Yavru köpek sahibi olmak üzerine. Tanrım, yavru köpeklerden daha duygusal ne olabilir ki? Aşık olacağımı hesaba katmamıştım.

Kahretsin.

Aşık mı oluyordum?

Bu kesinlikle planın bir parçası değildi. İki hafta içinde olmazdı ve ben bunun yarısında bile burada değildim. İlişkilerde yeni olduğum için mi seksi olduğundan daha fazla önemsiyordum? Sadece seks olması gerekiyordu.

Ama bu *sadece* seks değildi. Elbette, karşılaştıracak bir şeyim yoktu, ama biliyordum. Bu

normal değildi. Levi ve benim aramızdaki bağ, kimya... daha fazlasıydı.

Levi'ye baktığımda, şimdi geri çekilmem gerektiğini fark ettim çünkü daha derine düştüğüm her gün, ayrılmak zorunda kaldığım zamanı daha da zorlaştıracaktı.

Çünkü öyleydim. Sadece babam için geri dönmek zorunda değildim, Dax de ancak bu kadar sabredebilirdi. Eğer ketamini Bay Claymore'a teslim etmezsem ya da Colorado'ya yanımda götürmezsem bir şeyler yapacaktı. Ne olduğunu bilmiyordum ama iyi bir şey olmayacaktı.

Ve bu daha da derinde olduğum anlamına geliyordu. Daha da büyük bir belaya. Gerçekte ne olduğumu öğrenirse bu Levi için daha büyük bir ihanet demektir.

Ve bu düşünceyle birlikte, memnuniyet hissi de uçup gitti.

Ya da en azından denedi, ama merdivenlerin yarısında Levi beni omzuna attı ve her şeyi çabucak unutmamı sağladığı duşa taşıdı.

C HARLIE

"Siz dışarı çıkıp ızgara yapın. Bizi kız kıza konuşmaya bırakın." Marina adamları büyük çiftlik mutfağının arka kapısından kovdu.

Wolf Ranch'te bir partinin yaklaşık kırk dakika sürdüğünü tahmin ediyordum. Marina'nın bifteleri dondurucudan çıkardığını söylemesinden bu yana geçen sürede büyük çiftlik evi insanlarla dolmuştu. Çoğuyla daha önce tanışmıştım ama birkaç yeni kişi de vardı. Kimse kapıyı çalmadı. Herkes gürültülüydü. Gürültülü ve arkadaş canlısıydı.

Clint'in küçük kardeşi Rand, en iyi arkadaşı Nash ile birlikte geldi. Belki birkaç kişi daha. Hala hepsini bir araya getirememiştim. Kim kiminleydi falan. İsimlere gelince, hepsini doğru anlamak için isim etiketleri yapmam gerekecekti.

Adamlar Marina'ya itaat edip dışarı çıktıklarında, büyük mutfakta Marina, Audrey, Willow ve Clint'in karısı Becky ile birlikte kaldım. Audrey ve Becky kucaklarında yeni doğmuş bebekleriyle masadaki sandalyelerde oturuyorlardı. Becky'nin bebeği Lily gürültülü bir şekilde emziriliyordu. Marina ve Willow ortadaki adada yemek hazırlamakla meşguldü.

Kendimi garip hissederek Audrey'nin bebeği Lizzie'ye baktım. "Onu kucağına almak ister misin?" diye sordu gözlüklerini burnuna doğru iterek.

İçine kapanık biriydim, insanlardan pek hoşlanmazdım ama bebekleri severdim. Çok yumuşak, çok küçüktüler. Çok rahatlardı.

"Evet, lütfen," diye itiraf ettim, yanına oturmak için bir sandalye çektim. Bebekler hayvanlar gibiydi, tamamen masumdular. Her zaman kendileriydiler. Gündemleri yoktur. Tombul bebeği kucağıma aldım ve kaşlarımı kaldırıp kocaman gülümsemeye devam edebileceğim şekilde kolumun kıvrımına yatırdım.

"Kaç yaşında?" Merak ettim.

"Beş aylık," diye yanıtladı Audrey. "Yakında kendi başına oturmaya başlayacak."

"Üreme nasıl gidiyor?" Willow domates dilimlemekten başını kaldırarak sordu.

Seraphina'yı kastettiğini biliyordum ama yine de aklım hemen Levi'ye gitti. Evet, eğer kadınlar

bir damızlığa üremesi için para ödeselerdi, en yüksek parayı o alırdı.

"Bu iyi bir şey. Hormon seviyelerine göre implantasyon çoktan gerçekleşmiş. Sadece izleyeceğim ve seviyelerin her gün ikiye katlanmaya devam ettiğinden emin olacağım."

"Bu harika! Ama yine de emin olmak için bir süre daha kalsan iyi olur, değil mi?" Marina yüzünde muzip bir ifadeyle sordu. "Belki *damızlığıyla* biraz daha zamana ihtiyacı vardır diye?" Döndü ve kaşlarını salladı.

Yanaklarım kızardı ve elini ağzına sokmuş olan Lizzie'ye baktım. Audrey'nin bakışları keskinleşti. "Ooh, bilmem gereken bir şeyler mi oluyor?" Odadaki tüm kadınlar dönüp bana baktı. Yüzüm kızardı. "Um..."

"Yaşasın! Var, değil mi?" Marina'nın sesi zafer kazanmış gibiydi.

"Bekle, kiminle?" Becky talep etti. Lily'yi gazını çıkarmak için omzuna kaldırdı. "Levi!"

Willow mırıldandı, gözleri neşeye benzer bir şeyle parlıyordu.

Becky'nin nefesi kesildi. "Levi! Aman Tanrım. Clint de ranzayı paylaşma konusunda çileden çıkacağından korkuyordu."

"O kadar da zor durumda değildi," diye itiraf ettim, biz oraya gitmeden önce duşta bana yaşattığı orgazmın etkisiyle bedenim hâlâ rahat ve gevşekti.

"Ah, bu beni çok mutlu etti," dedi Becky. "Levi harika bir adam. Sessiz ama tamamen güvenilir ve itimat edilir biri. Çok çalışkan."

"Ve sadık," diye ekledi Willow. "Rob, Levi'nin Wolf Ranch'e geldiği andan itibaren oraya yüzde yüz bağlı olduğunu söyledi. Şimdi şerif olarak yeni görevinde bile."

"Sadece bir hafta daha buradayım," dedim hızlıca, birden kendimi çöpçatan programlarından birindeymişim gibi hissettim. Reality şovları izlediğimden değil. Televizyona ayıracak vaktim yoktu.

Ayrıca, Levi'nin Wolf Ranch'ten asla ayrılmayacağını bilmek, bu iki haftanın ötesinde bir şansımız olduğuna inanmamı sağlayacak pek bir şey yapmadı. Colorado'daki evimde babam vardı. Onu bırakamazdım.

"Doğru, elbette," dedi Becky ama hepsi merakla beni izlemeye devam ediyordu. Ne kadar kibar ve misafirperver olsalar da ilgi odağı olmaktan nefret ediyordum.

"Yani daha çok özel olarak mı konuşuyor?" Becky sordu.

"Evet, öyle mi? Genelde buralarda köşede sessizce oturan adamdır," dedi Willow.

"Biraz konuşuyor." Gerçi birlikte olduğumuz zamanlarda dilini daha çok başka şeyler için kullanırdı. Ama bazı sırlarını bana açmıştı; anne babasının ölümü ve bunun için adaletin sağlanmaması. Babasını suçlayan boğucu büyükanne ve büyükbabası tarafından büyütülmek. Tüm o travmadan sonra sahip olduğu ilk ev olan bu çiftliğe bağlı hissetmesine şaşmamalı. Hoş karşılandığımı hissettim ve sadece birkaç gündür buradaydım.

Ve bu insanlar... naziktiler. Bunu hissedebiliyordum.

Bana bakıp gülümseyen tatlı bebek gibi onlar da gösterişsizdi. Sağlam. İyi insanlardı.

Ortam Bay Claymore'un çiftliğinden yüzde yüz farklıydı. Buradaki insanlar Colorado'da tanıdığım herkesten daha kendileriydi. Ben bile burada kendimi rahat hissediyordum. Sanki kanıtlamam gereken bir şey yokmuş gibi. Ne bir kadın, ne beyaz olmayan biri, ne de bir profesyonel olarak.

Fikirlerime ve sınırlarıma saygı duyulurdu. Claymore'da -Dax dışında- destansı sorunlar olduğundan değil. Ama orası çalışan bir çiftlikti. Tam anlamıyla öyle. Herkes maaş aldığı için oradaydı. Bu çiftlikteki herkes, geçimini sağlayacak bir ücret almasına rağmen, burada *yaşıyordu*. Burası sadece bir işyeri değil, bir evdi.

"Peki, geri dönme şansınız var mı? Damızlıklarımızla çiftleştirmek için buraya başka bir at

getirme?" Marina sordu.

Willow, "Benim aygırım değil," dedi ve hepimiz güldük.

Omuz silktim, Lizzie'yi döndürdüm, böylece oturdu ve bana baktı, ellerimi koltuk altlarına sıkıştırdım. Bacağımı salladım, o da biraz zıpladı. "Bilemiyorum. Muhtemelen ayarlanabilir."

İstiyordum. Gelecek hafta Levi ile vedalaşmayacağımızı bilmeyi çok istiyordum. Onun yerine "sonra görüşürüz" olacaktı.

Ama bu çılgıncaydı.

Bir işim ve babam vardı. Levi şerif adayı olmasa bile, Wolf Ranch'e tamamen bağlıydı. Birlikte olmamızın imkanı yoktu.

Lanet olsun.

LEVI

LANET OLSUN.

İçeri girdiğimde Charlie'yi kucağında Lizzie'yle bulduğumda göğsümde garip ve burkucu bir şey oldu.

Neydi o? Siktir.

Özlem mi?

Audrey'i Lizzie'yle görmüş ve ilk kez *Charlie'nin bebeklerimi doğurmasını istediğim* anı yaşamıştım. Bu benim hayal gücümdeydi. Şimdi Charlie bir bebek tutuyordu. Kucağında bir bebekle nasıl görüneceğini hayal etmeme gerek yoktu.

Bunu ben istedim. Geçen yıl boyunca arkama yaslanıp neredeyse tüm en iyi arkadaşlarımın çiftleşmesini izledim. Boyd. Colton. Rob. Clint.

Kıskanmamıştım. Onların sahip olduğu şeyi istediğimden bile emin değildim. Çok yaşlanmadan önce çiftleşmem için beni yönlendiren kurdun biyolojisine sahip değildim. Ya da en azından benimki bastırılmıştı.

Elbette, eşimi bulacağımı umuyordum. Ve kesinlikle bir dişi kurtla çiftleşmeyi hayal etmiştim, asla bir insanla değil.

Ama Lizzie'yle bebekçe konuşurken Charlie'nin yüzündeki o tatlı yumuşaklığa bakınca kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Bunu ben istedim.

Kahretsin, bunu onunla yapmak istiyordum.

Bu on dört gecedен daha fazlasıydı. Seksten çok daha fazlasıydı. Charlie ve ben birbirimize uyuyorduk. Ona aşık oluyordum. Onunla ilgili her şeye. Aşırı aktif zihni ve işkolikliği. Baş başa kaldığımızda duvarlarının yıkılması. Onu güldürdüğümde kendimi bir dağ kadar büyük hissediyordum. Onu boşalttığımda.

Bir hafta içinde gideceğini düşünürsek, nasıl hissettiğim oldukça büyük bir sorundu.

Yanına gidip bir kolumu gevşekçe beline doladım ve Lizzie'ye surat asarken ona katıldım.

"Önce yavru köpekler, şimdi de bebekler. Sanırım aşırı şirinlik yüklemesi altındayım," dedi

Charlie bana gülümseyerek.

siyah kirpiklerini.

"Seraphina o tayı doğurana kadar bekle. Çok güzel bir yavru at olacak."

Charlie'nin gülümsemesi ilk geldiğinden çok daha kolaydı. "Biliyorum! Fotoğraflarını göndermem gerekecek." Sonra gülümsemesi sanki o da ayrı kalacağımızı düşünüyormuş gibi duraksadı.

Bunun doğru olmadığını biliyordum.

"Ziyarete gelmem gerekebilir. Eddison'ın yavrularına bizzat bakabilirim," dedim ama bunun doğru olmadığını biliyordum. Böyle bir şey yapılmazdı. Claymore gibi yüksek maaşlı bir müşteriyle olmazdı. Biz arkadaş değildik. Aygırımızın yavrularını "ziyaret etmek" için çiftliğine öylece gidemezdik. Bu hiç profesyonelce olmazdı.

"Tamam, sanırım bu garip olurdu," diye yüksek sesle itiraf ettim.

Charlie'nin gülümsemesi geri döndü. "Onu tutmak ister misin?" diye sordu, bebeği uzatarak.

Dürüst olmak gerekirse mi? Bu iki bebeğin çiftliğe gelmesinden bu yana geçen birkaç ay içinde hiçbirini kucağıma almamıştım.

Eksikliğini hissettiğim bir şey olduğunu da düşünmemiştim.

Elbette bebekleri aşırı korumacı babalarından ve onların üzerine titreyen annelerinden ve teyzelerinden ayırmak zordu.

"Çok isterim," diye dürüstçe cevap verdim, küçük tatlılık demetini kabul ederek. "Merhaba, Lizzie-loo," diye mırıldandım, koltuk altlarından tutup göz hizasına getirdim.

Küçük yüzü devasa bir gülümsemeye dönüştü, dili uzadı, ayakları

tekmeledi. "Şu haline bak. Çok küçüksün."

"Çılgılık attığında bunu söylemeyeceksin," dedi Boyd, arkamdan yaklaşıp kızının gülümsemesini çalmak için eğilerek. "Bebeğin ciğerleri çok sağlam, sana söyleyeyim."

Charlie güldü. "Bu iyi bir şey. Demek ki ihtiyaçlarını iletebiliyor."

"Boyd kıkırdayarak bebeği benden aldı ve başının üzerinde tuttu. Güldü ve zevkle guruldadı. Boyd onu almadan önce yaklaşık on saniye elimdeydi. Minik kızın babasını nasıl parmağında oynattığına gülmek zorunda kaldım. On beş yıl sonra nasıl olacağını hayal edebiliyordum. Çiftlikteki tüm erkekler uyanık devriye geziyor olurduk.

Charlie'nin sırtını önüme doğru çektim ve kollarımı arkadan ona doladım. Ona karnına bir bebek koymayı ne kadar çok istediğimi söylemek istedim. Tohumumu ekmeyi ve büyümesini izlemeyi. Boyd ve Audrey'nin yerine bizim güzel meleğimizi taşıdığını görmek.

Ama biz orada değildik. Ve bu fikir ne kadar cazip gelirse gelsin, oraya varabileceğimizi düşünmüyordum.

Hayır, Charlie gidiyordu ve ben kalmak

zorundaydım. Yoksa kaldım mı?

Lanet olsun. Gerçekten tekrar insanlar arasında yaşamayı düşünüyor

muydum? Biriyle çiftleşmeyi? Bu çılgınlıktı. Charlie'yi sadece birkaç gündür tanıyordum.

Yine de bu düşünce, büyükannem ve büyükbabamla yaşadığımı hatırladığımda genellikle yaptığı gibi kurdumun kıvrılmasına ve öfkelenmesine neden olmadı. Ya da bir hafta önce olduğu gibi, ranzayı bir insanla paylaşmak zorunda olduğumu düşündüğümde bile.

Huh.

Belki bu şey mümkün olabilir... Belki?

C HARLIE

Ertesi gün Seraphina'nın burnunu okşayıp böğrünü ovarak, "Burada hâlâ büyük anne sensin," dedim. "Sekiz küçük sevimli yavrumuz olması, senin gelmiş geçmiş en güzel taya sahip olmayacağın anlamına gelmez." Burnunu çekip beni dürten ata mırıldandım. "Bu yavruların babasının kim olduğundan emin değilim ama Eddison'ın damızlık olduğunu söyleyebilirim."

Gülümsedim.

"Kelimenin tam anlamıyla," diye ekledim. Görevi ülkenin dört bir yanındaki masum kısrakları hamile bırakmak olan bir damızlık at.

Gülümsedim ve ona biraz kesme şeker verdim.

Yavru köpeklerin doğduğunu görmekten ve en azından kısa bir süreliğine de olsa kendi erkeğime sahip olmaktan duyduğum mutluluk baloncuğum cep telefonum çaldığında söndü.

Çantamdan aldım ve Dax olduğunu gördüm. Daha önce aradığını da gördüm. Bir ya da iki kez değil, defalarca. Shadow'la ilgilenirken hepsini kaçırmıştım ve sonra herkesle akşam yemeği yedim. Cevap vermek zorundaydım çünkü durmayacağını biliyordum ve daha sonra Levi etraftayken onunla yatakhane konuşmak istemiyordum.

Ayrıca, onun gerçekten ne kadar dengesiz olduğunu bilmiyordum.

"Alo?" Kimin aradığını çok iyi bilmeme rağmen sordum. "Alo," diye alaycı ve beklentili bir şekilde hırladı.

Yüzümü buruşturdum.

"Buraya ne zaman dönüyorsun?" Gerçekten zeki bir adam için aptal gibi konuşuyordu. "Gelecek hafta." Bundan daha fazlasını paylaşmayacaktım.

"Malları aldın mı?"

Gözlerimi sıkarak kapattım. "Hayır. Sana sipariş ettiğimi söyledim. Faturayı gördün. Ayrıca kargoyu kontrol etmediğimi de söyledim."

"Seni kontrol ediyorum. K olmadan ortaya çıkarsan boku yersin." "Sipariş üzerine."

"Bekliyor olacağım." Kapattı.

Cep telefonumu kucağıma bıraktım, başımı ellerimin arasına aldım. Ne yapmam gerekiyordu? Telefonum tekrar çaldı ve sıçradım. Arayan Dax değil, Bayan Vasquez'di.

"Merhaba," dedim kalbimi sakinleştirmeye ve sesimi dengelemeye çalışarak.

"Seni kötü bir zamanda mı yakaladım canım?" diye sordu. Sesindeki endişeyi duyabiliyordum. "Hayır. Ne oldu?"

"Meşgul olduğunuzu biliyorum ama büyükbabanızla ilgili bir şey oldu."

Ayağa fırladım. "O iyi mi?" Seraphina'nın ahırından çıktım ve ahırın uzun orta koridorunda volta attım.

"O iyi. Öğle yemeği hazırlamaya çalışıyordu. Ocakta sos ısıtıyordu." "Tanrım," dedim elimi alnıma koyarak.

"Onu unuttu ve yanmaya başladı, duman dedektörlerini çalıştırdı. Yan odadan duydum ve oraya gittim. Evi havalandırdık, endişelenecek bir şey yoktu. Tedirgin ve öfkeliydi. Sanırım ne yaptığını anlayınca kendinden biraz utanmıştı."

Gözlerimi kırıştırdım, zihnimde babamın kendi içinde hüsrana uğradığını gördüm. Yemek artıklarını ısıtmak kadar basit bir şeyi mahvetmek onu rahatsız ederdi.

"Izgara peynir yedik ve o da kitabına gömüldü. Akşam yemeği hazırladım ve birazını ona götürdüm, böylece bu gece yemek yapmadı."

"Teşekkür ederim, Bayan Vasquez." Ön kolumla duvara yaslandım, alnımı duvara dayadım. Gözlerimi kapadım. "Sensiz ne yapardım bilmiyorum."

"Sanırım zamanı geldi, canım. En azından gün boyunca onunla kalacak birini düşünmenin zamanı geldi." "Muhtemelen haklısın. Döndüğümde bir bakarım, eğer fazladan göz kulak olmanızda bir sakınca yoksa

Ben dönene kadar."

"Güzel, sorun değil. Ona göz kulak olurum."

"Yarın seni kontrol edeceğim. Ve teşekkür ederim."

Telefonu kapattı ve ben orada durup düşündüm. Sertti.

Çok sert. "Hey, bebek."

Levi'nin sözleriyle sıçradım. Ellerini havaya kaldırdı. "Özür dilerim. İçeri girdiğimi duyduğunu sandım."

Başımı salladım. "Sorun değil. Dikkatim... dağınık." Uzanıp çantamdan bir antiasit aldım ve ağzıma attım.

"Neler oluyor?" diye sordu. Beni kollarına çekti, ben de ona izin verdim. Bana sıkıca sarılması, göğsünün yanağımın altında olması güvende hissettirdi. Sanki her şey o kadar da kötü değilmiş gibi.

Yine de öyleydiler.

Bütün gün çiftlikte kalmıştı ama Colton'la birlikte bir şeyler yapmak için bir yerlere gitmişlerdi... Tam olarak emin değildim. Çatıyı yamamak gibi bir şey. Yatağından çıktığımdan beri onu görmemiştim. Evet, yatağından. Ayrı yatak olayından vazgeçmiştim.

"Ultrason testleri folikül büyümesi gösteriyor, bu yüzden yumurtlamaya yakın olduğumuzu tahmin ediyorum, ama... her neyse.

Seraphina iyi," dedim ona.

"Aslında atı sormuyordum ama iyi gitmesine sevindim." Çenemi yukarı kaldırdı, yüzümü inceledi. "Yürüyüşe çıkmak ister misin? Yağmur bulutları toplanırken, güzel bir gün batımı olacak gibi görünüyor."

Yürüyüş. Çok basit bir zevk, ama kendime neredeyse hiç izin vermediğim bir zevk. Başka biri beni davet etmedikçe. Bu kadar çok çalışmam aptalcaydı.

"Kulağa harika geliyor."

Bir kolunu omuzlarıma doladı ve beni ahırdan çıkarıp ana evin önünden geçirdi.

dağın yamacına doğru giden bir patikaya rastladık. Patika tozluysa ama araziye sarı ve mavi kır çiçekleri serpilmişti.

"Nereye gidiyoruz?" Ben sordum.

Levi bir tepeyi işaret etti. "Orada çok güzel bir manzara var."

Gösterdiği yöne bakmak için çenemi eğdim. "Kulağa harika geliyor."

Bir tepenin zirvesine varana kadar yaklaşık on beş dakika boyunca sessizce yan yana yürüdük.

Tüm çiftliğin muhteşem manzarasına sahip küçük bir plato.

"Buraya." Levi beni tırmanmama yardım ettiği dev bir kayanın yanına çağırdı. Tepeye ulaştığımda nefesim kesildi. Vadi altımızda yeşil bir halı gibi serilmişti.

"Bu inanılmaz," diye nefes aldım.

"Bir şeylere farklı bir açıdan bakmaya ihtiyaç duyduğumda buraya gelmeyi seviyorum," dedi.

"Bazen sadece dışarı çıkmak, binalardan, insanlardan ve yapılardan uzaklaşmak büyük fark yaratıyor."

"Bunu görebiliyorum."

Yapabilirdim. Sorunlarım artık o kadar da büyük gelmiyordu. Doğanın ne kadar büyük olduğunu hissettiğimde değil.

"Peki orada ne yaptın?" diye sordu, sesi sakın ve neredeyse yatıştırıcıydı. Şakacı bir tonu yoktu. Ciddiydi. Gerçekten bilmek istiyordu.

İçimi çektim. Paylaşmak, ona anlatmak istediğim o kadar çok şey vardı ki. Bir tanesini seçtim. En çok anlayabileceğini düşündüğüm bir tanesini. "Büyükbabamdan uzakta olmak çok zor. Ben yokken yan komşum ona göz kulak oluyor ama sanırım bu yeterli değil. Biraz önce beni aradı ve evde yangın alarmı çaldığını çünkü büyükbabamın ocakta kalan yemekleri ısıtmayı unuttuğunu söyledi. Yandı."

"Oh kahretsin." Eli sırtımda alçak bir yere yerleşti.

"Biliyorum." Gözlerimi hızla kırptırdım ve ağlamama asla izin vermediğim gözyaşlarımla savaştım. "Sevdiğin insanların zihinsel olarak kötüleşmesini izlemek çok zor."

"Eminim." Beni göğsüne doğru çekti ve gücünün beni sarmasına izin verdim.

Onunla birlikte olmanın verdiği hissi seviyordum. Çok güvende. Önemsenmek. Hayranlık. Daha önce hiç kimse bana böyle hissettirmemişti. Ve burada yalnızdık, sanki bu balonun içindeydik. Yine de hayatımdaki sorunlardan, başka bir yerde olan bir şeyden bahsediyordum.

"Omuzlarınızda çok fazla sorumluluk var," dedi. "Ve her şeyi çok ciddiye alıyorsun." "Almak zorundayım." Başımı kaldırıp ona bakabilecek kadar geri çektim. Mavi bakışları çok derindi, sanki

Dipsiz, sanki onun içini görebiliyormuşum gibi. Sanki beni tanıyormuş gibi. Anlıyordu. Ama anlayabilir miydi? Çok şey sakladım. Çok büyük, korkunç bir sırrım vardı.

"Tabii ki biliyorsun."

Şakağımı öptü. "Bir geceliğine her şeyi unutmana yardım etmeme ne dersin?"

Kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun?" Sorunlarım ortadan kalkmıyordu ve ben de *Her şeyi.*

Saçımı geriye doğru okşadı. "Bu gece büyükbaban için yapman gereken bir şey var mı?"

Bunu düşündüm. "Hayır. Bayan Vasquez daha dikkatli izleyeceğini söyledi. Muhtemelen şu anda programını izliyor ya da kitap okuyordur. Şimdi bir şeyleri karıştırmak istemiyorum."

"Peki ya Seraphina ya da Shadow için?"

"Seraphina hazır ve Shadow'un sadece işini yapmak için dışarı çıkması gerekiyor. Ona biraz su vermem gerekecek. Clint onu biraz önce besledi."

"Bunun dışında mı?" diye sordu, kayadan inmeme yardım ederken. Ben aşağı atlarken elini uzattı. Tanrım, çok sakin, çok sabırlıydı. Çok... hoştu.

"İşte bu kadar," dedim.

Kolunu belime doladı ve beni çiftliğe giden patıkaya geri götürdü. "Güzel, o zaman benimle birlikte bağlanacaksın."

Yolun ortasında durakladım. "Ne demek istiyorsun?"

"Sadece bu." Gülümsedi ve kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu. Çiftlik için her zamanki kot pantolonunu ve tişörtünü giymişti ama ben onu şerif üniforması içinde de seviyordum. İtiraf etmeliyim ki beni tahrik ediyordu. Kadınlar her zaman üniformalı bir erkeğin seksi olduğunu söylerlerdi ve ben de buna karşı çıkamazdım. "Bağlanacaksın. Yapman gereken ya da yapabileceğin hiçbir şey olmayacak çünkü benim esirim olacaksın. Ve ben seninle kötü yolumu bulacağım."

Aman Tanrım.

EVI

Charlie hakkında öğrendiğim tek şey, onun gülünç derecede zeki olduğuydu. Beyni her zaman çalışırdı. Kıpırdamadan otururken bile bir şeyler düşünüyordu. Beynin bilgisayar tarayıcısındaki sekmeler gibi olduğunu söyleyen bir söz vardı. Charlie'nin aynı anda yaklaşık elli sekmesi açıktı.

Onu suçlayamam. Şerif olmak beni aynı anda her türlü şikayet ve sorunla uğraşmak zorunda bırakıyordu. Neyse ki ilçe oldukça huzurluydu ve insanlardan çok doğal afetlerle ilgili sorunlarımız vardı. Charlie'nin ise yapacak çok işi vardı. İşi ve büyükbabası arasında, bu çok fazlaydı.

Ona yardım etmek, bu yükün bir kısmını omuzlamak istedim ama gerçekten yapamazdım. Ben veteriner değildim. Hayvan yetiştiriciliği konusunda neredeyse hiç bilgim yoktu ve patronu döndüğünde hamile bir kısırak bekliyordu. Büyükbabasına gelince, yaşlı adamı daha iyi hale getiremezdim. Onu ziyaret edip güvende olduğundan, daha fazla yiyecek yakmadığından emin olamazdım. Beş yüz mil uzakta yaşıyordu.

Yapabileceğim tek şey Charlie'ye bir mola vermektir. Zihinsel bir mola. Onu ne zaman altıma alsam, eylemlerimize teslim oluyordu. Çarşafın arasında o kadar da otoriter olmasam da emirlerime boyun eğiyordu. Bıraktı, unuttu. Bana o kadar güveniyordu ki düşünmek zorunda kalmıyor, hissetmekten başka bir şey yapmak zorunda kalmıyordu.

Bunun ne kadar büyük bir hediye olduğunu bildiğinden bile şüpheliydim.

Ona bundan daha fazlasını verebilirdim ve bunu yapmanın en iyi yolu, her şeyi teslim etmesi gereken biri için düşünebildiğim en iyi yol onu bağlamaktır.

Niyetim hakkında ona yalan söylememiştim.

Tek yapması gereken orada yatmak ve boşalmaktır.

Yatak odasının kapısını arkamızdan kapattığımda yüzünü bana döndü. Çenesini yukarı kaldırdı ve bakışlarımla buluştu. "Bu bağlama işi rodeolardaki gibi buzağı bağlama gibi bir şey değil, değil mi?"

Gölmekten kendimi alamadım. "Baldır ipi bacakları birbirine bağlar. Bacaklarını iyice ayırmanı istiyorum." Söylediklerimi anlayınca ağzı açık kaldı.

"Doll, düşünmeyi bırak."

Cevap olarak dudaklarını büzdü.

Ona doğru adım attım, yüzünü avuçladım. Öptüm. "Ne kadar güzel olduğun hakkında bir fikrin var mı?"

Bakışları kayarak uzaklaştı.

"Bunlar bileğindeyken ne kadar güzel olacağın hakkında bir fikrin var mı?" Bir elimi indirdim ve kemerimdeki kelepçeleri aldım.

"Aman Tanrım, her kadının fantezisi gibi."

Elimde olmadan sııttım. "Biliyorum, öyleyim."

Koluma bir şaplak attı.

"Bu senin için sorun olur mu? Yaptığımız şeyi yeni bir seviyeye taşıyor."

Bana baktı ve gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. "Çeneni kapatacak mısın artık? Az konuş, çok sik."

Kelepçeleri yatağın üzerine attım, anahtarı da komodinin üzerine, kolay ulaşabileceğim bir yere koydum... her ihtimale karşı. Charlie'nin de aynısını yapmasını izlerken önce kemerimi sonra da diğer kıyafetlerimi çıkardım.

Tamamen çıırılçıplak kaldığında, etrafında döndüm ve her bir santimetresini avuçladım. Çok etkileyici.

Kelepçeleri aldım ve bir bileğime taktım, diğer tarafını sarkık bıraktım.

"Yatağa doğru sürün. Yolda bana o muhteşem kıcını göster."

Söyleneni yaptı ve onu elleri ve dizleri üzerinde izlerken sikimi elime almak zorunda kaldım, sırtüstü düşmeden önce kıcı ve amı benim için mükemmel bir görünümdeydi.

Arkasından yaklaştım, yanına geldim ve kelepçeli bileğini tutup başının üzerine kaldırdım. Diğerini de alıp yanına getirdim ama zinciri yatak başlığının çitasına doladım ve kelepçeyi diğer bileğine geçirdim.

Yaptığım şeye bakarken başı geriye eğikti. Sonra çekiştirdi, kısıtlamayı test etti. Hiçbir yere gitmiyordu. Bir şekil değiştiren olarak, elimle hızlı bir çekişle yatak başlığındaki çıtayı kırabilirdim ama o bunu bilmiyordu.

"Tamam mı?" Sözleri kadar tepkisini de görmek için gözlerine bakarak sordum. Başını salladı, dudaklarını yaladı ve sonra bana istediğim sözlü "Evet "i verdi.

"Aferin kızıma." Onu dudaklarından öptüm ama fazla oyalanmadım. Vücudunda ağzıma alabileceğim daha çok yer vardı. Meme uçları dikkatimi çekti ve önce birini, sonra diğerini ziyaret ederek onu yavaşça ısıttım.

Birbirimiz için vahşi ve çılgınca davranmıştık. Bu sefer acele etmeyecektim. Tadını çıkaracaktım. Kurdum ve aletim anlaşmazlık içinde olsalar bile.

"Meme hastası olduğumu biliyor muydun?" Kabarık bir ucu ağzıma alarak sordum. "Levi," diye nefes aldı. "Beni çıldırtacaksın, değil mi?"

Göğüslerinin arasındaki vadiden ona baktım. Sııttım. "Planım bu."

Clint ya da Rob'un herkesi alt kattan çıkaracağını ummak zorundaydım çünkü işler çığırından çıkacaktı. Rob, Willow ve Colton'ın Charlie'yi ana evden duyabilecekleri kadar yüksek sesle. Çok yazık. Hepsini yeterince sık duymuştum.

Charlie inledi.

Göbeğine kadar öptüm, sonra daha da aşağıya indim, ellerimi kullanarak kalçalarını araladım, böylece arasına yerleşebildim. "Göğüslerini seviyorum bebeğim, ama amını seviyorum."

Ve ona ne kadar çok olduğunu gösterdim.

"LEVI," diye tekrar bağırdım. Adam diliyle çok acımasızdı. Bundan sağ çıkamayacaktım. Varlığımıdaki her iyon dilinin ucuna ve klitorisimin üzerinde nasıl gezindiğine odaklanmıştı. Alfabeyi mi takip ediyordu? Pusula mı? Kuzeyi güneyden, A'yı G'den ayırt edemiyordum. Tek bildiğim, o girdaptan hoşlandığımdı ve *tam orada* hoşuma gitmişti.

"Levi!" Hınzır dilinin küçük bir hareketiyle beni ittiğinde çığlık attım.

Dizlerim kulaklarına kenetlenmişti ve vücudum zevkten gerilmişti. Her yerim sıcaktı, tenim ter içindeydi. Ve tek yaptığı ağzını üzerime koymaktı. Henüz bana başka bir şeyle dokunmamıştı bile.

Kendini ellerinin üzerine kaldırdı. Gözlerimi kırıştırdım, dudaklarını yalayan yetenekli dilini izledim. Ona dokunmak, parmaklarımı saçlarının arasına sokmak ve bir öpücük için onu aşağı çekmek istedim. Ama bileklerimi oynattığımda elime geçen tek şey kısıtlamaydı. Hiçbir şey yapamıyordum.

Levi beni tamamen merhametine bırakmıştı. "Bu bir taneydi."

"Bir mi?" Sesim soluğum kesilerek sordum. "Henüz bitirmediğimi düşünüyorsun, değil mi?" Başımı salladım.

Eli amımı avuçladı ve tısladım, klitorisim hassaslaşmıştı. Islanmıştım ve beni okşayarak ıslaklığımı yaydı, sonra parmaklarını içime kaydırды. Beni çalıştırırken kıvrandım ve inledim ama elini başımın yanına koyduğunda minnettar oldum, bu yüzden başımı kaldırdı ve beni öptü.

Dilinde kendi tadımı aldım ama öpüşmek istedim. Buna ihtiyacım vardı. Tekrar boşalacaktım ve bunu durduramazdım. Seks yaptığımız diğer zamanlarda yaptığı keşiflerden sonra, g noktamı bulmuş ve şimdi ona odaklanmıştı. Uyarılmam için bir turbo düğmesi gibiydi. Parmaklarıyla okşaması beni hayal ettiğimden daha hızlı ve yoğun bir şekilde boşalmaya itti.

Bu sefer boşaldığımda ses yoktu ama yine de güçlüydü. "Levi, lütfen."

"Ah, yalvarmak. Buna bayılıyorum." Sikik herif.

Ama sikinin sertliğini ve kalınlığını kalçamda hissediyordum, onun da benim istediğim kadar içimde olmak istediğini biliyordum. Bekliyordu. Bekliyordu. Benimle oynadığını söyleyebilir miyim? Ama bunu alay etmek için yapmıyordu. Hayır. Bunu yapıyordu çünkü bana zevk vermekten hoşlanıyordu. Kelepçeler, ben dikkatini dağıtmadan ya da fikrini değiştirmeden bunu yapabilmesini sağlıyordu. Şimdi yalvarmaya çalışıyordum.

Yan masaya ve azalan prezervatif zulasına uzandı. Bir tanesini kalın boyundan aşağı kaydırıp kendini hazırlamasını izledim.

Bir elini kalçama koyarak beni yavaşça çevirdi, yüzüstü yatarken bileklerimin kelepçelerin içinde iyi olduğundan emin olmaya dikkat etti. Sonra dizlerimin üstüne çökmeme yardım etti, kığım yukarıda, başım aşağıda.

Kollarım başımın üzerinde gerilmiş ve göğüslerim yatağa bastırılmışken oynayabileceği tek bir yer vardı. Amım.

Yine de eli nazik bir vuruşla indiğinde nefesim kesildi. Avuç içi acıyı uzaklaştırdı. Parmağı kıkımın dikiş i arasından kayarak arka girişime dokunduğ unda ırkildim. Ben

yanılmışım. Saflık. Oynayabileceği birden fazla yer vardı. Ve ben orada hâlâ bakireydim. "Şşşt," diye mırıldandı, başparmağı en hafif okşamalarla oramı okşadı. "Almayacağım bu gece burada."

Eli uzaklaştığında yatağa geri döndüm ama *oraya* dokunulmasının iyi hissettirdiğini fark ettim. Hiç bilmezdim. İnsanların bunu yaptığını biliyordum ama bundan hoşlanan biri olacağımı hiç düşünmemiştim.

Neden şaşırıyım ki? Levi'nin benimle yaptığı her şey hoşuma gidiyordu. Vücudum konusunda ona güvenmişim. Kahretsin, yatağa kelepçelenmişim ve-

"Ah!" Uzun, yumuşak bir vuruşla içime kayarken tısladım. Dibe vururken, kalçaları benimkilere doğru bastırdı.

Eli yatıştırıcı bir okşayışla omurgamdan aşağı kaydı.

"Sana doyamıyorum," diye itiraf etti. "Her seferinde ilki gibi oluyor. Asla yetmiyor."

Vuruşları daha da sertleşti. İnanılmaz derecede derinleşti.

Tek yapabildiğim dayanmaktı.

Elleri kalçalarımı kavradı, beni yerimde

tuttu. "Levi!" Ağladım, daha fazlasına

ihtiyacım vardı.

Bir şekilde bunun ne anlama geldiğini biliyordu çünkü ben bilmiyordum. Beni sertçe beceriyordu. Hızlı, kalçaları bir piston gibi. Daha fazlasına nasıl ihtiyacım olabilirdi?

Eli altımda dolaştı ve birleştığımız yerde daire çizdi, sonra o ıslaklığı klitorisimi kaplamak için kullandı, parmaklarıyla hafifçe daire çizdi. Sonra çimdikledi.

Başımı arkaya atarak boşaldım. İçimden kopan inilti neredeyse ilkeldi, zevk o kadar yoğunlu ki. Göz kapaklarımın ardında renkler dans ediyordu ve ben de buna katlanıyordum. Levi beni sertçe almasını durdurmadı ama ritminin değiştiğini hissettim. Kontrolünü kaybediyordu.

Bir, iki kez ve içime boşalırken kelimenin tam anlamıyla hırladı, derinlere gömüldü.

Terli omzuma bir öpücük kondu. Yaladı. Hatta dişleriyle küçük bir ısırık.

Çekildiğinde yatağa yığıldım. Bitmişti.

Geri döndüğünü ve bileklerimi kelepçelerden kurtardığını hissettim. Beni kollarının arasına aldı, kendine doğru çekti ve uyudum. Güvende idim. Zihnim sadece beni tutan kolları düşünüyordu. Kendi yatağımın koridorun karşısında, çok uzakta olduğunu.

Tam da olmak istediğim yerde idim.

C HARLIE

Cep telefonum çaldığında Levi duşta olduğu için şükreliyordum. Claymore'un baş ustabaşısı Bob aradı. Yatakhaneinin mutfağında kahve yapıyordum, telefon kulağımla omzum arasına sıkışmıştı. Güneş doğu ovalarının üzerinden yeni yükseliyordu ve hava çok güzeldi. İş sohbeti için erken bir saatti ama hayvanlarla çalışırken herkes erken başlardı.

"İyi gidiyor gibi görünüyor. Şimdiye kadar çok iyi," dedim Seraphina'yı sorduğunda. Eddison'la bir deneme daha yapmak için Clint'le birazdan ahırda buluşacaktım. Atlar artık birbirlerine aşınaydı ve bu da yetiştirme sürecinin biraz daha sorunsuz ilerlemesini sağlıyordu. Yine de, heyecanlanmış bir aygır asla hafife alınmamalıdır.

"Buna sevindim. Buradaki herkesin yeni bir tay için sabırsızlanacağını biliyorum," diye cevap verdi. "Geçen gün online veteriner eczanesinden bir paket geldiği için aramıştım. Seni daha önce aramayı unuttuğum için özür dilerim."

"Doğru, evet. Endişelenecek bir şey yok. Sen bana söylemeyi unuttun, ben de geleceğini unuttum," dedim, sakın kalmaya ve normal görünmeye çalışarak.

"Buzdolabında saklanmasına gerek olmadığından emin olmak için açtım." Nefesimin kesilmemesi için dudağımı ısırdım. Kargoyu açmıştı. Kahretsin!

Doğru olanı yapmıştı. Ben de öyle yapardım. İlaçların ya da vitaminlerin ahırın buzdolabına konulmadığı için bozulduğunu öğrenmekten daha kötü bir şey olamazdı.

"Çok fazla ketamin var," diye yorumladı ve sonuna bir ıslık ekledi.

Sakin ol. Sakin ol.

"Öyle mi? Yanlış hatırlamıyorsam sipariş yaklaşık on bin miligramdı." Dax benimle uğraşmaya başlamadan önce sipariş ettiğim rakam aklıma geldi.

"Bence bu yüz binden daha fazla."

"O kadar mı?" Cevap verdim. Derin bir nefes alarak dişlerimin arasından yalan söyledim. "Görünüşe göre siparişi yanlış almışlar. İhtiyacımız olandan ya da benim istediğimden daha fazla

ketamin var. Eğer fazla göndermişlerse, bunu onlara bildirmem gerekecek. Sanırım eninde sonunda bunu atlatacağız. Son kullanma tarihi geçmediği sürece

hala iyi olabilir."

Küçük bir kahkaha attı. "Belki de siparişte klavyenizle bir sıfıra fazla bastınız. Eşim marketten teslim almak için bir sipariş verdi. Neden bahsettiğimi biliyorsun, değil mi? Evliliğimizi kurtardı sayılır."

Bob konuşkan biriydi, yapacak işlerim varken bu bazen sinir bozucu olabiliyordu ama bugün memnundum. Bu, ilaç dağıtımını bıraktığı anlamına geliyordu.

"Bir paket kahve filtresi istedi ama nasıl olduysa on tane çıktı. Bu fazladan sıfır, hayatımız boyunca bir daha onları satın almamıza gerek kalmayacağı anlamına geliyor."

"Sanırım haklısın. Biterse kime gideceğimi biliyorum," diye hafifçe cevap verdim. "Filtreler, ketamin değil."

Güldü. "Tamam. Bırakayım da işine dön. Paket ya da başka bir şey için endişelenme. Sen dönene kadar onu ofisine kilitledim."

Telefonumu cebime sokup kahvemden ilk yudumu aldıktan sonra tezgâha yaslandım ve ne yapacağımı düşündüm.

Bob siparişi biliyordu. Ketamin olduğunu ve büyük miktarda aldığımızı biliyordu. Bunu Dax'e nasıl verecektim? Claymore'un ahırlarındaki tüm atlara o kadar çok ilaç veremezdim ki ortadan kaybolmasını haklı çıkarayım. O kadar çok şişeyi *kaybedecek* değildim. Bu profesyonelce olmazdı ve daha fazla tehlike yaratırdı.

Boyumdan büyük işlere kalkışmışım. En başta polise gitmeliydim. Dax'i teslim edip kovulmasına ve cezasını çekmesine izin vermeliydim. Çok, çok aptalca davranmışım!

Doğru olanı yapmak zorundaydım. Sevkiyatı polise götürmeliydim. Bay Claymore'a gerçeği söyle.

Nasıl?

Cep telefonum öttü ve onu çıkarıp Keely'den gelen mesajı okudum.

Kelimeleri görmedim çünkü cevap tam o anda aklıma geldi. Mesajlar. Lanet olsun, Dax'ten gelen mesajlar vardı. Ketamini almamı istediğini söyleyen, nerede olduğunu soran, beni tehdit eden mesajlar. Polise gidip onlara kanıtı gösterebilirdim. Ona daha önce verdiğim ürün bilgilerinin sonuçları olacaktı ama bunlarla yüzleşecektim. Evet, anlaşma zamanı gelmişti. Aksi takdirde stres beni bitirecekti.

LEVI

"LEVI, BU INANILMAZ!" Charlie'nin nefesi kesildi. Yürüyüş yerine at sırtında Sheffield arazisine gitmiştik, bir şelale ve kaplıcanın birbirine karışmasıyla oluşan bir yüzme deliğinin üzerindeki sırtta. Sahibi burayı bir yıl önce miras olarak almış ve henüz taşınmamıştı. İhtiyar Sheffield'la dosttuk ve bir süredir ortalarda olmamasına rağmen onu hâlâ özliyordum.

Clint ve Johnny ile ata bindiğini duyduğumdan beri onu buraya götürmek için can atıyordum ve neredeyse hepsinin dişlerini dökecektim. Ona etrafı gösterecek olan bendim, onlar değil.

"Burası Rob'un çiftliğinin bir parçası mı?"

"Hayır, ama kullanmak için iznimiz var. Sahibi şu anda eyalet dışında ve biz onun mülküne göz kulak oluyoruz."

Kısrağımdan indim ve onu bir ağaca bağladım. Charlie Seraphina'dan inmeye başladı, ben de inerken onu belinden yakaladım.

"Oh."

Onu nazikçe ayağa kaldırmadan önce bir süre havada asılı tutarak şekil değiştiren gücümü göstermekten çekinmedim. Onun tüm ağırlığını ellerimde tutmanın verdiği hissi seviyordum, açılmış gözleri benimkilere kilitlenmişti. Kurdum onun benim elimde olduğunu, güvende olduğunu, korunduğunu bilmekten memnundu. Benim kurdum.

"Oh," diye tekrarladım ve dudaklarımı onunkilere değdirdim. Ona karşı hissettiklerim tutkulu ya da vahşi değildi. Farklıydı. Oh, onu sert ve derinlemesine becermek istiyordum, ama aynı zamanda ona değer vermek de istiyordum. Kısrağımın sırtına rulo halinde bağladığım battaniyeyi aldım.

"Bütün fetihlerini götürdüğün romantik yer burası mı?" diye sordu etrafına bakarak.

Hafiflemeye çalıştığını söyleyebilirdim, ama kelimelerin ardındaki kıskançlığı duydum. Diğer çocuklarla ata binmeye gittiğinde hissettiğim kıskançlığın aynısını. Güzeldi.

"Asla," diye yemin ettim hemen, içini rahatlatmak için. "Burası Wolf Ranch'te bizim için gizli bir yer sayılır. Çıktıkları dönemde Boyd'un Audrey'i buraya götürdüğünü biliyorum."

Markle denen şerefsizin bir şekil değiştiren çocuğu gözlerinin önünde vurması tam bir rezaletti. Şükürler olsun ki çocuk tüm olanlardan sonra iyiydi ve Audrey de eşinin bir şekil değiştiren olduğunu keşfetmeyi sorun etmemiştir.

Elini kendi elime sıkıştırdım ve onu yokuştan aşağı indirdim. "Buraya getirdiğim ilk ve tek kadın sensin." Gerçek buydu. Şekil değiştirenler insanlarla ilişkiye girmezdi, hatta benim gibi şekil değiştiremeyen melezlerle bile. Dişilerle çıkmaz ve onları çiftliğe ya da çiftliğin yakınına getirmezdik. En azından yakın zamana kadar. Aslında, insanlarla çiftleşmelerin son dönemine kadar, sürümüzdeki hiç kimse etrafına bir insan davet etmemiştir.

Hem de hiç. Adamların eşlerini bulmuş olmaları bir mucizeydi.

"Hadi," diye bastırdı, beni dürttü, sözlerime inanmadığı belliydi.

"Gerçek bu. Ben bir kadın erkeği değilim. Geceyi yatağında geçiren ilk kadın sendin."

Yüzünde bir şaşkınlık belirdi. "Bu olamaz..."

"Kafanı karıştıran ne?"

"Tecrübesiz olduğumu biliyorum ama sen ne yaptığını biliyor gibiydin. Bakire olanın ben olduğumu sanıyordum."

Güldüm. "Biraz pratik yaptım, evet. Tek gecelik ilişkiler ve bunun gibi saçmalıklar." Bundan daha fazla ayrıntıya girmeyecektim. Önceki kadınların hiçbirinin önemi yoktu. Söylediğimde ciddiydim. Onlar sadece onun için bir alıştırmaydı. "Geceyi yatağında geçiren güzel bir kadın değil."

Charlie'nin ifadesi hayvanlarla ilgilenirken olduğu gibi yumuşak ve açık bir hal aldı. *Bana* öyle baktığı için göğsüm sıkışmıştı.

Kahretsın. Ona aşık oluyordum.

Bu düşünce beni ürküttü. Hayatımın bu şekilde geçeceğini düşünmemiştim. Bir şekil değiştirenle çiftleşmeyi ve gerçekten şekil değiştirebilen ve içinde özgür olamayan bir kurtla sıkışıp kalmayan çocuklarım olmasını ummuştum. Ama Charlie'yle bunların hiçbirinin önemi yok gibiydi. İçinde bulunduğum durumun acısını unutmuştum. Geçmişte olanları. Sadece onu önemsiyordum. Şu an.

Onunla vakit geçirmek.

Onu boşaltmak.

Onu çılgılık attırmak.

Kahretsın, onu mutlu etmek.

Sulama yeri dağın yamacına sıkışmıştı, bir tarafında derin havuzu dolduran bir şelalenin bulunduğu dik bir uçurum yükseliyordu. Ayrıca termal bir kaplıca tarafından alttan ısıtıldığı için su tüm yıl boyunca ılıktı.

Kıyıda durduk ve şapkamı yere atıp üzerimdekileri çıkarmaya başladım.

Giysiler. Charlie'nin ağzı şaşkınlıkla açıldı. "Biz... çıplak yüzmeye mi gidiyoruz?"

Sıırtım, dışarıda çıplak olmaktan en ufak bir utanç duymuyordum. Diğerleri gibi yer değıştirip koşmasam da mütevazı değildim. "Kesinlikle öyleyiz. Merak etme, su sıcak."

"Öyle mi?" Suyun kenarına çömeldi ve parmak uçlarını berrak suda döndürdü. "Vay canına. Mükemmel." Biraz kızardı, gözlemcilerimiz olabilirmiş gibi önce etrafına baktı, sonra giysilerini çıkarıp suya girdi.

Ayağa kalktım ve küçük striptiz şovunu izledim, aletim sertleşiyordu.

Arkasından koştum ve kışını tokatladım, belinden yakaladım ve derin kısıma girerken onu taşımak için kaldırdım. Onu yanımda istiyordum, vücudunu suyun içinde ıslak ve sıcak hissetmek istiyordum.

"Mmm, bu mükemmel," diye mırıldandı, rahatladı ve ellerinin yüzeyde süzölmesine izin verdi.

Yüzünü bana dönmesi için onu çevirdim ve bacakları sırtıma dolandı. Sertleşmiş aletim amının dikişlerine yerleşti.

"Bu hafta burada olman güzeldi," dedim, düşüncelerimi aletimden ve onu biraz kaydırırsam içine gömüleceğim gerçeğinden uzak tutmaya çalışarak.

Kollarını boynuma dolayarak, "İnanılmazdı," diye kabul etti. "Sadece seksi kastetmiyorum."

Gelecek hafta gideceğı düşüncesi şimdiden içimde bir ağacı yıkma isteğı uyandırdı.

"Colorado'daki işine ne kadar bağlısın?" Vay be. Bu ağzımdan mı çıktı?

Sormak istememiştim. Ne önerdiğimden bile emin değildim. Birden ağzımdan çıkıverdi. Yine de cevabı bilmek istedim.

Yüz ifadesi hüznöl bir hal aldı. "Oldukça bağlı. Maaşı iyi ve eğer gün içinde babama bakacak birini bulmam gerekirse, bu pahalıya patlayabilir. Eğer gerçekçi olursam, bu çok yakında olacak."

"Doğru, baban." Yutkundum. Büyükannem ve büyükbabamı hiç düşünmemeye çalışıyordum. Düşündüğümde de bu hiçbir zaman şefkatli ya da sevgi dolu bir şekilde olmuyordu. Kan bağım olmadığı için bir akrabayı hesaba katmak tuhaftı. Beynim olasılıkları gözden geçirdi. Charlie ve büyükbabasının Wolf Ranch'e taşınmasını içeren olasılıklar. Cooper Valley'nin başka bir büyük hayvan veterinerine ihtiyacı olabilirdi ve Audrey'nin hafıza bakımı için destek alabileceğı bağlantıları olduğundan emindim.

"Bir çiftlikte oldukça güvende olur," diye teklif ederken buldum kendimi. Charlie yutkundu ve benimle bakışlarını kilitledi. "Ne diyorsun sen?"

Omuz silktilim. Ne diyordum ki? Gerçekten bir insanla yuva kurmak ve bir hayat kurmak istiyor muydum? Bu, çocuklarımızın kesinlikle değışmeyeceğı anlamına gelirdi.

Çocuklarımız

mı? Vay

anasını!

Charlie'den vazgeçmeme fantezilerimde gerçekten bu kadar ileri gitmiş miydim?

Görünüşe göre öyleymişim. Ama şekil değıştirenler insanlardan daha çabuk bağlanırlar. Benim sadece bir kaçamaktan fazlası olabileceğimi anlaması için bir haftadan fazlasına ihtiyacı vardı.

Birbirimizi bir haftadır tanıyorduk. Bir haftadır! Çoğu insanın buzdolabında bundan daha uzun süre yemek artıkları olurdu.

Onu korkutmak istemedim. Bu yüzden tedbirli davrandım. "Sadece bunu sevdiğimi söylüyorum." Onu sıktım. "Senden hoşlanıyorum, Charlie." Kafamdaki sözcükler aslında "seni seviyorum" "du ama onu korkutmak istemedim. Zaten çok fazla düşünüyordu. Daha fazla

düşünmesine gerek yoktu.

"Uzun vadeli şeyler önermek için muhtemelen çok erken ama gelecek hafta toparlanıp sonsuza dek gitme fikrinden de hoşlanmıyorum. Daha fazlasını keşfetmeyi gerçekten çok isterim."

Charlie'nin gözleri buğulandı ve hızla kırıştırdı. "Vay canına. Ne diyeceğimi bilemiyorum."

Kapatın. Tamamen. Geri çekilmek, kendimi toparlamak zorunda kaldım, her ne kadar sözlerim bizim kadar çıplak olsa da.

"Peki, daha fazlasına açık olalım," diye çekindim. "Yani, eğer sen de aynı şeyi hissediyorsan." "Hissediyorum," dedi.

"Ya da kafanda olduğunu bildiğim orgazm tablosu üzerinde çalışabiliriz. Sanırım çeteleniz için birkaç taneye daha ihtiyacınız var."

Güldü. "Orgazm tablosu mu?"

"O değil mi? Bakire olduğuna göre, sanırım daha önce dışarıda seks yapmamışsındır?"

Yuvarlanan gözleri aradığım cevaptı. "Bana bir saat ver. Bunu listenden çıkarabilirsin."

Onu sudan çıkardım, aniden seks bingo kartına bir delik daha açmak için umutsuzluğa kapıldım - açık havada seks için olanı. Onu getirdiğim kalın battaniyenin üzerine yatırdım ve bunun ne kadar eğlenceli olabileceğini gösterdim. Sadece kaçamağa odaklanmalıydım... sonsuza kadar değil.

C HARLIE

Ertesi gün, Levi vardiya için kasabaya gitmişti. Ranzanın mutfağında kahvemi içerken bana veda etmişti. Bu çok basit bir şeydi ama birlikte olduğumuzu gösteriyordu. Bir yaşam alanını paylaşıyorduk. Bir yatağı paylaşıyorduk. Günümüzü işte geçirmek üzere yollarımız ayrılırken bir çiftin birbirine veda ettiği samimi bir anı paylaşmak.

Levi'nin bir gün önce barda paylaştıklarından sonra güzel ama korkutucuydu. Daha fazlasını istediğini itiraf etmişti. Buraya taşınmakla ilgilenip ilgilenmeyeceğimi bile sordu. Audrey'nin babam için bakım bulmaya yardım edebileceğini söyledi.

Beni hangi pozisyonda sikeceğinden başka şeyler de konuşuyordu. Ciddi şeylerden bahsediyordu. Gerçek hayattan. Tıpkı sabahki veda öpücüğü gibi.

Şaşırmıştım. Hayrete düşmüştüm. Belki de bu yüzden cevaplarımda bu kadar temkinli davranmıştım. Bana durmaya hazır olduğuna dair bir işaret vermemiş olmasına rağmen daha fazlasını istemesini beklemiyordum. Ama daha önce de bu kadar ciddi olduğuna dair bir işaret vermemişti.

Ama bu öpücük. Bütün gün o basit öpücüğe dönüp durdum.

Bu benim için daha önce yaptığımız her şeyden daha önemliydi. Eğlenceli seksten daha fazla. Bağlanmaktan ve ona güven vermekten daha fazlası. Yol kenarında başıboş bir köpek bulmaktan daha fazla.

Bir şeylerin mümkün olduğu anlamına geliyordu. *Daha fazlası* için istendiğimi.

Bu beni bir düşünce bulanıklığı içinde bırakmıştı, ama neyse ki hep öyle görünüyordum çünkü ne Clint ne de Johnny bütün gün yorum yaptı.

Berbat hayatımı geride bırakabileceğimi düşündürdü. Dax'i görmezden gelmek istedim. Onunla ilgili her şeyi. Kendimi bu karmaşadan nasıl kurtaracağımı biliyordum ama bunu yapmak için Colorado'da olmam gerekiyordu. Ofisimden ketamin sevkiyatını almalı ve Dax'ten gelen mesajlarla

birlikte polise götürmeliydim. Onları Bay Claymore ile paylaşmalıyım. Sonuçlarıyla yüzleşmeliydim.

Ama Dax'ten kaçamazdım. Ya da aramalarından. Lanet olsun. Telefonumu alıp tuvalete atmak istedim. Kahretsin, ahırın uzak tarafındaki gübre yığınının içine atmak. Sadece bitmesini istedim. Ama Dax

Bunu bilmiyordum ve sineye çekmek zorundaydım. Bir süre daha dayanmak

zorundaydım. "Merhaba?"

"Burada oturmuş yeni bir arkadaşım ile yemek yiyorum," dedi. Sesi şaşırtıcı derecede hafifti.

"Selam, tatlım." Telefonun diğer ucunda Pops'u duyunca keskin bir nefes aldım, kalbim boğazıma kaçtı. "Bir arkadaşın yemek yemek için uğradı. Senin aksine o yemeğinde sos seviyor. Taze fasulyesine ve rostosuna bile."

Ellerim buz gibi oldu. Aynı anda hem kusmak hem de bayılmak istedim. Dax babamla birlikteydi. *Bizim evimizde.*

Ayağa kalktım, volta attım. Nerede yaşadığımızı biliyordu. Muhtemelen kapıyı çalmış ve babam da onu içeri almıştı. Herkes Dax'i severdi. Herkes onun oyunculuğuna *kanardı*. Büyükbabam bile.

"Sen iyi misin?" Sakin görünmeye çalışarak sordum.

Sesi üzgün ya da kırılgan gelmiyordu. "Peki, tatlım. Birkaç dizi izleyeceğiz. Sen yokken benimle kalacağını söyleydi. Ne güzel, değil mi?"

Babam akli başında olsaydı bir yabancıнын evde kalmasına izin vermezdi. Bu onun için zayıf bir andı ve Dax bundan yararlanıyordu.

"Dax'le tekrar konuşabilir miyim?" Babamın telefonu kapatmasını istemediğimden, onunla konuşmaya devam etmek istediğimden ve iyi olduğunu bildiğimden sordum.

"Öyle mi?" Dax sordu.

"Ona herhangi bir şekilde zarar verirsen, ben-"

"Ne yapacaksın? Tek istediğim paket, *tatlım*. Şimdi." "Ben Montana'dayım," diye karşı çıktım.

"Yarın sabaha kadar vaktiniz var."

Adımlarımda duraksadım. *Yarın sabah mı?* "O zamana kadar oraya varamam!" "Evet, yetişebilirsin. Kimi, tatlım. Bekliyor olacağız."

Telefonu kapattı.

Cep telefonuma baktım. Bu konuşmanın hiçbirini kaydedilmemişti. Bir mesaj değildi, bu yüzden söylediklerinin kanıtı yoktu. Beni nasıl tehdit ettiğinin. Dax'in evimde olduğu gerçeği.

Gitmek zorundaydım. Dediğini yapmak zorundaydım. Polise söyleme niyetim beklemek zorundaydı. Dax'e istediğini vermeliydim çünkü o babamla *birlikteydi*. Damarlarımda adrenalin pompalanıyordu. Yerimde duramıyordum. Düzgün düşünemiyordum. Gitmek zorundaydım.

Artık gitmem gerekiyordu. Büyükbabamın yanına gitmeliydim. Kahretsin. Seraphina.

Vay anasını. *Levi*. Neyse ki daha önce mesaj atmış ve bir trafik kazasında çalışmak zorunda olduğunu ve geç kalacağını, geceyi Clint'in ailesinin kasabadaki evinde geçirmeye karar verdiğini söylemişti. Trafik kazası için minnettar değildim, Tanrım. En azından beni durdurmak için burada olmayacaktı çünkü durdurursa gidebileceğimden emin değildim.

Kalbim onu terk etme fikriyle tam anlamıyla ikiye bölündü. Açıklama yapmadan, veda etmeden ayrılmak. Kalmamı istiyordu ama ben yine de buradaydım, karanlık çöktükten sonra veda etmeden kaçıyordum.

Başka alternatif yoktu. Böylesi daha iyiydi. Beni istiyordu, bildiği beni, sakladığım beni değil.

Neye dönüştüğümü bilemezdi. Öylece çekip gitmek, kaçtığımı düşünmesini sağlamak daha iyiydi.

Ona yalan söyleyemezdim. Zaten söyledikten daha fazla değil. Şimdi gözlerinin içine bakmak zorunda kalsaydım, ani ve aceleci bir gece yarısı kaçışını haklı çıkaracak bir şey bulabileceğimden şüpheliydim.

Kalkış.

Gerçeği öğrendiğinde zaten her şey bitecekti. Sonuçlarıyla yüzleşmeye hazırdım.

Polislerle. Bay Claymore'la. Ama Levi ile?

Bu kesik en derin kesikti.

Ama babama ulaşmalıydım. Önemli olan oydu.

Lanet olsun. Levi önemliydi. Çok fazla. Buradaki sorun da buydu. Levi planladığımız gibi sadece bir kaçamak olsaydı, umurumda olmazdı. O da beni gitmiş bulmazdı. Ama o daha fazlasıydı. Çok daha fazlası.

Çantamı kaptım, tüm eşyalarımı içine tıktırdım ve ahıra doğru koştum. Römorku kamyonu bağlamak ve Seraphina'yı içine yerleştirmek bir saat sürdü. Neyse ki Clint ve Johnny gece için çoktan gitmişlerdi ve ana evden kimse çıkmamıştı.

Birkaç dakika sonra yoldaydım.

Geç olduğu için şükrediyordum. Kimse beni çıkarken göremezdi. Kimse beni durdurmamıştı. Sabaha kadar kimse bilmeyecekti. O zamana kadar Colorado'ya dönmüş olacaktım ve babam güvende olacaktı.

Peki ya Dax? Onunla ne yapacağıma karar vermek için on saatlik bir yolum vardı. Düşüncelerimi, geçen her karanlık ve ıssız kilometrede daha da uzaklaşan Levi'den uzaklaştırmam gerekiyordu.

Levi, benim için her şeyi değiştirmişti. Keely'ye yapacağımı söylediğim şeyden çok daha fazlasıydı. V kartımı yumruklayacak bir sikten daha fazlasıydı. Ona güvenmeyi öğrenmiştim. Kendimi bırakmayı ve vücudumun tadını çıkarmayı. Başkasının vücudundan zevk almayı. Vermeyi ve almayı. Paylaşmayı.

Sevmek için.

Dün gecedен ve Levi'nin önerdiği şeyden sonra, Montana'da kalmakla ilgili kendi çılgın düşüncelerim vardı. Ya da bir tür uzun mesafeli ilişkiye devam etmek.

Ama bunun çılgınca olduğunu biliyordum.

Ve Levi ne yaptığımı öğrendikten sonra benimle asla ama asla ilişkisine devam etmeyecekti. Hala ne yaptığımı. Hayatımı mahvettiğimi.

Hayır, onu geride bırakmaktan başka çarem yoktu. Burnumu çektim ve yüzümden akan bir damla yaşı elimin tersiyle sildim.

En azından anılar bozulmamış olacaktı.

L EVI

"ZOR BİR GECE MİYDİ?"

Topuğumun üzerinde döndüğümde Clint ve Willow'un ahırdan bana doğru yürüdüklerini gördüm. Clint kolunun altında bir kutu taşıyordu.

Elimi yüzümde gezdirdim, şapkamı çıkardım. "Eyaletler arası yolda bir tır devrilmiş. Kimse yaralanmadı ama ortalık karıştı."

Janet ve Tom'un kasabadaki evinde fena halde sızmıştım. İşler nihayet yoluna girmişti ve ben ikiden sonra yatağa girmiştim ama yine de güneşle birlikte uyandım. Bütün gece dönüp durmuştum, belki de Charlie'nin yatağında olmasına alıştığım için. Onsuz uyanmak hiç eğlenceli değildi ve bunu tekrar yapmak için sabırsızlanıyordum.

"Eh, burada da bir küme var," dedi. Willow başıyla onayladı.

Kaşlarımı çattım. Her şey sessiz ve huzurlu görünüyordu, otoyoldaki vahşi manzaraya hiç benzemiyordu. Çiftlikte sabahın erken saatlerini severdim. Her şey sessiz ve sakindi. Taze, sanki gün olasılıklarla doluymuş gibi.

Clint kutuyu bana uzatacak kadar yaklaştı. Tipik bir nakliye paketiymiş, üst kısmı açıktı. İçine baktım, dolguyu kenara ittim. "İlaç şişelerine benziyor. Sorun nedir?"

Çenesini teslimata doğru eğdi. "Bu ketamin. Atları sakinleştirmek için kullanılır. Önemli bir şey değil, özellikle de buralarda."

Willow, "Ama eminim biliyorsunuzdur, sokaklarda hafif yatıştırıcıdan sakinleştiriciye ve tecavüz ilacına kadar her şey için kullanılıyor," dedi.

Şerif olarak öğrendiğim lanet şeyler. "Evet." Bu işin gidişatı hiç hoşuma gitmemişti. Clint başıyla onayladı. "Bir veteriner bunları taşıyabilir. Ama iki, belki üç şişe."

Elimi kutunun içine soktum, balonlu ambalajın etrafında biraz daha dolaştım. "Elli ya da daha fazla şişe olmalı."

"Aynen öyle."

İçimi çektim, çok yorgundum ve kahve içmeye hazırdım. Ve Charlie zamanı. Bu kadar önemli olan şeyin ne olduğunu ya da neden bana anlattığını bilmiyordum. "O zaman birazını geri gönder."

"Biz sipariş etmedik. Bu kontrollü bir madde. Sadece bir veteriner sipariş edebilir."

Dudaklarımı büzdüm, tam olarak ne sikim olduğunu anlamaya çalıştığı için ona bağırılamamaya çalışıyordum. "Çok yorgunum. Dökül bakalım, olur mu?"

Willow, "Paket Charlie'ye gönderilmiş," dedi.

Kapağın bir tarafını kapattım, onun adını ve Wolf Ranch'in bakımını gördüm. Dün telefonda kulak misafiri olduğum konuşma parçaları aklıma geldi. Kiminle konuştuğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Biriyle seks hayatı ve benim de buna dahil olmamı istemesi hakkında konuşmasına kulak misafiri olmak bir şeydi. Bir iş görüşmesine kulak misafiri olmak başka bir şeydi, ki öyle olduğu açıktı. Ama *ketamin* kelimesini duymuştum.

Ama hayır. Charlie'nin uyuşturucuyu yanlış kullandığına inanamıyordum. O çok sorumluluk sahibiydi.

Titizdi. Her satın aldığını listeleyen bir belgesi olduğundan bile emindim.

Willow kederli bir ifadeyle, "Clint bu paketi görünce beni almaya geldi," dedi. "Üzgünüm Levi, ama burada kesinlikle doğru olmayan bir şeyler var." O eski bir Narkotik ajanıydı. O bilirdi. Yine de buna inanamadım.

"O zaman bunu ona soralım." Yatakhaneye baktım, sonra omzumun üzerinden baş parmağım ile işaret ettim. "Onu ahırda kaçırdıysan, belki de içeridedir. Umarım büyük bir fincan kahve yapmıştır."

Willow başını salladı. "O burada değil."

"Peki, o zaman döndüğünde. Ya serumdan kafein almam ya da birkaç saat daha yatmam gerekiyor." Yatakhaneye ve yatağıma doğru döndüm, keşke Charlie kasabada ya da diğer kadınlarla birlikte olmasaydı ya da her ne yapıyorsa, benimle birlikte yorganın altına girebilseydi.

"O gitti."

Donup kaldım, arkamı döndüm ve ellerimi kalçalarımın koydum. "Ne dedin?"

"Gitti."

"*Gitti*," diye tekrarladım, dünyam duman oldu.

"Eşyaları gitmiş. Kamyon gitmiş. Treyler gitmiş. Seraphina gitti."

"Gitti mi? Benimle taşak geçiyor olmalısın. Dün gece sekiz civarında onunla mesajlaştım." Kelimeler sert dudaklardan döküldü. Clint, Johnny gibi şaka yapmazdı. Hele böyle bir konuda. Onu gırtlğından yumruklayacağımı biliyordu.

Omuz silkti, bir elini boynunda gezdirdi, sinirli olduğunu belli ediyordu. "O gitti. Gizlice kaçtı. Bunu ancak Seraphina'yı bulamayınca anladım. Önce onu gezmeye falan götürmüş olabileceğini düşündüm. Güzel bir sabahtı ve Johnny ile ben ona etrafı gezdirdiğimizde çok hoşuna gitmişti. Ama hayır."

"Gitti mi?" Bir kez daha söyledim. *Ne oluyor lan?*

Bir elini kaldırdı. "Bakın, ikinizin yakın olduğunu biliyorum."

Öyle miydi? Nasıl? Ona baktım. *Yakınlaşmanın sikişmek* için diplomatik bir kelime olduğunu biliyordu.

Elimde tuttuğumu bile unuttuğum kutuyu işaret etti. "Bu sipariş... İçine sıkıştırılmış ayrıntılı liste miktarla eşleşiyor. Bir ton K Vitamini sipariş etmiş."

"Sokaklardaki K Vitamini. Sanki yaptığı şey buymuş gibi argo bir terim kullanıyorsun - boku satıyor."

Kaşlarını kaldırdı. "Onun hakkında ne biliyorsun?"

"Ben ne bilirim ki?" İşkolik olduğunu biliyordum. Büyükbabasıyla yakındı. Hassas meme uçları olduğunu biliyordum. Dizlerinin arkasının gıdıklandığını biliyordum. Küçük bir kız olduğunu biliyordum.

Amina ulaşmadan önce sağ kalçasının iç tarafındaki beni öpmeyi severdim. Beni eve götüren kuzey yıldızı gibiydi.

Kutuyu işaret etti. "Bu onun için teslim edildi ve şimdi o gitti. Kayboldu, gitti." "Sence ona bir şey mi oldu?" Bu ihtimal beni biraz korkuttu. Etrafıma şöyle bir bakındım. yakınlarda bir çukurda onu kurtarmamı bekliyor olabilir.

"Her şeyi o aldı," dedi bana. "Eğer yaralansaydı ya da Seraphina'ya bir şey olsaydı bize söylerdi. Kimse her şey yolunda diye gecenin bir yarısı gizlice kaçmaz. Onunla ilgili bir şeyler var ve bence bununla bir ilgisi var." Kutuyu işaret etti.

"O bir uyuşturucu satıcısı değil." Şimdi suçlamalarına kızmıştım ama kutu yalan söylemiyordu. Bu kadar ketaminle ne yapmak istiyordu? Neden buraya getirtmişti? Seraphina'nın o kadar boka ihtiyacı yoktu ve eğer ihtiyacı varsa kasabadaki veterinerden alabilirdik.

Neden sır? Neden gizlice kaçtım?

Telefonumu çıkarıp ona mesaj

attım. *Ben: Neredesin bebeğim?*

Otuz saniye bekledim. Bir dakika. Hiçbir şey olmadı.

"Gelip gelmediklerini öğrenmek için Claymore'u aradım," dedi bana. "Bir şey çıkmadı. Gittiğine bile şaşırılmış görünüyor, demek ki yolculuğu planlanmamış ya da beklenmiyordu."

"Çok uzun bir yol," dedim. "Belki de henüz oraya varmamıştır." Gece boyunca araba kullandığını hayal bile edemiyordum. Burası ile Colorado arasındaki yollar oldukça düz olsa da, bir ton vahşi yaşam vardı. Arabalar ve hayvanlar hakkındaki istatistikleri çok iyi biliyordum.

"Bak, bir kaçamak yaptığınızı biliyorum ama o seni taşaklarından yakalamış. Bir şeylerin peşinde ve gitmesine izin vermelisin. O kutu kötü haber."

Onu göğsüne soktum -ki bu ona yapmak istediğimden daha uysalcaydı- ve yatakhaneye girip kapıyı kapattım. Merdivenleri ikiye ikiye çıkarak yatak odasının kapısını ittim. Boştu. Koridor boyunca kendi odama doğru yürüdüm. Çok temizdi ama belki yerde bir iki şey bırakmıştır diye düşündüm. Hiçbir şey yoktu. Banyo kadını her şeyden temizlenmişti. Duşta pembe bir tıraş bıçağı bile yoktu.

Clint haklıydı. O gitmişti. Merdivenlerden aşağı indim.

Volta attım, bir sandalyeyi tekmeledim, şapkamı kanepeye fırlattım.

Neden gitti ki? Neden mesajlarıma cevap vermiyordu? Hemen en kötü ihtimali düşündüm, bir çukurda olduğunu ve cevap veremeyeceğini düşündüm ama hayır. Bilerek gitmişti. Ve bunu ben burada yokken yapmıştı. Bu düşünce bile tek başına bel altı vuruş gibiydi. Şehirde olacağımı biliyordu. Ona mesaj atıp söylemişim. Benimle yüzleşmemek için mi gitmişti?

Peki ya ketamin? Dün sabah ne duyduğumu hatırlamaya çalıştım.

İhtiyacımız olandan ya da benim istediğimden daha fazla ketamin... Son kullanma tarihi geçmediği sürece, hala iyi olmalı.

Lanet olsun. Şimdi o konuşmayı gözden geçirdiğimde, sanki Colorado'da da ketamin sipariş etmiş gibi geldi. *Ne oluyor lan?* Kiminle konuşuyordu?

Bir de fuarda uyuşturucu satıcısı olmaya hevesli biriyle konuştuktan sonra sessizleşmesi vardı. Hangi cezaya çarptırılacağı hakkında sorduğu sorular.

Bazen insanlar sonuçlarını tam olarak anlamadan kendilerini bir şeylerin içine sokarlar.

Tekmelediğim sandalyeyi kaldırdım ve duvara çarptım. Her türlü tatmin edici parçaya ayrıldı.

Rob içeri girerken "Vay canına," dedi, sesi alçaktı, ellerini önüne uzatmıştı. Sanki sakinleştirilmesi gereken bir at gibiydim.

Döndüm ve ona ters ters baktım. Görüşüm garip bir şekilde daralmış ve keskinleşmişti. Odak noktam jilet gibi keskindi. Kulaklarım kalp atışlarına odaklanmıştı.

Rob kaşlarını çatı. "Charlie'nin gittiğini duydum," dedi hafifçe.

Midem kurutucudaki havlular gibi yuvarlandı. Beynim de aynı şeyi yaptı.

Yumruğumun yumuşak kısmıyla duvara bir darbe indirdim, ancak duvarda bir delik açmak daha tatmin edici olurdu. "Ketamin olayını duydun mu?"

Başını salladı.

Clint ve Willow'un ispiyoncu mu yoksa kurtarıcı mı olduklarından emin değildim çünkü Rob'a at sakinleştiricisi saçmalığını açıklamak istemiyordum. Kendim bile anlamıyordum.

"Başını belaya sokmuş gibi görünüyor," diye yorum yaptı. Ben bunu bir suçlama olarak algılasam da, o sadece gerçeği ifade ediyordu.

"Charlie lanet olası bir uyuşturucu satıcısı değil," diye hırladım, fazla savunmacı bir şekilde. Ama olamazdı. Bundan emindim. O bunun için fazla iyiydi. Onu *tanıyordum*. Tanıyordum, değil mi?

"Hayır, ama bir uyuşturucu satıcısının bir tedarikçiye ihtiyacı vardır."

Ellerimi yumruk haline getirdim. "Onunla tanıştın. Hepimiz tanıştık. Kahretsin, hiç kot pantolon ütüleyen başka biriyle tanıştın mı? Ya da at yetiştirmek için makyaj yapan ve mücevher takan? Söyle bana, neden birilerinin tedarikçisi olsun ki?"

Başını sallayarak ellerini kalçalarına indirdi. İç çekti. "İnsanlar bunu farklı nedenlerle yapıyor."

Büyükbabasını düşündüm. Ona bir bakıcı tutabilmek için iyi maaşlı işini sürdürmek zorunda olduğunu söylemişti. Ama yine de bunun gerçekleştiğini görmek için uyuşturucu satmazdı. İmkânı yok.

O kadar öfkeliydim ki kırmızı gördüm. Uzak duvardaki sıvanın her çıkıntısını gördüm. Kurdum hırladı, Rob'un peşinden gitmeye hazırdı. Clint başlatmış olsa bile Rob'un ima ettiği tek bir kelime bile hoşuna gitmemişti.

Çenesini eğdi. "Şu silahı belinden çıkarmak ister misin?"

Gözlerimi kısmıştım. "Neden? Seni vurmamı isteyecek başka bir şey mi söyleyeceksin?"

Hafifçe alay etti. "Sanki bu beni öldürecekmiş gibi."

Sadece o benim alfam olduğu ve emri fiziksel bir zorlama içerdiği için, kemerimi çıkardım ve kanepenin arkasına bıraktım. Willow ve Marina, Shadow ve yavru köpeklerin ana evdeki çamaşırhaneye taşınması konusunda ısrar ettiklerinde yerine takılmıştı.

"Bildiğimiz şey şu," dedi bana. "Buraya büyük miktarda ketamin siparişi vermiş. Fark edilmeyeceği bir yere. Şimdi gitmiş. Üreme tamamlanmadan gitmiş."

"Evet, hepsini anladım," diye tersledim, söylediği hiçbir şeyi dinlemeye istekli değildim.

Ona doğru bir adım attım ve elimi tezgâha vurdum. "Çok sakinsin amına koyayım. Umurunda değil mi?"

"Öyle mi?" diye sordu.

"Pislik gibi davranmayı bırak."

Hafifçe omuz silkti. "O bir kaçamaktı, demiştin. İki haftadır. Ketaminli bir şeye bulaşmış olması seni neden rahatsız etsin ki? Giderken sana bir iyilik yaptı. O bir uyuşturucu satıcısı. Sen de ilçe şerifisin. Bu şekilde veda etmene bile gerek yok. Ya da onu tutuklamana."

Gözlerimi ona diktim. Beni kızdırıyordu. Kurdum ayağa kalktı ve uludu. "Çekip kaçacak kanca yok," diye ekledi.

Kurdum tersledi.

"Ondan bu şekilde bahsetme," diye hırladım.

Biraz öne doğru eğildim, ona doğru yaklaşmaya ve yüzündeki o sakin ifadeyi silmeye hazırdım.

"Neden olmasın?" Sanki Charlie'den değil de havadan bahsediyormuş gibi omuz silkti. "Yani küçük bir

Eğlenceli. Onun sırları var. Büyük sırları. O senin eşin değil."

Evet, çok eğlenmiştik. Onu omzuma atıp üst kata taşıdığımda nasıl güldüğünü düşündüm. Aletimi boğazına kadar emerken isli kirpiklerinin altından bana nasıl baktığını. Yatağıma kelepçeliyken, ellerim onun dolgun kalçalarını tutarken nasıl görüldüğünü. Shadow'a gösterdiği nezaket. Seraphina'yı okşayışını.

"O benim," diye hırladım, zor nefes alıyordum.

Başını iki yana salladı. "O senin eşin değil. O gitti. Colorado'ya döndü. Onun için hızlı bir sikiştin."

Ve işte buydu. Beni uçurumun kenarına iten kelimeler bunlardı.

Rob'a doğru hamle yaptım ve sonra bildiğim tek şey kaslarımda, kemiklerimde acı hissettiğimdi. Eşyalar yer değiştirdi ve hareket etti. Yırtılan kumaşların, çatlayan eklemlerin sesi havayı doldurdu.

Bir an Rob'un çenesine yumruk atmaya hazırdım, sonra dört patimle ona doğru koşuyordum.

Görüşüm keskinleşti, duyularım keskinleşti. Kokladım. Vay anasını, kokuyu aldım. Yer temizleyicisinin limonlu tadı. Köpeklerin kokusu. Rob'un deodorantı ya da sabunu. Ve Charlie. Havada onun kokusunu aldım.

Tarçın kokusunu biliyordum ama bu daha fazlaydı. Artmıştı. Kendimi Rob'a doğru fırlattım ama o beni uzaklaştırdı. "*Otur.*" Daha önce hiç alfa komutu hissetmemiştim. Gerçekten hissetmemiştim. O an hissettiğim gibi değil. Sanki sesi vücudumdaki her organı kontrol edebiliyormuş gibi her hücremde yankılandı. Anında dönüp kalçalarımın üzerine oturdum ve derin bir nefes aldım. Lanet bir kurt gibi.

Yer değiştirmiştim. Vay anasını. Ve Charlie'nin kokusunu aldım.

Dostum.

Rob'a baktım. Evet, yukarı çünkü boyum sadece birkaç metreydi. "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi, ağzının kenarı yukarı kalkmıştı.

Homurdandım.

Sırıttı, sonra önümde çömeldi. "Charlie senin eşin, ha?"

Burnumu gökyüzüne kaldırdım ve uludum.

Güldü. Şerefsiz güldü. "Boğazımı ısıırıp koparmadan önce, seni geri kaydıralım. Sonra ona neler olduğunu anlarız. Onu nasıl geri getireceğimizi."

Kıpırdamadan durdum ve nasıl geri döneceğime dair hiçbir fikrim olmadığını fark ettim. Daha önce hiç kurt formuna girmemişim. Başkalarının bunu yüzlerce, binlerce kez yaptığını görmüştüm. Ama ben?

Kahretsin, ben bir kurttum! Ve Charlie -*insan* eşim- bunu ortaya çıkarmıştı. Rob'un küçük bir yardımı ve kasıtlı kelime iğnelemeleriyle.

"Sakin ol. Her şey yolunda."

Onu tekrar tersledim. Otuz üç yaşındaydım ve bunu daha önce hiç yapmamıştım. Kendimi Charlie gibi hissediyordum, kendi halimde bir bakireydim.

Rob gözlerini kıstı, derin bir nefes aldı. "*Vardiya,*" dedi, sesi gürliyordu, derin alfa tonu içimde dalgalanıyordu. Yuvarlanıp ona karnımı göstermek istedim. Boynumu kaldırıp ona saygısızlık etmek istemediğimi göstermek istedim. Ama kurdum içgüdüsel olarak itaat etti ve bir şekilde geri kaydım. Hareketimde hiçbir kontrolüm yoktu, ki bu muhtemelen iyi bir şeydi.

Yerdeydim, ırılıplaktım, kıyafetlerim lime lime olmuştu. Elimi yüzümde gezdirip Rob'a baktım. "Senden nefret ediyorum."

Ayağına kalktı, sırtarak kanepenin arkasından bir battaniye aldı ve bana doğru fırlattı. "Evet, alfa olmak berbat bir şey. Şimdi eşin konusunda ne yapacağımıza karar verelim."

C HARLIE

Levi'nin panayırda benim için kazandığı kurdu Colorado'ya dönerken yol boyunca yanımda taşıdım. O aptal şeyi bile gerçekmiş gibi bağladım.

Aklımı kaçıırıyordum.

Geri döndüğümde, güçlü kamyon durağı kahvesi ve içimi kemiren endişemle gece boyunca araba kullanmışım. Otoyolda kalmak ve lastiklerimin altından hayvan geçmediğinden emin olmaktan başka yapacak bir şey olmadığında on saat uzun bir süreydi. Egzersiz listemin tekno ritmi beni uyanık tutmaya yardımcı olmuştu ama zihnimin dolaşmasını engellememişti.

Kat ettiğim her kilometrede göğsümdeki ağrı daha da arttı. Levi'den ayrılmak hayatımın en büyük hatasıymış gibi geliyordu.

Daha fazlasını keşfetmeyi gerçekten çok isterdim. En muhteşem yerdeydik, geriye dönüp baktığımda da en romantik yerdeydik. Gözlerimin içine baktı ve babamla Montana'ya taşınmamı önerdi. Onunla birlikte olmak için.

Ve evet, birbirimizi sadece bir haftadır tanıdığımızı düşünürsek bu çılgıncaydı ama aynı zamanda çok doğru hissettiriyordu. Levi'yi önemsiyordum. Onun yataktaki hünelerinden daha fazlasını önemsiyordum. O dürüst ve iyiydi. Cesur ve güçlüydü. Şeriflik işini kabul etmişti çünkü adalete inanıyordu.

Ya Wolf Ranch? Orayı sevmiştim. Orası beni çağırıyordu, tıpkı Levi gibi. Arazi, herkesin rahatlığı ve samimiyetiydi. Aile hissi.

Levi oraya taşınmamı istememişti çünkü çiftliğin bir veterinerine ihtiyacı olduğunu düşünüyordu. Hayır, beni istemişti.

Hasta bir büyükbabayla geldiğimi kabul etti. Beni ailenin bir parçası olarak görmek istedi.

Kahretsin, onunla bir aile, nasıl şekillenmiş olursa olsun.

Sanki geleceğimden kaçıyormuşum gibi hissettim. İstedığimi bilmediğim bir gelecek, ama şimdi kapıyı kapattığımda yaşadığım her şeyden daha trajik geliyordu. Dax'in evimin içinden araması

dışında. Ama o trajik değil, dehşet vericiydi.

Ama unutmamalıydım ki, Dax aramamış olsaydı bile, gece boyunca araba kullanmak zorunda kalmasaydım bile, geçmişim beni yakalayacaktı.

Levi gerçekte kim olduğumu öğrendiğinde etrafta olmayacağım için mutluydum. Kendimi içine soktuğum karmaşa. Korkağın tekiydim ve onun yüzünü görmeyi hayal bile edemiyordum. Panayırda o gençle nasıl birlikte olduğunu hatırladım. Genç ve aptaldı. Genç değildim ama kendimi oldukça aptal hissediyordum. Eğer o çocuğun dersini alması için geceyi hapisanede geçirmesini istediye, benim gibi biri için nasıl bir sonuç isteyeceğini ancak hayal edebilirdim. Yatağında kelepçeler olmayacaktı.

Normal şartlar altında, Seraphina'yı bırakmak için doğruca Bay Claymore'un çiftliğine giderdim ama bunlar normal şartlar değildi. Büyükbabam tehlikedeydi ve Dax aradığından beri de öyleydi. Bunun yerine, doğruca Dax ile pazarlık yapabileceğim eve gittim. Onu babamdan uzaklaştırıp ketamini Bay Claymore'daki ofisimde kilitli tutacağımı söyledim.

Bu yüzden sabahın sekizinde at römorkunu çiftlik kamyonunun arkasına takarak mahalleme geldim. Daha sonra garaj yolundan geri çekmem mümkün olmadığı için sokağa park etmek zorunda kaldım.

Yemek yemediğim ve sadece kafein aldığım için midem gurulduyor ve ekşiyordu, kamyonundan atladım. Hızla eve girdim, acelem yüzünden girişteki halının üzerinde kaydım. "Babalık!" diye seslendim.

Mutfaktan gelen ağır adımlarını duydum. "Bakın kim gelmiş," dedi kocaman bir sırıtışla. "Ne kadar da güzel görünüyorsun. Kızım nasılmış bakalım?"

Etrafıma bakındım. Dax onu takip etmiyordu. Oturma odasında, perdelerin arkasında da değildi. "Yalnız mısın?" Ona cevap vermek yerine sordum.

Paniğimi fark ederek kaşlarını çattı. Derin bir nefes alarak sakinleşmeye çalıştım çünkü üzgün görünmüyordu. "Evet ama Bayan Vasquez daha sonra uğrayıp gazete ilanlarını benimle birlikte inceleyeceğini söyledi. İyi kuponları kesmeyi seviyor. Kahvaltı bulaşıklarını bulaşık makinesine koyuyordum, sonra da yeni bir gömlek giyecektim çünkü bunun üzerine biraz jöle dökmüşüm." Göğsünü okşarken kırmızı bir leke gördüm.

"Oh." Koridorda yanından geçip mutfığa gittim. Hayır, Dax kilerde saklanmıyordu.

"Bugün Pazar ve geç saatteki ayini kaçırmak istemiyorum," dedi arkasından gelerek. "Umarım Bayan

Abrams yemekten sonra şu küçük barbekü bagetlerinden getiriyor. Onlara bayılıyorum."

Tamam. Her şey yolundaydı. Çok iyiydi. Yüzümü ona döndüm, şeftali renkli tezgâha yaslandım. Mutfak ilkokuldan beri hiç yenilenmemişti. "Dün gece telefonda bir ziyaretçin olduğunu söyledin."

Gri saçlı başını salladı. "İyi bir adam. Sizinle çalıştığını söyledi."

Başımı sallayarak onayladım ve "Doğru. Ne kadar kaldı?"

Her zamanki düşünme hareketiyle parmağını dudağına götürdü. "Sekizi geçmez. Gösterilerimi seviyorum."

Dax sekizde çıkmıştı. Beni aradıktan belki on beş dakika sonra. Hay sikeyim. Ağlamak mı yoksa çılgılık mı atmak istediğimden emin değildim. Gece boyunca babamın tehlikede olduğunu düşünerek araba kullanmamı sağlamıştı. Ani bir tehlike. Nerede yaşadığımızı bildiğine ve Pops'un güvenini kolayca kazandığına şüphe yoktu. Dax bir gece öncesine göre daha az sorun değildi ama telefonda söyledikleriyle gerçekler birbirini tutmuyordu.

Hayatımda hiç kimseyi öldürmeyi bu kadar çok istememiştim. Bütün gece araba kullandım! Ve kahretsin, Seraphina hala ön taraftaki karavandaydı.

Her şey yolunda olduğundan ve kilise ve arkadaşlarıyla öğle yemeğinde geçireceği bir öğleden sonrası için her zamanki planlarını iptal etmesini gerektirecek gerçek bir neden olmadığından, ona

"Ahıra giderken merhaba demek için uğradım. Atın bacaklarını açması için padoka götürmem gerekiyor."

Yanıma geldi ve bana sarıldı. "Seni evde görmek çok güzel, tatlım. Seni gelecek haftaya kadar beklemiyordum."

Ben de öyle.

"Gelirken seni kiliseye bırakmamı ister misin?"

Başını iki yana salladı. "Merrimanlar beni alacaklar."

"Tamam." Pazar sabahlarının rutini buydu. Birkaç sokak ötede oturan kilise üyeleri tarafından alınır, daha sonra organize edilen öğle yemeğine kalırdı. Ben nadiren onunla giderdim çünkü sık sık çalışırdım.

En azından Dax dönmeye karar verirse başkalarıyla birlikte olacak ve evden çıkacaktı.

Gözlerimi kapattım, nefes aldım. Yukarı çıkıp yatağa girmek ve yaklaşık on saat uyumak istiyordum. Ama Seraphina'nın karavandan çıkarılması gerekiyordu ve benim de bitirmem gereken şantajcı bir pislik vardı.

Daha fazla bekleyemezdim. Beklemek *istemedim*. Dax'i bulup işini bitirmenin zamanı gelmişti. Sadece bu süreçte beni de bitirmemesini ummalıyım.

L EVI

BİR EŞİM VARDI. Tamamen şekil değiştiren bir kurttum ve eşimi bulmuştum.

Normalde bu kutlama için bir neden olurdu, ama arkadaşımın gece veda bile etmeden giden lanet olası bir uyuşturucu satıcısı olduğunu düşünürsek, o kadar da neşeli hissetmiyordum.

Aslında, uçağın içini parçalara ayırmamak için elimden gelen her şeyi yaptım.

Evet, uçaktaydım. Sinsi bir kurt için gökyüzündeki bir teneke kutudan daha kötü bir şey olamaz.

Başka ne yapabileceğimi düşünmemiştim. Kurdum, Wolf Ranch'te oturup dostum bizi terk etti diye hayıflanmayacaktı.

Ve bu ketamin olayını bilmem gerekiyordu.

Tanıdığım ve sevdiğim güzel, nazik, sorumluluk sahibi veterinerin uyuşturucu tedarikçisi olması nasıl mümkün olabilirdi?

Hiç mantıklı gelmedi.

Neyse ki sadece bir saat süren uçak yolculuğu boyunca bunu düşündüm.

Panayırdan sonra kamyonunda söylediği o söze dönüp durdum.

Bazen insanlar sonuçlarını tam olarak anlamadan kendilerini bir şeylerin içine sokarlar.

Bu bir bahane değildi. Özellikle de Charlie sonuçlarını anlamayacak kadar zeki olduğu için.

Ama o masumdu. Saftı.

Kendini bir tür çıkmazın içine sokmuş olması mümkündü.

Belki de yardıma ihtiyacı vardı. Boyundan büyük bir işe kalkışmıştı ve onu kurtarmam gerekiyordu. Onu korumam için.

Bu düşünce kurdumu hırlattı. Onu hissettim, yüzeyin hemen altında, kurtulmak için mücadele ediyordu. Charlie'yi korumak istiyordu.

Ama benim korumama ihtiyacı olup olmadığını bile bilmiyordum. Ya da isteyip istemeyeceğini. Gecenin bir yarısı kaçıp gitmesi, benimle bir şey yapmak istemeyebileceğinin oldukça kesin bir göstergesiydi. Belki de beni koruyordu?

Kurdum bundan hiç hoşlanmadı. Charlie kırılğan bir insandı. Beni öldürmek *gerçekten* zordu.

Uyuşturucu satıcısı olduğu ortaya çıkarsa ne yapardım? Olduğuna inandığım kişi olmadığı ortaya çıkarsa? Tam da onu bulmuşken arkadaşımı bırakıp gidebilecek miydim? Onu yerel polise teslim edebilir miydim? Parmaklıklar ardında nasıl bir arkadaşım olabilirdi?

Muhtemelen bir melez olarak ay delisi olmazdım. Neyse ki o kadar alfa değildim. Ama yine de bunun kurduma ne yapacağını bilmiyordum. Deliliğin farklı bir çeşidine kapılabilirdim. İnsan türü.

Hay sikeyim! Uçak yere iner inmez elimdeki yarı dolu su şişesini ezdim, bacaklarımdan ve yerden su akmasına neden oldum. Koridorun diğer tarafındaki adam bana yan gözle baktı ama insanların benim hakkımda ne düşündüğü umurumda değildi.

Tek umursadığım Charlie'yle olan bu saçmalıktı.

Uçaktan indim ve kiralık araba kontuarına doğru yürüdüm, ellerinde sadece iki kapılı küçük beyaz bir kompakt araba vardı.

"Peki," diye homurdandım, lanet kâğıtları imzaladım, umurumda bile değildi. Arkadaşıma ulaşmak için vücudumu üç beden küçük bir arabaya tıktırabilirdim. Bir motoru ve tekerlekleri olduğu sürece, palyaço arabası olması umurumda değildi.

Bacaklarımı koltuğun altına sıkıştırırken, bütün uçuş boyunca aklımdan geçen aynı düşünceye geldim: Bir açıklaması olmalıydı. Tanıdığım kadın para için uyuşturucu ticareti yapmazdı. Bu ona göre değildi.

Buna inanamazdım. Ben inanmazdım.

Ortaya çıkar ve bir açıklama talep ederdim - ketamin için ve vedalaşmadan gittiği için. Ve aramalarımı ya da mesajlarımı kabul etmediği için.

Sonra ona bir kurt olduğumu
söyledim. Onun benim eşim
olduğunu.

Ondan sonrasını biz hallederiz.

Planlara gelince, oldukça dayanıksızdı, ama elimdekinin en iyisiydi.

Çünkü her şey -hayatım, geleceğim, akıl sağlığım- o kadının etrafında dönüyordu. Bunun kurtarılabılır olması için kadere dua etmek zorundaydım.

C HARLIE

CLAYMORE'UN ATI'nın arazisi Wolf Ranch'e hiç benzemiyordu. Denver'ın yukarısındaki dağların eteklerinde yer alan arazi, engebeli arazinin arasında geniş bir alana yayılıyordu. At sürmek için dönümlerce alan vardı ama her tarafı çevreleyen dağlar affetmiyordu. Bu bölge Montana'ya hiç benzemiyordu. Claymore'un evi - malikâne - yoldan geriye çekilmişti ama yoldan geçen herkes tarafından görülebiliyordu. Kasıtlı yapılmış gibi görünüyordu. Claymore'un zenginliği tüm çıplaklığıyla ortadaydı. Ahır son teknolojiyle donatılmıştı. Ağılların ve padokların etrafındaki çitler metaldi ve yıkılmazdı. Her şey tertemiz bakımlıydı ve... mükemmeldi.

Tıpkı olmaya çalıştığım gibi. Wolf Ranch'te bir hafta boyunca hiç bitmeyen çayırlar ve büyük gökyüzüyle, ahırın arka tarafına çekerken neredeyse klostrofobik hissettim. Orada römorku park etmek için yer olan bir padok kapısı vardı. Seraphina'yı bir ahıra hapsetmek yerine bacaklarını açması için dışarı çıkarmak istiyordum.

Ben yokken çok şey olmuştu, ki bu sadece bir hafta kadar sürmüştü. Değişmiştim. Bekaretimi kaybetmişim ama bu sadece bir etiketti. Levi'ye açılmışım, sadece bacaklarımı değil. Diğerlerine de. İşin her şey olmadığını, önemli olanın Pops'un yanında olmak olduğunu gördüm. Ve diğer bağlantıları.

Levi.

Lanet olsun. Hayır, şimdi onu düşünmeyecektim.

Kamyondan atlayarak, Seraphina'yı dışarı çıkarmak için römorkun arkasına gittim.

"Sen!" Dax bağırdı ve ses metal karavanın içinde yankılanırken bir adım sıçradım. Seraphina başını savurdu ve Dax'la dost olmalarına rağmen geri çekilmeye çalıştı. Belki o da benim gibi Dax hakkında fikrini değiştirmişti.

Atın yularını tutup onu sakinleştirmeye çalışırken kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve adrenalin pompalanmaya başladı. Atı römorktan çıkarana kadar hiçbir şey söylemedim.

"Bir atı ürkütme, seni aptal!" Tısladım.

"Lanet K nerede?" Dax kendisi gibi görünmüyordu. Çocuksu iyi görünüm kaybolmuştu,

yerini tehditkâr bir kaş çatmaya bıraktı. Saçları dağınıktı ve cildi solgun görünüyordu. Gözlerinin altında koyu renkli torbalar vardı. Muhtemelen benimkiler de.

"Sanırım ofisimde," diye karşı çıktım, bir ton küstahlıkla. "Daha yeni geldim. Büyükbabamla birlikte olduğun için bütün gece araba kullandıktan sonra mı?"

Yüzüne sinsi bir gülümseme yayıldı. "Kıçını buraya geri getirdi, değil mi?"

Buna cevap vermedim. Söyleyebileceğim hiçbir şey bir fark yaratmayacaktı. Tek yaptığım beni ne kadar etkilediğini, beni ne kadar kontrol ettiğini göstermek olurdu. Kendimi bir kukla gibi hissediyordum. *Onun* kuklası.

"O zaman beni ofise götür."

"Seraphina bütün gece karavandaydı çünkü sen lanet olası bir pisliksin." Kotumun cebinden anahtarları çıkarıp ona fırlattım. "Onu padoka koyuyorum. Sen de ofise git."

Cevap vermesini beklemeden arkamı döndüm. İlaçları almak istiyorsa anahtarlar ondaydı. Kapıyı açıp Seraphina'yı uzun otların arasına götürdüğümde, ahıra ve şüphesiz içerideki ofisime doğru yöneldiğini duydum. Geri gelmeden önce en fazla bir dakikam olduğunu düşündüm.

Cebimden telefonumu çıkardım ve kalbim hızla çarparak ve parmaklarım beceriksizce çalışarak fotoğraf ayarını buldum, video özelliğini açtım ve kaydet tuşuna bastım. Hemen römorka koştum ve telefonu tekerlek yuvası çıkıntısının üzerine bıraktım.

Römorkun iç duvarına tutturulmuş, gübre toplamak için kullanılan bir kürek aldım ama Dax geri geldi. "Montana'da aldığın sevkiyat nerede?"

Kalbim o kadar hızlı çarpıyordu ki duyabildiğinden emindim. Kurnazlıkta iyi değildim. Ya da sinsi. Ama ondan daha zekiymdim.

"Bana sipariş ettirdiğin ketamin sevkiyatı mı?" Sesim net ve olabildiğince sakın bir şekilde sordum.

"Uh, evet," dedi bir *duh* sesiyle. "Şu."

"Dün gece beni kendi evimden, büyükbabamla otururken aradın. Hemen buraya dönmezsem ona zarar vermekle tehdit ettin."

Dax gözlerini kıstı. "Yani? Büyükbaban iyi. Yemek yemek dışında ona hiçbir şey yapmadım. Çok fazla sos var."

"Dün gece Montana'dan senin yüzünden bir hafta erken ayrıldım. Ben ayrılmadan önce sevkiyat gelmemişti. Ve şimdi zorlukla talep edebilirim. Bir açıklama yapmadan olmaz. Gitmeden önce bana aldırдың sevkiyattan elinde bir sürü var. Hepsini ne yapacaksın?"

Pantolonunu yukarı kaldırdı. "Sat onu. Artık benim tedarikçimsin, değil mi Charlie?"

Seni iyi yakaladım." "Nasıl yani?" Küreğin sapını tuttum, ucu toprağın içindeydi.

"Siz tedarik zincirinin bir parçasısınız. Aslında polis tedarikçilerin üzerine uyuşturucu satıcılarından daha fazla gidiyor. Yani bu işin içindesiniz."

Çizmelerimin içinde titriyor olmama rağmen başımı salladım. "Hayır. Ben bu işin içinde değilim. Sadece beni tehdit ettiğin için başlattım."

Bana doğru bir adım attı ama ben yerimde durdum. "Bunu Bay Claymore'a anlatmayı dene. Ya da veterinerler kuruluna. Ya da polislere."

Bir hata yaptım. Tekerlek yuvasındaki telefona bir göz attım.

Dax şöyle bir baktı ve onu gördü, sonra da yakışıklı çocuk yüzü öfkeyle buruştu. Bana doğru ilerledi. "Kendini çok mu akıllı sanıyorsun? Bunu kaydediyor musun?" Küreği kaldırdım, onu kendi silahım olarak kullanmaya hazırdım ama o çok hızlıydı. İki eliyle boğazıma sarıldı ve küreği bırakıp parmaklarını pençelememe neden oldu.

Boğuldum, nefesim kesildi, çaresiz düşünceler kafamda uçtu. O yaklaşımdan önce küreği

nasıl savurmam gerektiğini. Levi ile konuşmadan Montana'dan ayrılmamalıydım.

Levi.

Hay sikeyim. Onu seviyordum. Onu seviyordum ve bunu çok kötü batırdım.

Tam o sırada bir araba ahırın yanından uçarak geldi ve zar zor kayarak durdu. Tam  n m zdeydi.

Dax'ın dikkati dağıldı ve boğazımdaki tutu unu gev eterek bir ciğer dolusu hava almamı sağladı. Dikkatim dağılmı tı         n camdan gelenin Levi olduğunu gördüm. Beyaz bir ata binmi , beyaz  apkalı bir kovboy değildi.

Hayır, beyaz bir alt kompaktla kurtarmaya geldi.

EVI

BİRİSİ ARKADAŞIMI BOĞUYORDU.

O serseriyi öldürecektim.

Charlie korunmak için bir kürek, lanet olası bir *kürek* kullanıyordu ama işe yaramaz hale gelmişti. Adamın biri iki eliyle boğazına sarılmıştı. En azından ben gelene kadar öyleydi. O anki dikkat dağınıklığıyla Charlie kendini kurtardı ve küreği tekrar kaptı. Saldırıdan dolayı boynundaki izleri görebiliyordum, eğer ben gelmeseydim saniyeler içinde öleceğini biliyordum.

Kapıyı açarken boğazımdan hayvan gibi bir hırıltı çıktı.

Böyle bir durumda olmamalıydı. O olmamalıydı. Tırnaklarını yaptırmaması, kıyafetlerini ütületmesi gerekiyordu. Kulaklarında küçük, şirin küpeler olmalıydı. Kıyafetleriyle uyumuş ya da buraya gelmek için bütün gece araba kullanmak zorunda kaldığından belki de hiç uyumamış gibi görünüyordu. Gözlerinde dehşet vardı. Şok da vardı.

Yeterince uzun süredir tek başınaydı. Bu herifin icabına bakacaktım. Zevkle. Kurdum bu fikirden çok memnun oldu.

Arabadan fırladım ve adama doğru koştum. Artık Charlie ve küreğinden daha büyük bir tehdit olduğumu anlayacak kadar akıllı vardı. Yüzündeki kurnaz gülümsemeyi koruyacak kadar cesurdu ama yaklaşırken yavaşlamadığım için gülümsemesi kayboldu.

Suratına bir yumruk attım ve sertçe yere düştü. Burnunun kırılma sesini duyduğuma sevindim. Çenesinden aşağı kan fışkırdı.

"Arkadaşım la dalga mı geçiyorsun?" diye sordum, sesim derin ve çakıllıydı. Montana'dan ayrıldığımdan beri konuştuğum tek kişi lanet olası kiralık araba acentesiydi.

"Levi," diye soludu Charlie öksürüp boğulurken, nefesini yeniden kazanmaya çalışıyordu. Ayağa kalkmış olsa da biraz yalpalıyordu. "Burada ne yapıyorsun?"

Derin bir nefes aldım ve hayatımda ilk kez dostumun kokusunu aldım. Tatlı, güneş ışığı gibi parlak. Ona eşlik eden keskin korku tınısı beni kızdıran şeydi. Hiç kimse

eşimle sikiştim. Kurdum aynı anda hem uludu hem de hırladı. Burada benimle birlikteydi ama tehlikedeydi.

"Bazı huzursuz işlerimiz var, bebek. Bu sikikle başlıyoruz." Aşağıya doğru işaret ettim Göt herif.

"Bu seni ilgilendirmez." Ayağa fırladı, burnu kanıyordu ve cebinden bir bıçak çıkardı. Açtı ve bana doğru savurdu. "Gitmen gerekiyor."

Beni korkutmaya çalışmasına gülmek istedim. Sanki bıçak bana herhangi bir zarar verecekmiş gibi. "Tehlikedeki bir kadını bırakıp gidecek kadar göt olduğumu mu düşünüyorsun?" Ona sordum. "Benim kadının mı?"

Tekrar hamle yaptı, bıçağı neredeyse kaburgalarımaya saplanıyordu ve ben hırladım. Beni kesse de fark etmezdi. Kurdum, Rob onu ortaya çıkması için kışkırtıp dürtüklediğinde ortaya çıkmıştı. Şekil değiştiren genlerim ortaya çıkmıştı ve kendiliğinden iyileşmiştim. Ama Charlie... o tehlikedeydi. Bu adamdan.

"Kadınımın, eşimin tehdit edilmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun? Orada ne var?" Yakındaki bir karton kutuyu gösterdim. "Dur tahmin edeyim. Ketamin."

Charlie'nin nefesi kesildi. Bu küçük ses, haklı olduğumu anlamam için gereken tüm kanıt, tüm göstergeydi. Clint her şeyi bir araya getirmişti. Her ne kadar kabul etmek istemesem de mantıklı gelmişti. Her şey. Bu şerefsiz hariç. Bunu istediği için yapmıyordu. Yapmak zorunda olduğu için yapıyordu. Hiçbir kadın kendi isteği dışında bir şeyler yapmak ya da kendini gübre küreğiyle savunmak zorunda kalmak istemez.

Adam Charlie'ye baktı ve başını salladı. "Söylememeliydin. Sen artık ölüsün." Öfkeyle ağzından tükürükler saçıldı. Bana değil, yine Charlie'ye saldırdı.

Hayatta olmaz. Arkadaşım tehlikedeydi. Ölümcül bir tehlike. Eşimin saldırıya uğradığını gördüğüm an içimden geçen duyguların yoğunluğuna alışık değildim. Kurdum kontrolü ele aldığı anda hâlâ bunu sindirmeye çalışıyordum. Hırladı ve bir göz kırpmasıyla diğeri arasında yer değiştirdim.

Sonra da saldırdı.

Charlie küreğini adamın koluna vurmak, bıçağını elinden almak için kaldırdı ama ben havada uçtum ve kurt dişlerimi adamın ön koluna batırdım. İleriye doğru olan momentum o pisliği yanlara ve yere doğru götürdü. Charlie kışının üzerine düştü.

Ona hiç merhamet etmediğim için çılgılık attı, ısırik kol kemiklerinden birini kırdı. Dişlerimin arasındaki çıtırtıyı hissettim. Serbest bıraktım, sonra dönüp gözlerinin içine baktım. Şimdi korkmuş olan oydu. Bu aklına gelen son şeydi çünkü boğazına saldırdım ve işini bitirdim.

Charlie'yi öldürmeye çalışıyordu. Eşimi. Ne olursa olsun onu koruyacaktım. Gerçekte ne olduğumu keşfetmesi ve kaçma riskini alması anlamına gelse bile.

C HARLIE

LEVI BİR KURTTU.

Bir kurt.

Bir kurt.

Vay anasını. Şimdiye kadar gördüğüm tüm köpeklerden daha büyük siyah bir kurttu. Kocaman pençeleri vardı. Kehribar gözleri vardı.

Büyük dişler. Kanlı bir ağız.

Dax'in kanı.

Bir kurt. Beynimin buna ne kadar takılıp kalacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu çünkü bir milyon yıl geçse de böyle bir şeyi tahmin edemezdim. Belki evliydi. Gerçekten bir CIA ajanıydı. Bir çocuğu vardı. Bunun dışında her seçenek mümkündü çünkü... bir kurttu.

Dax'in yüzükoyun yatan, kıpırdamayan bedeninin yanında durmuş bana bakıyordu. İçime. Her nasılsa bakışlarında Levi'yi gördüm ki bu çılgıncaydı.

Belki de bana ketamin verilmişti. Halüsinasyonlara yol açtığı biliniyordu. Az önce bir adamın, sevgilimin -eski sevgilimin- bir kurda dönüşüp Dax'in boğazını parçaladığını görmüştüm.

Kürek sapını bıraktım ve yardım edip edemeyeceğimi görmek için yerde sürünerek Dax'a doğru ilerledim. Dax'in bana şantaj yapması beni heyecanlandırmamıştı ama boğazının kesilmesini de istememiştim. İnsan doktoru değildim ama yapabilirdim-

Levi... *kurt*, bana doğru eğildi, ağırlığını vererek beni Dax'ten uzaklaştırdı. Dax'e dokunmadım ama artık çok geç olduğunu görebiliyordum. Doktor ya da değil, bu çok açıktı. Başının altında ve sırtının üst kısmında kan birikmişti. Bakışları sabitlenmişti ve gökyüzüne bakıyordu.

Ölmüştü.

Levi benim için öldürmüştü. Beni korumak için çünkü Dax'in beni bıçaklamaya niyetli olduğuna hiç şüphe yoktu.

Korku dolu bakışlarımı Levi'ye çevirdim. *Ondan* özellikle korkmuyordum ama az önce inanılmaz Hulk'a dönüşmüş ve lanet bir hayvana dönüşmüştü. Geçen günkü manzarada her şeyi

ortaya döktüğümüzü sanmışım. Ama bu? Evet, bunu atlamıştı. Beni rahatlatmak istercesine elimi yaladı.

"Levi?" Mırıldandım. "Vay anasını. Sen... um, evet."

Tekrar yaladı. Parmaklarımı kalın kürküne gömdüm ve hıçkırıklara boğuldum. Sonra tüm yüzümü onun yumuşak boynuna gömdüm ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım. Dax için değil. Belki biraz Dax için. Ama daha çok, Dax'la yaşadığım bu çile başladığından beri geçen ayın travmasını atıyordum. Özellikle de babama ve sonra da bana kötü bir şey yapacağına inandığım son yirmi dört saatin. Levi'dan ayrılmak.

Ama o artık buradaydı. Ve o bir kurttu. Ve Tanrım, az önce bir adam öldürmüştü.

Ben ne yapmıştım? Eylemlerimle neyi harekete geçirmiştım? "Ne yapacağım ben?"

Kemiklerin, kıkırdakların ve anlam veremediğim diğer şeylerin çıkardığı garip ses gözyaşlarımı sildi ve Levi'nin kurttan... kocaman çıplak bir adama dönüştüğünü gördüm. Tanıdığım adam. Her santimini bildiğim ya da bildiğimi sandığım adam.

Yüzündeki kanı görmek öğürmememe neden oldu. Dişlerimle birini öldürme fikri... Gülmeye başladım. Kesinlikle biraz histeriktim çünkü gerçekten de öğürme refleksim olduğunu düşünüyordum.

"İyi misin?" Levi saçlarımı yüzümden geriye doğru okşayarak sordu, az önce tanık olduğum şeye kıyasla dokunuşu çok nazikti.

Öfke dolu ve endişeli bir karışım gibi görünüyordu.

"Emin değilim," diye dürüstçe itiraf ettim. İyi miydim? Dax'e baktım ve yutkundum. "Bu çok kötü.

Levi, bir adam öldürdüm."

Başını salladı. Sertçe. "Hayır. Onu sen öldürmedin. Kendini savunuyordun ve sonra bir kurt aniden ortaya çıkıp saldırdı."

Bir tür hikâye uydurmaya çalıştığımı biliyordum ama bu bir hikâye değildi çünkü gerçektir.

Etrafıma bakındım ve ayağa fırladım. "Kameralar. Claymore'un burada birkaç tane var." Saçakların altındaki ahırın üst köşelerini aradım. Havaalanlarında ya da bir dükkânın tavanında olduğu gibi patronumun mülkün dışına yerleştirdiği siyah küreleri görmedim. Arka tarafta olduğumuz için hiçbir şey görmüyorduk, burada genellikle sadece bir padok kapısı açılıp kapatılıyor ya da gübre yığılıyordu. Mülkün en ucundaydık, Seraphina'nın gelişigüzel otladığı açık mera için ayrılmış arazideydik. Rahatlayarak nefes verdim. Dax'in ofisine yaptığı yolculuk görülecekti ama ofisine yalnız girdi. "Burada hiç yok."

Levi, kurda dönüştüğünde üzerinden düşen yırtık pırtık gömleğini aldı ve yüzünü sildi. Çıplak kıcıyla arabasına gitti, eğildi ve bir su şişesini gömleğe boşalttı, sonra yüzünü ve boynunu sildi. İş bittiğinde, ıslak kütleyi yere attı. Sonra küçük bir çanta aldı ve içinden birkaç giysi çıkardı.

Tüm bu süre boyunca, orada aptalca durup baktım. Büyülenmişim ama tahrik olmamıştım. Tanrım, nasıl olabilirdim ki? Sevgilim başka bir adamın kanını vücudundan silen bir kurttu.

Bu çığlıncaydı.

"Um, Levi... Sanırım bana bazı şeyleri açıklamam gerekebilir."

Bir kot pantolonu zayıf kalçalarının üzerine çekip fermuarını kapatırken bana doğru baktı. "Sana her şeyi sonra anlatacağım. Şimdi bununla başa çıkmalıyız." Dax'e baktı.

Dudağımı ısırdım. Kaybolmuştum. "Neden... neden bana yardım ediyorsun?"

Yanıma geldi, yüzümü avuçladı. Dax'in kanının tüm izleri cildinden silinmişti ve eğer görmeseydim, yaptığı şeyi yaptığına bile inanmazdım. "Bu herife sokaklarda satması için ketamin mi verdin?"

Dudaklarımı yaladım, çenemi yukarı

kaldırdım. "Evet." "Ne kadar zamandır

devam ediyor?"

"Bir ay."

"Bunu para için mi yapıyorsun?"

Başımı salladım. "Hayır. Bana şantaj yapıyordu. Kanıtım var. Oh, telefonum. Tüm bunları bu işten sıyrılmak ve sipariş ettiğim ketaminle birlikte polise götürmek için kaydettim. Bu yüzden bana saldırdı." Ellerini indirdi ve ben de karavandan telefonu almak için koştum. Aşağı baktım ve hala kayıttı olduğunu gördüm. Az önce olan her şey dakikalarca kaydedilmişti.

"Sil onu," dedi Levi, sesi sakın ve eşitti.

Ağzım açık, gözlerim fal taşı gibi açılmış bir halde ona baktım. "Cinayetten hapse gireceğim."

"Arkadaşımın hapse girmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun? Seni hiçbir şeyden korumayacağımı mı?" Ölmüş olmasına rağmen Dax'e ters ters baktı.

"Dostum?" Ciyakladım. Rob'un kullandığı kelimeleri hatırladım. Mutlu eş, mutlu kader. Tanrım, hepsi kurt adamdı, değil mi? Hepsi biliyordu. Sırrı saklamışlardı.

"Evet dostum, sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim." Çenesini telefonuma doğru eğdi. "Silindi mi?"

Cihaza baktım, parmağımı birkaç kez kaydırdım. "Evet." "Aferin kızıma. Şimdi polisi ara."

Ağzım bir kez daha açık kaldı. Beynim mi yavaştı yoksa sorduğu şey mi bu kadar kafa karıştırıcıydı? Ne planladığını anlayamıyordum. "Ne? Neden?"

"Ara onları. Onlara bir cesetle karşılaştığınızı söyleyin. Sanki bir hayvan tarafından saldırıya uğramış gibi görünüyordu."

Gözlerimi kırptırdım.

"Aramayı yap, bebeğim. Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum."

L EVI

Polisin gitmemize izin vermesi için iki saat sorgulanmamız gerekti. Bize olanlarla ilgili her türlü soruyu sordular ve biz de doğruyu söyledik. Şantaj hariç. Charlie polisten hemen sonra patronu Bay Claymore'u aramıştı -adını hiç öğrenememiştim- ve o da gösterişli malikanesinden aşağı inmişti. Charlie'nin iyi olduğundan emin oldu ve bizimle birlikte polisi bekledi. Sorgulama başladığında, her kelimeyi dinlemişti. Charlie'nin bu çok hassas yaşlı adama ne kadar uygun olduğunu gördüm. O da Charlie için endişeleniyor gibiydi. Neyse ki, adam bir pislik değildi. Hatta tam tersi, her şeyden çok dostum için endişeleniyordu. Haberin yayılacağından hiç şüphem yoktu ama onun umurunda bile değildi. Bu onu ya iyi bir adam yapıyordu ya da umursamayacak kadar zengin.

Charlie'ye gerçeklere bağlı kalmasını, mümkün olduğunca doğruyu söylemesini söylemişim, o da bunu yaptı. Hâlâ sarsılmış olmasına rağmen kapsamlı bir rapor vermişti. Montana'dan yeni dönmüş ve uzun bir yolculuktan sonra Seraphina'yı padoka koymak için ahırın arkasına park etmişti. İş arkadaşı Dax'i yerde yatarken bulmuştu. Ölmüştü.

Adli tabip bir kez bakmış ve Charlie'nin bir hayvan saldırısı, muhtemelen bir kurt, konusundaki profesyonel görüşüne katılmıştı. Dağlarda görülmüşlerdi ve pek olası olmasa da Dax'in başına gelenlerin başka makul bir açıklaması yoktu.

Charlie'nin bir kurt olmasını beklemiyorlardı. Birinin bir hayvana dönüşmesi fikri, insanların sadece kurguda ya da filmlerde beklediği bir şeydi. Polis dedektifi ikna olmamış olsa bile, bir mazereti vardı. Bir gece önce Montana'da görülmüştü ve gecenin bir yarısı Wyoming'de benzin almak için kredi kartı fişi vardı. Bana gelince, uçaktaydım ve Charlie'nin peşine düşmüştüm çünkü ona deliler gibi aşkıttım ve o çok aceleyle gitmişti - büyükbabası hastaydı ve ona ulaşmak için aceleyle eve dönmüştü - veda bile etmemişti.

Yerel polise ona olan aşkıımı itiraf ettiğimde Charlie bana geniş gözlerle bakmıştı. Claymore gülümsemişti. Evet, o bir pislik değildi. Bu korkakça ifade ve benim

Cooper Valley, Montana'daki şerif, dedektif benim tarafımdaydı.

Charlie'nin aklına gelen tek şey Dax'in elinde tuttuğu ketamin kutusuydu. Bana kutunun ofisine geri dönmesi gerektiğini, orada olması gerektiğini ve bir iş arkadaşının kutunun varlığını haklı çıkardığını söylemişti. Bana yirmi saniyelik bir açıklama yaptı ve Bob adındaki bir iş arkadaşının yanlışlıkla miktara fazladan bir sıfır eklediğine inandığını söyledi. Şişeler kullanılacaktı ama bir süre için başka bir sevkiyata ihtiyaç duyulmayacaktı.

Ceset götürülmüştü. Bay Claymore Charlie'ye, kendisi her şeyle ilgilenirken *erkeğiyle* birlikte birkaç gün izin yapmasını söyledi. Bu onun sorunuydu, Charlie'nin değil. Tüm bunlardan sonra, gitmekte özgürdük. Kamyon Claymore'a ait olduğu için Charlie benimle birlikte kiraladı. Mülkün kapısından çıkınca kenara çektim.

"İyi misin, bebeğim?" Araç çok küçük olduğu için Charlie tam yanımdaydı. Omuzlarımız neredeyse birbirine değiyordu.

Yutkunurken boğazının çalıştığını gördüm. "Sanırım öyle. Beni nasıl buldun ki?" diye sordu, kaşları çatılmıştı.

"Clint'te patronunun bilgileri vardı. Çalıştığın yer için. Seraphina yüzünden gelmen gerektiğini düşündüm."

"Nasıl... buraya nasıl geldiniz? Yani, dün gece kasabada kalmadın mı? Gördüklerimi aklım almıyor ve sanırım bundan sonra ışınlanabiliyor olman mümkün ama... nasıl?"

Ona gülümsedim, keşke ışınlanabilseydim dedim. "Uçak... ve kader." Montana'dan çok fazla uçuş yoktu. Şans eseri Bozeman yakınlarında Denver'a giden bir uçağa rastladım. Bazıları buna şans diyebilir ama kesinlikle kaderdi.

Yıllardır bir eşe dönüşemediğim ya da kokusunu alamadığım için mahvolmuştum. Ama şimdi... şimdi Charlie'yle birlikte olma şansını kazanmış gibiydim. Kader araya girmişti, böylece onu kurtarabilecektim. Onu benim yapmak için. Gerçi kader de bir kaltaktı çünkü çok yaklaştı. Birkaç saniye daha geçseydi, Dax onu boğarak öldürecekti. Hayatımın geri kalanında bu görüntüyle yaşamak zorunda kalacaktım.

Yine de kaderin bana verdikleriyle dalga geçmeyecektim.

"Nereye gideceğimi bilmiyorum," dedim ona, yola çıkmadan. Havaalanından buraya gelmek için cep telefonumun harita tariflerini kullanmışım ama şimdi şehrin batısı dışında nerede olduğumuzu bile bilmiyordum.

Gözlerini kırıştırdı, etrafına bakındı. "Oh. Benim evime gidebiliriz. Büyükbabam günün büyük bir kısmında kilisede olacak."

"Yolu göster."

"Sadece konuşursak. Senin hakkında. Şeyler."

"Şekil değiştiren olduğum gerçeği hakkında mı?"

Açıkça ifade ettim. Gözlerini kırıştırdı. "Ah, evet."

C HARLIE

LEVI GARAJ YOLUNA PARK ETTİ. İçeri girmedik. Bunun yerine, mahallemdeki parka doğru yürüdük ve kayın ağaçlarından birinin altına oturduk, sırtımızı gri ağaç kabuğuna dayadık. Levi yol boyunca hiçbir şey söylemedi, sadece elimi büyük elinin içinde tuttu. Bu rahatlatıcı ve güven vericiydi ama ben gerçekten sarılmak istiyordum, her şeyi kapsayan bir şey, böylece onu her yanımda hissedebilecektim. Ama henüz değil. Konuşmamız gereken ciddi şeyler vardı. Benden cevaplar istediğinden hiç şüphem yoktu, her ne kadar bunların çoğu Claymore'da açıklığa kavuşmuş olsa da. Ama benim sorularım vardı. Hem de bir sürü.

"İlçe fuarında doldurulmuş bir kurt seçmem ne kadar çılgınca?" Aptalca sordum.

"Çılgınca değil. Bu kaderdi."

Kadere inandığımdan emin değildim ama o haklıydı. Kesinlikle kader gibi görünüyordu.

"Sen gerçekten kurt adam mısın?" Ağzımdan kaçırardım, zihnim hâlâ anlamsız gerçekler karşısında kekeliyordu. Elini kalçama koydu ve hafifçe sıktı. "Şekil değiştiren. Evet. Ama sadece senin sayende."

Kaşlarımı çattım ve ona bakmak için başımı çevirdim. Yanlarımız birbirine değdi, o kadar yakındık. "Ne?"

"Ben karışık bir çiftleşmenin ürünüydüm. Bir insan ve bir şekil değiştiren. Büyükanнем ve büyükbabamın annemle evlendiği için babamdan nefret ettiğini söylemişim. Çünkü o bir şekil değiştirendi. Annem insandı ve onun lekeli olduğunu düşünüyorlardı. Bu evlilik şekil değiştiren dünyasında hâlâ hoş karşılanmıyor. Hatta çoğu sürüde şekil değiştiren yasalarına aykırıdır ve babamın sürüsünde de durum böyleydi, ancak yasa birkaç nesildir uygulanmıyordu. Annemle babam çiftleşti, ben doğdum ve ben ergenlik çağına gelene kadar küçük mutlu bir aile olduk."

Hikâyenin hoşuma gitmeyecek kısmını hissederek gerildim. Bana ailesinin öldürüldüğünü söylediğini hatırladım.

"Henüz ilk kez yer değiştirmemişim. İlk vardiya genellikle ergenlik çağında gelir ama on dört yaşım pek de geç sayılmazdı. Yine de sürüdeki insanların konuşmasına neden oldu. Dedikodulara

göre annemin kanı beni lekelediği için geçiş yapamayabilirmişim." Bir an durakladı. "Gördüğünüz gibi önyargılar iki yönlü. Konuşmalar arttıkça, bazı radikaller daha da öfkelenmeye başladı. Şekil değiştirenlerin dünyasında, özellikle de daha az eğitilmiş kesimlerde çok fazla insan karşıtı duygu var ve dürüst olmak gerekirse, çoğu

şekil değiştiren nüfus bu kategoriye giriyor. Özgürce koşabileceğimiz tepelerde ya da dağlarda kalmayı severiz. Bu da çok fazla izolasyon anlamına geliyor. Ve izolasyon bazen dar görüşlülüğü de beraberinde getirir."

Tüylerim diken diken oldu. Hayatım boyunca korktuğum ırkçı pisliklere benziyorlardı.

Levi elimi tuttu ve sıktı. "Sonucu zaten tahmin ediyorsun."

Başımı salladım, boğazıma sıkı bir bant dolandı.

"Annem ve babam aşkları için öldürüldü. Ben o sırada okuldaydım, bu yüzden kurtuldum. Ondan sonra Seattle'daki insan büyükanne ve büyükbabamın yanına gönderildim. Tabii ki olanlardan sorumlu olan şekil değiştirenleri ya da genel olarak şekil değiştirenleri affedemediler. Eğer ailem evlenmemiş olsaydı... Dört yıl boyunca onlarla yaşadım. Bana asla şekil değiştirmemi ya da kurt eğilimi göstermemi yasakladılar. Ve öyle de kaldı. O süre boyunca hiç yapmadım. Ya da sonrasında. Bir kez bile."

Kalbim daha hızlı atıyordu. "Şimdiye kadar mı?" Tahmin ettim.

Başını salladı. "Bu sabah. Gittiğini öğrendiğim an. Kurdum çıldırdı ve hayatımda ilk kez kendiliğinden yer değiştirdim. Ve sonra sen tehlikedeyken tekrar. Nedenini biliyor musun?"

Beynim noktaları birleştirmeye çalıştı ama çok fazla bilgiyi kaçıırıyordum. "Hayır mı?" "Sen benim eşimsin."

Yine o kelime. Bay Claymore'un evinde de kullandığını duymuştum. "Bu ne anlama geliyor?"

"Kurtlar ömür boyu çiftleşir, bebeğim. Ölene kadar tek eş. Ve eşlerini insan kısımları seçmez, kurtları seçer. Normal bir şekil değiştiren, eşini kokusundan anında tanır ama ben hiç şekil değiştirmedim. Böyle bir yeteneğim yoktu. Eşim olduğunu bilmiyordum. Tek bildiğim aramızda çılgın bir kimya olduğuydu. Senin yanımdayken daha mutlu oluyordum. Seni iyi hissettirmek benim görevim oldu."

Nefesim kesildi. Sözleri yıpranmış sinirlerime merhem oldu. Duymak istediğim her şey onlardı. O büyük kayanın üzerinde söylemediği şeylerdi. Gerçek hislerini ele veren, açıklayamadığı sır.

"Görüyorsunuz, insan yanımda sizi seçti ve benim olduğunuzu bile bilmeden aşık oldu. Bu gerçekten kaderdi."

Gözümün kenarından bir damla yaş süzüldü ve onu silerken bir kahkaha attım. O beni seviyordu. Kurdu benim için öldürdü. "Bu delilik."

Levi elimi tekrar sıktı. "Biliyorum, kabullenmesi çok zor. Ama bilmen gereken şey şu ki ben seninim. Ben senin erkeğimin. İyi günde kötü günde. Seni asla bırakmayacağım, asla terk etmeyeceğim, asla aldatmayacağım, seni korumaktan ve sana bakmaktan asla vazgeçmeyeceğim. Ve bu sadece bir söz değil, biyoloji. Dax'te gördüğün gibi içime işlemiş. Bu, uzak durmamı istersen isteklerini yerine getirmeyeceğim anlamına gelmez.

."

Başımı salladım, minnettarlık gözyaşlarım gözlerime doldu. "Hayır. Uzak durmanı istemiyorum." "Dax'le olanlar için özür dilerim. Sana yemin ederim, tehlikeli değilim. Bunun tek sebebi

Hayatın tehlikedeydi. Eşimi korumak için bir öldür ya da öl tepkisi."

Başımı sallayarak onayladım. "Anlıyorum. Dürüst olmak gerekirse, üzgün olduğumu sanmıyorum."

"Ben de öyle olduğumu sanmıyorum," dedi ve yine de sözlerinin ağırlığını hissettim. Bir hayatı sonlandırmayı hafife almıyordu. Tıpkı görev sırasında birini öldürmüş olsaydı bunu yapmayacağı gibi.

"Montana'ya gel," diye yalvardı. "Büyükbabanı da getir. Çiftlikte, akıl sağlığı bozulduğunda başıboş dolaşmayacağından ya da kendine zarar vermeyeceğinden emin olmak için yeterince insan var. Tamamen güvende olur. Daha fazlasına ihtiyacı olursa, Audrey bir doktor ve ihtiyacı olan her konuda yardımcı olacaktır."

"Ama... biz insanız," dedim. "Ben bir şekil değiştiren değilim. İçimde bir kurt yok. Babamda da yok." Kaşlarımı çattım. "Bildiğim kadarıyla. Tanrım, şimdi herkesin içinde sürpriz bir kurt olup olmadığını merak edeceğim."

"Doll, sen büyükbabanı bilirsin," dedi, büyük olasılıkla zihinsel bir teğet geçmemi engellemeye çalışıyordu.

"Peki, bu bir sorun değil mi? Benim insan olmam. Az önce bazılarının yabancılardan, insanlardan nefret ettiğini söylediniz." "Hayır," dedi Levi. "Bizim sürümüzde değil. Marina ve Audrey insan. Willow da benim gibi melez.

Clint'in eşi Becky de insan. Bu, bebekler Lizzie ve Lily'nin de insan olduğu anlamına geliyor. Hepimiz birbirimize göz kulak oluyoruz. Burası iyi bir yer."

Sulu bir kahkaha attım çünkü haklıydı. Wolf Ranch iyi bir yerdi. "Kulağa cennet gibi geliyor."

"Benim için öyleydi. Büyükanнем ve büyükbabamla yaşadıktan ve kurt tarafımı bastırdıktan sonra geldiğim yer orasıydı. Beni yanlarına aldılar, bana bir iş ve sürüde bir yer verdiler. Beni ailenin bir parçası yaptılar. Wolf Ranch'i seviyorum." Başparmağımın arkasını eliyle okşadı. "Ama burada kalman gerekiyorsa, o zaman taşınırım. Sen benim sürümden daha önemlisin. Sen benim hayatımsın."

Boştaki elimle ağzımı kapattım, şok olmuştum. "İnsanların arasında yaşamak için süründen vazgeçecek misin? Büyükanнем ve büyükbabanla yaşadıklarından sonra?"

Yutkunurken boğazı düğümlendi ve bu fikrin ona acı verdiğini söyleyebilirdim. "Seninle birlikte olmak için mi? Evet. Senden uzak kalamam. Bu... imkansız."

"Oh, Levi." Kollarımı boynuna doladım ve kucağına oturarak geniş yüzüne öpücükler bıraktım. "Senden bunu asla istemem. Ben... biz Montana'ya taşınacağız."

Çılgınca ve düşüncesizceydi. Bir adamı bir hafta tanıdıktan sonra işimi bırakabileceğimi, büyükbabamı toplayıp başka bir eyalete taşınabileceğimi düşünmek.

Ama ben yapardım.

Hayatımda hiçbir şey bu kadar doğru gelmemiştir. Kendimi ikna etmeme gerek yoktu. İçimdeki kurdun bana Levi'nin eşi olduğunu söylemesine ihtiyacım yoktu. Bunun benim kaderim olduğunu biliyordum. *O benim kaderimdi.*

"Yapacak mısınız?" Levi'nin boğuk cevabı kalbimi yerinden oynattı. Gözleri sulu, gülümsemesi yumuşak, dokunuşu nazik, sesi huşu doluydu.

Başımı salladım. "Yapacağım. Babamın gelmesi konusunda da ciddiysen. O pazarlığa açık değil."

Levi bir an bile düşünmeden, "Elbette gelecek," dedi. "Orada bir uygulama yapabilirsin. Ya da evde kalıp yavrularımızı büyütebilirsin. Ne yapmak istersen."

"Yavrular. Shadow'un yavrularını mı kastediyorsun?"

Güldü. "Hayır, bizim çocuklar. Biz bebeklere yavru deriz."

"Yavrular." Huşu içinde tekrarladım. Şekil değiştiren çocuklarımız olacaktı. Ya da en azından onun gibi karışık türlerden. Bir kurt sürüsüne katılacaktım.

Bu kesinlikle çılgıncaydı.

Ve kesinlikle başıma gelen en iyi şeydi.

Levi kalçalarını kavradı ve beni şişkin ereksiyonunun üzerine çekti. "Kucağımda böyle kıpırdanmaya devam edersen, seni o aptal kiralık karta bindirip doğruca Montana'ya götürürüm ve o yavrularla hemen ilgilenmeye başlarsın."

Gülümsedim, hemen başlamak ya da en azından pratik yapmak için sabırsızlanıyordum. "Burada bir yatak odam var."

Kendimi havaya kaldırılırken bulduğumda çılgılık attım. Levi bir şekilde ayağa kalkmayı ve beni

beline dolamayı başardı ve beni yere bırakmayı reddederek evime kadar taşıdı.

Tünediğim yerden kapının kilidini açtım ve beni içeri taşıdı.

Yatak odası. İçeri adım attığımız anda ayakkabılarımı çıkardım.

"Montana'yı bana tek kelime etmeden terk ettiğın için o kıcına bir şaplak atmayacağımı sanma," dedi beni yatağı bırakıp karnıma doğru yuvarlarken. Kıcıma, kot pantolonumun üzerinden bile hala acı veren sert bir şaplak attı.

Onunla yüzleşmek için doğruldum. "Bunun için özür dilerim. Gerçekten üzgünüm. Dax evimden arayıp ona ilaçları getirmemi yoksa babama zarar vereceğini söyledi. Seraphina'yı yükledim ve çıktım."

Yüz ifadesi ağırlaştı. "Kahretsin, Charlie. Keşke bilseydim. Keşke onu tekrar öldürebilseydim."

"Bunu atlatabilir misin? Ne yaptığımı?" Gözlerim yandı. Odadaki fil hakkında konuşmuştuk.

Hayır, odadaki *kurt*, ama yasadışı faaliyetlerim değil. "Ketamini mi kastediyorum? Yasaları çiğnedim." "Bunu aştım," diye söz verdi. "Sana ne yaptığını anlıyorum. Başka seçeneğın yoktu. I nasıl şantajı maruz kaldığını anlıyorum. Artık bitti." "Söz mü?"

Gömleğini kavradım ve onu üzerime çektim. "Söz veriyorum,"

dedi. Gözleri kehribar rengi bir parıltıya büründü.

L EVI

Charlie'yi daha önce de çekici bulmuştum ama hiçbiri kurdumun ortaya çıktığı şu anda onunla birlikte olmakla kıyaslanamazdı. Sakladığımız her sır artık açığa çıkmış gibiydi. Aramızda vücutlarımızdaki kıyafetlerden başka bir şey yoktu. Kendimi zor tutuyordum. Hayatım buna bağılıymış gibi ağzını talep ettim, ereksiyonumun şişkinliğini bacaklarının arasındaki çentikte öğüttüm.

İnledi ve bana sarıldı, kısa tırnakları tenimi delerken beni daha da yakınımaya çekti, bana karşı dalgalandı. Evet, tam yanımdaydı. Bluzunu yırtarak açtım, düğmeleri odanın her tarafına saçıldı.

"Levi!" diye bağırdı ama ben korku duymadım. Sadece şaşkınlık. Heves.

Bir elimle arkasına uzanıp sütyenini çözdüm, dik kahverengi meme uçları görüş alanıma girdiğinde hafifçe mırıldandım. "Mükemmel," diye ilan ettim, çoktan pantolonunun düğmesine doğru ilerliyordum. Ona çıplak ihtiyacım vardı. Stat.

Kot pantolonunu ve külotunu tek seferde çıkardım, Charlie yardım etmek için kalçalarını oynatıp kaldırdı. Tarçın ve şeker kokusunu içime çekerken burun deliklerim alevlendi. Benim güzel eşim.

Benim kokum. Kahretsin, onun tüm kokusu, onu ve onu tamamen benim olarak tanımak.

Kıyafetlerimi çıkardım ve üzerine tırmandım, dilimin ucunu göbek deliğinden göğüs kemiğine kadar takip ettim.

Dilimi önce gergin bir meme ucunun, sonra da diğerinin üzerinde gezdirdim.

"Levi." Beni tekrar üstüne çekti ve sikim sırlıslıkam girişine dayandığında ikimizin de nefesi kesildi. Bu hızlı bir sevişme olacaktı. İkimiz de çılgına dönmüştük. İkimiz de birbirimize olabildiğince yakın olmak istiyorduk.

"Eyersiz gitmemin bir sakıncası var mı?" Kelimeleri zar zor bir araya getirebilmişim. "Şekil değiştirenlerde cinsel yolla bulaşan hastalıklar bulunmaz ve ben gerçekten de seni hamile bırakma şansımı denemek istiyorum." Ayrıca yanıma prezervatif almamıştım. Bir yerlerde zulası yoksa, içine girmek için tek seçenek buydu.

Sadece bir an tereddüt etti, bu da beni rahatsız etmedi. Arkadaşım düşünen biriydi. Sonra başını salladı.

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum, bu yüzden muhtemelen olmayacak."

Şu anda yavrulara hazır değilse, buna saygı duyarım. Sadece pratik yaparak bile çok eğlenebiliriz. Ama yakında isterse, o yavruları tuvalete atıp sifonu çekmesine yardım ederim.

Kalçalarımı salladım ve sikimin başı herhangi bir yönlendirme olmadan içeri kayd. Sıcak, ıslak hedefini bulan bir güdümlü füze.

"Ah kader, iyi hissediyorsun," diye inledim. Kurdum, eşimizin altımızda olduğunu, ıslak, istekli ve alıcı olduğunu bildiği için cennetteydi. İçimde kabaran cinsel saldırganlığı geri çevirmeye çalışarak ona doğru yavaşça sallandım. Onu sert ve kaba bir şekilde alma ihtiyacı beni tüketti.

Duyularıma bir koku doldu. Onun değil. Benim kokum.

Hay sikeyim.

Geriye çekildim ve tüm hareketleri durdurdum. Dilimin ucunu köpek dişlerime deştiğimde, onları lanet bir vampirinki gibi uzamış buldum.

Ona ne olduğumu söylemişim ama onu resmen talep etmeyi düşünmemiştim bile. "Charlie," diye nefes nefese kaldım. "Sana bir şey söylemeyi unuttum."

Nefes nefese kalmış, kapüşonlu gözlerle bana bakıyordu. "Ne? Konuşmak mı istiyorsun... şimdi mi?" Kalçalarını yuvarlayarak dar amcığını sikimin üzerinde kaydırıp ve dişlerimden serum damlattı.

"Dayan, güzelim. Bu büyük bir şey."

"Büyük olduğunu biliyorum. Sadece beni onunla becer."

"Kahretsin, böyle konuşmayı kes. Kontrolümü sadece pamuk ipliğine bağlıyorum."

Gözlerini kırıştırdı ve gözleri odaklandı. Ön kollarını yukarı kaldırdı. "Ne oldu?"

"Erkek kurtlar... eşlerini işaretlerler. Biz buna çiftleşme ısırtığı diyoruz. Diğer kurtlara uzak durmalarını söylemek için benim kokumu derine işliyor."

"Aman Tanrım." Sesinde bir eğlence vardı. "Kurtlar bölgeci bir türdür, sanırım bu mantıklı."

"Şekil değiştiren bir dişide anında iyileşir. Ama bir insanda... Şey, seni inciteceğimden korkuyorum."

Kaşlarını çattı. "Yani bunu şimdi mi yapmak istiyorsun? Beni senin olarak mı işaretleyeceksin?"

"Bu daha az *istek* ve daha çok *ihtiyaç*. Ve kurdum benim için yeni olduğu için kontrolü kaybetmek istemiyorum.

Kendimi ne kadar tutmaya çalışırsam, işlerin o kadar ters gidebileceğinden korkuyorum, anlıyor musun?" Dax'e yaptığım şeyin onun da aklına geldiğinden hiç şüphem yoktu.

Biraz daha doğruldu ve düşünceli bir şekilde dudağını çiğnedi. "Peki ne kadar büyük bir ısırtıktan bahsediyoruz? Tüm dişlerin mi? Sadece köpek dişleri mi?"

"Tanrım, lanet olsun, Dax gibi değil. Sadece köpek dişleri. İşte." Kalıcı olarak benim olmasını istediğim noktanın üzerinde parmağımı gezdirdim. "Bir iz bırakabilir, bir yara izi." Kendimi tutma çabam yüzünden vücudum titriyordu, özellikle de aletim derine gömülü olduğu için. Aminin beni küçük darbelerle sıkıştırıp serbest bıraktığını bildiğinden bile şüpheliydim.

Görüşüm keskinleşmişti. Ağzımdaki serumun tadını alabiliyordum. Gelenek olduğu üzere, orgazm sırasında onu ısırma cesaret edemedim. Şimdi onu yüzeysel olarak işaretlemek daha iyiydi. Umarım kurdumu tatmin eder, böylece seks yaparken çıldırmazdı.

"Boynumda, ama...?"

"Korkuyor musun? Lütfen benden korkma. Boğazını parçalamayacağım. Kahretsin, bebeğim, sana asla zarar vermem." Benden etkilenmemesi için geri çekildim ama bunu yaptığım anda bacaklarını

sırtıma doladı ve beni tekrar aşağı çekti.

"Korkmuyorum," diye fısıldadı. "Sadece gündemi tam olarak bilmek istiyorum. Bilirsiniz, hesap tablolarım için."

Gerginliğime rağmen gülümsedim. Çok sevimliydi.

"Tamam, tüm gündem." Kafamı toparlamak için kendimi yavaşça nefes almaya zorladım. "Boynunu değil. Kötü fikir. Seni tam buradan kıştıracağım." İşaret parmağımı sol göğsünün yan tarafında gezdirdim. "Yara izini benden başka kimse görmeyecek." Başımı eğdim ve ısırma planladığım yeri yaladım.

İçimden bir ihtiyaç dalgası geçti ve derin ve güçlü bir şekilde ittim.

Sikeyim.

Bunu şimdi yapmam gerekiyordu. Aklımı tamamen yitirmeden önce. "Bu konuda iyi misin, Spreadsheets?

Korkmuyor musun?"

Kalçalarını salladı ve beni daha derine götürdü. Başımı göğsüne doğru çekti. "Yap şunu, Levi."

İnledim ve aletim yavaşça kanalının içinde okşarken dilimi meme ucunun üzerinde gezdirdim.

Sonra ağzımı yana kaydardım ve dişlerimi geçirdim.

Dürtü sert ve derin ısırmaktı. Sert ve derinden itmek. Yine de çok derine inmemek için bu dürtüyü sikişmeye yönlendirdim, ağzımı sabit tutarken onu tekrar tekrar acımasızca ittim.

Geldi, adımı seslendi.

Orgazmına hazırlıksızdım, kanalı sikimi sıkıldığında kontrolümü kaybettim. Her nasılsa -şükürler olsun ki- dişlerimi etinden ayırmayı başardım ve kollarımın üzerine kalkıp onu deli gibi becerdim. Yatak duvara çarptı ve büyükbabasının kilisedeki bir etkinlikte olmasına sevindim.

Oda dönüyordu. Gerçeklikle bağlantımı kaybettim. Kim olduğumu. Kurt mu yoksa insan mı olduğumu. Tek bildiğim, ben geldiğimde dünyanın değiştiği idi.

En azından benim dünyam.

Asla eskisi gibi olmayacaktı.

"Siktir, Charlie. Siktir. Artık benimsin. Sonsuza kadar benimsin." Hâlâ içine doğru itiyordum ama orgazm sonrası daha yavaş itiyordum. Onun içinde olduğum için bir minnettarlık gösterisi. Onun içine girdiğim için. Kokumu sonsuza dek teninde bıraktığım için.

Cildi!

"Charlie, bebeğim. İyi misin?" Hızlı bir iyileşme sağlamak için yaralarını yalamak üzere başımı eğdim. Biraz kan vardı ama çok değildi, şükürler olsun.

Kalçalarını yukarı kaldırdı ve beni daha derine aldı. "Çok iyiyim," diye mırıldandı, sanki tamamen kendinden geçmiş gibiydi. Gerçekten de kendinden geçmiş görünüyordu. Saçları başının etrafında dağınık koyu bir hale oluşturmuş, koyu teni kızarmış, gözleri zar zor açılmıştı.

Benim güzel dostum.

"Emin misin? Ağrı kesici ya da başka bir şeye ihtiyacın var mı?" "Mm mm." Başını tembelce salladı. "Sadece biraz kestireceğim."

Tatlı kadın. Tabii ki uykuya ihtiyacı vardı. Gece boyunca araba kullanmıştı.

İçinden yavaşça çıktım ve yanına yerleştim, o uyurken koruyucu bir şekilde ona sarıldım.

Artık bunun benim gerçekliğim olduğuna inanamıyordum. Korumam ve bakmam gereken bir eşim vardı. Geceleri yatağımı ısıtacak ve günlerimi aydınlatacak bu tatlı dişi. Ve bunu benimle Montana'da yapmak istiyordu. Wolf Ranch'te.

Ve her saniyesinin tadını çıkaracaktım.

EPILOG

C HARLIE

Eller arkadan belime dolandı ve beni nefessiz bıraktı.

Döndüm, sonra alnımı Levi'nin göğsüne koydum. "Kahretsin, beni korkuttun." "Selam bebeğim." Başımın üstünü öptü, tatlı bir jestti. "Seni özledim."

Genellikle Levi vardiyadan sonra şehirden ayrılırken mesaj atardı. Buna gerek yoktu ama dönüşünü beklemeyi seviyordum. Colorado'daki o kader gününden beri birbirimizden ayrılamaz olmuştuk.

Bay Claymore haber verdiğimde şaşırmamıştı. Katı dış görünüşünün altında romantik biriydi ve beni Levi ile birlikte istiyordu. İki hafta süre vermiş olmama rağmen, bir hafta sonra ayrılmama izin vermiş, paramı tam ve ikramiyeli olarak ödemişti. Dax'i ölü bulduğum gerçeğinden sonra -olanlar hakkındaki yorumu- fazladan küçük bir şeyi hak ettiğimi düşünmüştü.

Babam Montana'ya gitmeye çok hevesliydi. Levi burada kalmış ve bazı eşyalarımızı taşımak için bir kamyonu hazırlamamıza yardım etmişti. Ev bir süre boş kalacaktı. Hemen satılması gerekmiyordu ve bu kadar önemli bir şey yapmadan önce babamın taşınmaktan gerçekten mutlu olduğundan emin olmak istiyordum. O evi kırk yıl önce Nan'le birlikte satın almıştı. Kalmayı, anılara tutunmayı istemesini beklerdim ama eşyalarını ilk toplayan o olmuştu.

Bu iki ay önceydi. O zamandan beri birlikte ranzalı eve yerleşmiştik, Pops ana katta Johnny'ninkinin yanındaki yatak odalarından birine taşınmıştı. Levi üst katı herhangi biriyle paylaşma konusunda ayak diremişti ve Pops da bunu kabul etmişti. O da romantik biriydi ve bize biraz mahremiyet tanımak istemişti.

Sanki yirmi yaşlarında bir şekil değiştiren ve altımızda yaşayan yaşlı bir vatandaş bize çok şey sunuyormuş gibi.

Ama biz bir aileydik. Johnny'nin kendi ebeveynleri ve kardeşleri olmasına rağmen, babamı benimsemiş ve ona hemen öyle hitap etmeye başlamıştı.

Pops'a göz kulak olan tek kişi Johnny değildi. Gölge sadece Pops'un gölgesiydi ve onu her yerde takip ediyordu. Yavruların hepsi sütten kesilmiş ve sürünün farklı üyeleri tarafından evlat edinilmişti. Border Collie'nin kimde kalacağı konusunda bir karar verildiyse bile, bu karar köpeğin

kendisi tarafından değiştirilmişti. Pops'u o sahiplenmişti ve birbirlerinden ayrılamıyorlardı.

Benim için güven vericiydi. Shadow'un sığır ve koyun gütmesi gerekiyordu ama yaşlı insanları da gütmeyi seviyor gibiydi.

Benimle ilgilenen Levi'ydi ve ben bunun her saniyesini sevdim. Haftalardır bir hesap çizelgesi doldurmamıştım.

"Ben de seni özledim. Neden aramadın?" diye sordum.

Sürekli mutluluğun yanı sıra bir parça muziplik de barındıran o mavi gözleriyle bana baktı.

"Haberlerim var."

"Oh?"

"Kendi muayenehaneni açman hakkında konuşmuştuk. Dağların bu tarafında olması akıllıca."

"Bunu konuşmuştuk. Bir tane alabileceğimiz bir yer yok."

Burnuma dokundu. "Markle mülkü."

Kaşlarımı çattım. "İki kapı aşağıdaki yer mi? Willow'un izlediği adam mı?"

Detaylara girmedim çünkü o bir uyuşturucu kuryesiydi ve bu olay evime çok yakındı. Kimse beni o adamla kıyaslamadı ama yine de sinirlerime dokundu.

"Onu. Öldüğünden beri mülkü boş. Vasiyeti vasiyetnameden çıktı ve banka burayı satıyor. Bir teklif vermek istiyorum. Bizim olsun."

Ağzım açık kaldı. "Orası çok büyük bir yer. Evi ve ahır yoldan gördüm. Yenilenmiş ve... çok büyük. Bunu karşılayamayız."

Bu fikri sevdim, ahır özellikle büyük hayvanlar için harika bir veterinerlik ofisi olabilirdi. Levi at isteyen ama ahır yapmak istemeyen yerlilere ahır kiralayabilirdi. Ev çok güzeldi ve çocuklar için de yer vardı. Yavrular. Ama bu imkansızdı.

İç çekti, yanağımı okşadı. "Biliyorum sır yok demiştik ama... şey, ben zenginim." "Ha?"

İçini çekti ve bir kolunu omzuma doladı. "Burada işin bitti mi?"

Teçhizat odasıdaydım, kırık bir dizgini onarıyordum. Colorado'dan beri büyük bir veterinerlik işi yapmamıştım, sadece yavrularla ilgileniyor ve çiftlik atlarını kontrol ediyordum ve şimdilik etrafta dolanıyor, çiftlikte elimden geldiğince yardım ediyordum.

"Elbette." Elimde tuttuğumu bile unuttuğum aleti masanın üzerine bıraktım. Levi biz geçerken ışık düğmesini kapattı, sonra beni akşamın erken saatlerinde dışarı çıkardı.

Güneş gittikçe daha erken batıyordu ve sonbaharın çıtırtısı havadaydı. Hatta bir hafta önce serseri bir fırtına çıkmış ve birkaç santim ağırlığında, ıslak kar yağdırmıştı. Ben aldırmadım. Ne alışık olduğumdan daha soğuk bir kış ne de muhteşem yaz havasının sonu. Hayır, geceleri beni sıcak tutacak Levi vardı.

Her gece. İlk seviştığımız gece kendi yatağında uyumak için onu terk ettiğimi hayal etmek bile... Aptalın tekiydim. O zamandan beri onunla küçük ranzalı evinde olmaktan memnundum.

Sözleri kafamın içinde dönüp duruyordu. Zengin miydi? Neden yatakhane kalıyordu? Paraya ihtiyacı yoksa neden şerif olarak çalışıyordu? Şerif seçimlerine iki aydan az bir süre kalmıştı ve o resmen adını oy pusulasına yazdırmıştı. Bunun onun yapmak istediği bir şey olduğuna birlikte karar vermiştik. Toplum, Cooper Vadisi ve kurt sürüsü için iyiydi.

"Bebeğim, zihninin ekstra sıkı çalıştığını duyabiliyorum."

"Yarı şekil değiştiren olduğun gerçeğini oldukça iyi idare ettim, bu yüzden bana bu konuda bir dakika vermelisin. Zenginim de ne demek?"

"Büyükbabam ve büyükbabamın parası vardı. Hem de çok. Benden pek hoşlanmasalar da yaşayan tek mirasçılar bendim. Sanırım hepsini bir hayır kurumuna ya da başka bir şeye bırakabilirlerdi ama bana bıraktılar."

Yatakhaneye doğru yürüdük. Babam güveç tenceresine bir rosto koymuştu ve Johnny ile birlikte birazdan akşam yemeği için hepsini bir araya getireceklerdi.

"Ne zaman oldu bu? Yakın zamanda mı?" Yeni ölmüşlerdi de bana söylememiş miydi?

"Ben yirmi yaşındayken. Birbirlerinden birkaç ay sonra öldüler. Bir kuruşuna bile dokunmadım. İstemedim. İhtiyacım yoktu. Hâlâ da yok. Ama bir aile kurmaktan bahsetmiştik, sen muayenehaneni istiyorsun, ben de kendi ahırımı işletmek istiyorum. Sürüye yakın ve-"

Durdum, uzandım ve parmağımınla ağzını kapattım. "Beni ikna etmek zorunda değilsin. Bence bu fikir harika."

Büyükanne ve büyükbabasının onun için kötü anılardan başka bir şey olmadığını biliyordum, ama belki de paralarını onun istediği bir şey için, güzel anılar biriktirmemiz için, Levi'nin yaşadıklarından tamamen farklı bir şekilde bir aile kurmamız için kullanmak yardımcı olabilirdi.

"Siktir, seni seviyorum," diye homurdandı.

Sırttım ve o da beni öptü. Dili işin içindeydi ve bir eli de kıcımdaydı. "Siz iki aşk kuşu hazır olduğunuzda, yemek masada."

Babamın sözleri üzerine birbirimizden ayrıldık ve ona bakmak için döndük. Açık kapı aralığında duruyordu, Gölge de yanındaydı. Kızartma ve pişmiş ekmek kokusu havayı dolduruyordu.

Döndü ve kapıyı açık bırakarak içeri girdi. "Sence taşınmak ister mi?"

"Garajın üstünde bir kaynana dairesi var. İsterse şimdilik burada kalabilir ama zamanı geldiğinde oraya taşınabilir. Onun için en iyisi neyse o olur."

İçimi çektim. "Siktir, seni seviyorum," diye tekrarladım.

Kemerinden kelepçeleri çıkardı. "Bunları daha sonra bir tur atmaya ne dersin? Rostodan daha fazlasına açım."

Eğildi ve boynumu ısırды, hırladı.

"Acele edin! Sos soğuyor," diye bağırdı babam.

Levi başını kaldırdı ve biz güldük. Aile istemiştik. Aşk istemiştik. Onu elde etmiştik ve bir ömür boyu sürmesi için hazırdık.

Daha fazla Wolf Ranch için hazır mısınız? Sırada Ruthless var!

SÜRÜ KURALI #6: İNSANLARI SÜRÜ ARAZİSİNDEN UZAK TUTUN.

Alfa'm ondan kurtulmamı söyledi.

İyi davranın ve mülkünü satıp satmayacağını öğrenin.

Topraklarımıza daha fazla insan getirmesini engelle.

Ama daha onunla tanışmadan kokusunu alıyorum.

Ay dolunay ve ben onu takip etmek zorundayım. Kendimi durduramıyorum.

Doğruca insanların bölgesine, onun arazisine koşuyorum.

Onu ay ışığında çırlıçıplak yıkanırken bul ve ona kurdumu göster.

Artık tüm bahisler kapandı.

Alfa'm onun gitmesini isteyebilir ama benim kalmasına ihtiyacım var.

Aslında, asla ama *asla* gitmemesi için her şeyi yaparım.

Ruthless'ı okuyun!

VANESSA & RENEE'DEN NOT

Tahmin edin ne oldu? Charlie ve Levi ile sizin için bazı bonus içeriklerimiz var. Evet, daha fazlası var!

[Okumak için buraya tıklayın!](#)

BEDAVA RENEE ROSE KİTAPLARI İSTER MİSİNİZ?

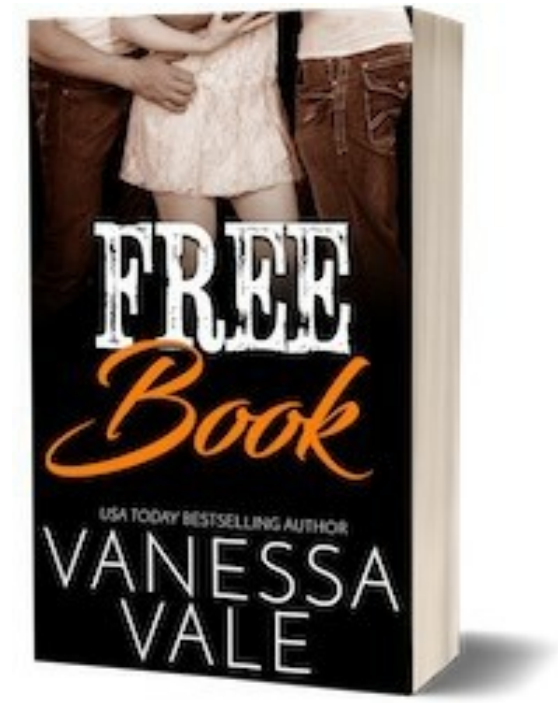
Renee Rose'un haber bültenine kaydolun ve ÜCRETSİZ KİTAPLAR alın. Ücretsiz hikayelere ek olarak, özel fiyatlar, özel önizlemeler ve yeni çıkan kitaplarla ilgili haberler de alacaksınız.

<https://www.subscribepage.com/alphastemp>

BEDAVA VANESSA VALE KİTABI ALIN!

Yeni çıkan kitaplardan, ücretsiz kitaplardan, özel fiyatlardan ve diğer yazar çekilişlerinden ilk siz haberdar olmak için Vanessa'nın posta

listesine katılın. <http://freeromanceread.com>

AYRICA RENEE ROSE TARAFINDAN

Vegas Yeraltı Serisi

Karo Papazı

Mafya Babası

Maça Valesi Kupa

Ası Joker's Wild

Sinek Kızı Ölü

Adamın Eli Wild

Card

Daha Fazla Mafya Romantizmi

Rus Don'un Kızı

Çete Metresi

Patron Adam

Çağdaş Baba

Kuralları Serisi

Ateş Baba

Hollywood Baba

Üvey Kardeş Baba

Efendi Benim Serisi

Kraliyet Efendisi

Rus Efendisi Denizci

Efendisi Evet,

Doktor

Çifte Domlar Serisi

Onlarınki

Cezalandırmak

Onlarınki Korumak

Noel Baba ile

Tatilde İyi

Hissettiren

Puanlama

Kaydedildi

Diğer Çağdaş

Siyah Işık: Rulet Redux Siyah

Işık: Ünlü Ruleti Siyah Işık:

Rulet Savaşı

Portia'yı Cezalandırmak (Darling Adams olarak

yazılmıştır) Profesörün Kızı

Kollarında Güvende

Paranormal

Wolf Ridge Yüksek Seri

Alpha Bully Alpha

Knight

Kurt Çiftliği Serisi

Kaba

Vahşi

Vahşi

Vahşi

Acımasız

Kötü Çocuk Alfalar

Serisi Alfa'nın Baştan

Çıkarması Alfa'nın

Tehlikesi A l f a 'nın

Ödülü

Alfa'nın

Mücadelesi

Alfa'nın Saplantısı

Alfa'nın Savaşı

Alfa'nın Görevi

Alfa'nın Güneşi

Shifter Dövüş Kulübü

Alfa'nın

Arzusu

Alfa'nın

Felaketi

Alfa'nın Sırrı

Alfa'nın Avı

Gece Yarıtı Domları

Alfa'nın Kanı

Alfa Domlar Serisi

Alfa'nın Açlığı

Alfa'nın Sözü Alfa'nın

Cezası

Diğer Paranormal

Kış Fırtınası: Bir Sonsuzluk Öyküsü

Bilim Kurgu

Zandian Ustalar Serisi

Onun İnsan Kölesi

Onun İnsan Mahkumu

Eğitimi Onun İnsanı

Onun İnsan Asisi

Onun İnsan Gemisi

Onun Eşi ve Efendisi

Zandian Hayvanı

Zandiyahı Eşleri Onun

İnsan Mülkü

Zandian Gelinleri

Zandianların Gecesi

Zandianlar Tarafından

Satın Alındı **Zandianlar**

Tarafından Ustalaştırıldı

Zandian Işıkları

Zandian Tarafından

Korundu

Zandian tarafından talep edildi

Diğer Bilim Kurgu

İntikam Eli Uzaylı

Efendileri

Regency

Darlington Olayı

Alçakgönüllülükle Karşılandı

Reddington Skandalı

Westerfield Olayı Albay'ı

Memnun Etmek

Biz sertiz

Onun Küçük Lapis'i

Ortaçağ Paralı

Askeri Ortaçağ

Disiplini Lordlar ve

Leydiler

Şövalyenin Tutsağı Nişanlı

Fidye İçin Tutuldu

Şövalyenin Baştan Çıkarması

Fethedilmiş Gelinler (5 kitaplık kutu seti)

Rönesans

Rönesans Disiplini

RENEE ROSE HAKKINDA

USA TODAY BESTSELLING YAZARI RENEE ROSE baskın, pis konuşan alfa kahramanlara bayılıyor! Çeşitli seviyelerde sapkınlık içeren buharlı romantizm kitapları yarım milyondan fazla sattı. Kitapları USA Today's *Happily Ever After* ve *Popsugar*'da yer aldı. 2013'te Eroticon USA'nın Bir Sonraki En İyi Erotik Yazarı seçilen yazar, ayrıca *Spunky and Sassy'nin* Favori Bilimkurgu ve Antoloji yazarı, *The Romance Reviews* En İyi Tarihi Romantizm ve *Spanking Romance Reviews'in* En İyi Bilimkurgu, Paranormal, Tarihi, Erotik, Ageplay ve favori çift ve yazar ödülleri kazandı. Çeşitli antolojilerle *USA Today* listesine beş kez girmiştir.

**Lütfen onu takip
edin: [Bookbub](#) |
[Goodreads](#)**

Renee okuyucularla bağlantı kurmayı seviyor!

www.reneeroseromance.com

reneeroseauthor@gmail.com

AYRICA VANESSA VALE TARAFINDAN

Kitaplarımın en g¼ncel listesi için:

[Buraya](#)

[tıklayın](#)

veya şu

adrese

gidin:

<http://vanessavaleauthor.com/v/14s>

T¼m Vanessa Vale kitaplarına Apple, Google, Kobo, Barnes & Noble, Amazon ve d¼nya çapındaki diğerk perakendecilerden ulaşabilirsiniz.

VANESSA VALE HAKKINDA

Vanessa Vale, popüler Bridgewater tarihi serisi ve ateşli çağdaş romanlar da dahil olmak üzere seksi aşk romanlarının *USA Today* çok satan yazarıdır. Bir milyondan fazla kitabı satılan Vanessa, sadece aşık olmakla kalmayan, sert bir şekilde aşık olan özür dilemeyen kötü çocuklar hakkında yazıyor. Kitapları dünya çapında birçok dilde e-kitap, basılı, sesli ve hatta çevrimiçi oyun olarak mevcuttur. Vanessa yazmadığı zamanlarda iki erkek çocuk büyütmenin ve düdüklü tencereyle kaç yemek yapabileceğini bulmanın çılgınlığının tadını çıkarıyor. Sosyal medyada çocukları kadar yetenekli olmasa da, okuyucularla etkileşime girmeyi seviyor.

BookBub

Instagram

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.